

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga zakona sadržana je u odredbama članka 2. stavak 4. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

a) Ocjena stanja

Propisi hrvatskog carinskog sustava usklađeni su propisima carinskog sustava Europske unije donošenjem Carinskog zakona („Narodne novine“, br. 78/99., 94/99., 117/99., 73/00., 92/01. i 47/03.) i Uredbe za provedbu carinskog zakona („Narodne novine“, br. 144/99., 48/00., 49/00., 77/00., 12/01. i 110/01.), koja je u cijelosti novelirana donošenjem istoimene nove uredbe („Narodne novine“, br. 161/01.).

Usklađenost hrvatskog carinskog sustava s carinskim sustavom država Europske unije dosljedno je provedena kako u području materijalnog carinskog prava (plaćanje carine prema vrijednosti robe, podrijetlo robe kao osnov za diferencijaciju visine carinskog opterećenja, carinsko pravni statusi robe, uvjeti za puštanje robe ispod carinskog nadzora i polaganje osiguranja za njegovo namirenje, oslobođenje od plaćanja carine i plaćanje povoljnije carine, te uvjeti i rokovi za namirenje carinskog duga), tako i carinskoga postupovnog prava, zasnovanog na primjeni standardiziranog europskog obrasca jedinstvene carinske deklaracije (JCD).

Sustavnim propisima iz 1999. usklađeni su propisi hrvatskog carinskog sustava s propisima carinskog sustava Europske unije, prema stanju tih propisa koncem 1998. godine.

U nastavku procesa usklađivanja hrvatskog carinskog sustava s europskim, izvršena su usklađenja i u sustavu Carinske tarife, kako radi usklađenja visine carinskih opterećenja s obvezama preuzetim pristupanjem Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (WTO), tako i što dosljednijeg i potpunijeg preuzimanja kombiniranog nazivlja Carinske tarife, usklađenog s njezinim posebnostima koje se primjenjuju u Europskoj uniji.

Donesen je i novi Zakon o carinskoj službi („Narodne novine“, br. 67/01), kojim se osiguravaju uvjeti za dosljednu primjenu novih carinskih propisa i utvrđuju ovlaštenja i odgovornosti Carinske uprave sukladno ovlaštenjima i odgovornosti carinskih službi država Europske unije.

Novi Zakon o uvjetima za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku („Narodne novine“, br. 92/01), sukladno načelima novoga carinskog sustava, uređuje zastupanje pri provedbi carinskih procedura, kao bitne karike za njihovu brzu i djelotvornu provedbu.

Donesen je i novi Opći porezni zakon („Narodne novine“, br. 127/00), kojime je carina definirana dijelom općeg poreznog sustava, pa se odredbe toga zakona primjenjuju i pri provedbi carinskih postupaka, ako carinskim propisima nije određeno pitanje drugačije uređeno.

U proteklom petogodišnjem razdoblju mijenjan je i dopunjavani Carinski zakon, kako zbog dosljednijeg usklađenja s važećim odredbama Carinskog kodeksa, tako i s njegovim u međuvremenu usvojenim izmjenama i dopunama. Posljednje izmjene Carinskog kodeksa izvršene su donošenjem Uredbe (EZ) br. 648/2005 Europskog parlamenta i Savjeta od 13. travnja 2005. godine o izmjenama Uredbe (EEZ) br. 2913/1992 o utvrđenju Carinskog kodeksa Zajednice („Službeni list EU“, br. 117/2005).

Pri donošenju novih propisa EU posebice se inzistiralo na stvaranju mehanizama i postupaka za izbjegavanje carinskih prijevара, uspostavljanju računalnih oblika provedbe carinskih procedura, te pojednostavnjenju provedbe carinskih procedura, uz istodobno povišenje stupnja zaštitne razine i ujednačavanja prakse carinskih službi pri provedbi carinsko-kontrolnih mjera (risiko management).

U hrvatskoj carinskoj praksi evidentiran je i jedan broj otvorenih pitanja u provedbi novih „europiziranih“ carinskih propisa, i to kako sa stajališta pravne sigurnosti sudionika carinskoga postupka tako i zaštite interesa državnoga proračuna.

Sukladno raspravama provedenim unutar struktura carinske službe, uključujući i korištenje stručne pomoći stranih konzultanata angažiranih u suradnji i u okviru priprema za pristupanje Europskoj uniji (CARDS program), te u suradnji s drugim ključnim sudionicima u provedbi carinskih procedura, identificiran je krug pitanja koje bi valjalo podrobnije ili nešto drugačije urediti u okviru propisa carinskog sustava, kako sa stajališta funkcioniranja sustava kao cjeline, tako i radi osiguravanja uvjeta za pojednostavljenje i djelotvorniju provedbu propisanih carinskih procedura.

U Europskoj uniji u toku je procedura donošenja novih propisa carinskoga sustava (modernizirani Carinski kodeks), koji bi trebao stupiti na snagu tokom naredne godine, a u svakom slučaju znatno prije hrvatskog pridruživanja Europskoj uniji.

Sukladno dosadašnjim nastojanjima na osposobljavanju hrvatske carinske službe i mjerodavnih gospodarskih struktura europskim carinsko pravnim i postupovnim standardima, prije pristupa Hrvatske Europskoj uniji valja računati i s donošenjem novoga hrvatskoga Carinskog zakona i njegovih provedbenih propisa, u cijelosti usklađenoga s „moderniziranim“ Carinskim kodeksom Europske unije.

b) Osnovna pitanja koja bi trebalo urediti predloženim zakonom

1) Radi stvaranja preduvjeta za urednije odvijanje carinskih procedura i unapređivanje pravne sigurnosti sudionika u carinsko pravnom prometu, sukladno europskoj praksi, predloženim zakonom preciziraju se odredbe o djelokrugu ustrojstvenih jedinica carinske službe, koje operativno nastupaju pri provedbi izvoznih, uvoznih ili provoznih carinskih procedura (Carinska uprava, Središnji ured, carinarnice i njihove ustrojstvene jedinice).

2) Sukladno europskim nastojanjima za pojednostavnjenje carinskih procedura, uz istodobno uspostavljanje potpunijega nadzora nad rizičnim robama i sudionicima u carinsko pravnom prometu, predloženim zakonom pobliže se određuje pojam „rizika“ u carinsko pravnom smislu i uređuju procedure obvezatnog postupanja carinske službe prema rizičnim robama ili sudionicima u carinsko pravnome prometu (risiko management).

3) Sukladno europskoj normativnoj i proceduralnoj praksi uspostavlja se status „ovlaštenog gospodarskog subjekta“, te potanje utvrđuju uvjeti za njegovo stjecanje i posebnosti glede njihovoga sudjelovanja u carinskim procedurama (pojednostavnjenja carinskih procedura). To se odnosi kako na urednost izmirenja carinsko-pravnih obveza u prethodnom razdoblju, funkcionalnost djelotvornog sustava evidentiranja robnih tokova obuhvaćenih carinskim procedurama, ostvarivanje efektivnog

nadzora nad prijevoznim sredstvima i robom, te financijsku stabilnost glede namirenja carinskih obveza.

4) Radi osiguravanja normativnih preuvjeta za djelotvornu provedbu procesa pojednostavnjenja carinskih procedura, sukladno europskoj praksi pri uređivanju tih pitanja, predloženim Zakonom ovlašćuje se Vlada Republike Hrvatske da potanje propisuje slučajeve i uvjete za provedbu pojednostavnjenih carinskih procedura, te propise o postupku za stjecanje toga povlaštenoga statusa.

5) Vodeći računa o izbalansiranosti nastojanja za ubrzanjem i pojeftinjenjem carinskih procedura i ostvarivanjem potpunijega carinskoga nadzora i kontrole nad rizičnim robama i sudionicima u provedbi carinskih procedura, te potpunijoj zaštiti interesa državnoga proračuna glede carinskih defraudacija, sukladno europskoj normativnoj praksi, potanje se uređuju ovlaštenja carinske službe i njezinih ustrojstvenih jedinica u provedbi carinskoga nadzora i kontrole, te obveze i odgovornosti svih sudionika u carinsko pravnome prometu glede stvaranja uvjeta za njihovu provedbu.

6) U dijelu koji se odnosi na carinsko – tehnološke aspekte pojednostavnjenja procedura i jačanja odgovornosti za njihovu pravilnu provedbu, preciziraju se odredbe o ovlaštenjima carinske službe glede poništavanja ili ukidanja carinskih deklaracija koje sadržavaju neistinite ili nepravilno iskazane podatke mjerodavne za utvrđenje postojanja carinskoga duga, te obveza povezanih s polaganjem osiguranja za namirenje nastaloga carinskoga duga, ili duga koji bi mogao nastati, njegovim namirenjem ili ostvarivanjem povoljnijega statusa glede njegovoga plaćanja.

7) Sukladno nastojanjima za ostvarivanje uvjeta za priključenje Republike Hrvatske u jedinstvene europske procedure povezane s provedbom provoznih (tranzitnih) procedura, pojašnjavaju se pravni odnosi između sudionika toga postupka (odnosi između korisnika postupka, vozara i glavnog obveznika za namirenje eventualno nastaloga carinskoga duga), uređuju preuvjeti za usklađivanje sustava osiguranja za namirenje carinskoga duga koji bi mogao nastati u tim postupcima, te preuvjeti za osposobljavanje carinske službe za provedbu računalnih oblika provoznih procedura (NCTS postupak).

8) Sukladno preuzetim međunarodnim pravnim i poslovnim standardima u prometu opreme i drugih pokretnih stvari, preciziraju se uvjeti za realizaciju postupka privremenoga uvoza, bilo uz djelomično ili uz potpuno oslobođenje od plaćanja carine.

9) Radi destimulacije prakse sudionika carinskih procedura, da razrješavanje svojih problema nastalih primjenom carinskih propisa (oštećena ili neuvjetno isporučena roba, primjena odredbi carinskih propisa o zaštiti intelektualnog vlasništva i slično) ili propisa o zabrani ili ograničenju uvoza po osnovi sigurnosnih, sanitarnih, veterinarskih, fitopatoloških, ekoloških i drugih propisa, razrješavaju ustupanjem roba u korist države, umjesto postojećega pasivnoga stava carinske službe (ako nije na trošak proračuna), sukladno europskoj praksi, ustupanje robe u korist države moguće je samo uz suglasnost ili odobrenje carinarnice.

10) Sukladno europskoj praksi, osiguraju se normativni uvjeti za ispostavu djelotvornijega sustava osiguranja carinskoga duga, te precizniji i transparentniji kriteriji za sniženje ili oslobođenje od obveze polaganja jamstva, uz naglašeniju ulogu Vlade Republike Hrvatske u vođenju politike osiguranja carinskoga duga.

Preciziraju se odredbe o polaganju jamstva za dug koji može nastati u provoznome postupku, čime se osiguravaju uvjeti za brže i djelotvornije uključivanje u hrvatske carinske službe, te i gospodarskih i financijskih nositelja provoznih postupaka u europski sustav tranzitnih procedura.

11) Sukladno nastojanjima za pojačanje odgovornosti svih sudionika carinskih procedura za namirenje carinskoga duga, pored obveze carinskoga deklaranta za namirenje carinskoga duga, pojašnjavaju se i obveze drugih osoba za čiji račun se odgovarajuće carinske procedure provode (primatelj robe), te osoba na koje se prenose prava i obveze glede robe stavljene u carinski postupak.

U svrhu stvaranja uvjeta za priključenje Republike Hrvatske europskim provoznim procedurama i prije formalnoga pridruživanja EU, pravila o određenju mjesta nastanka carinskoga duga u cijelosti usklađuju se odgovarajućim europskim pravilima.

12) Sukladno izmjenama provedenim u sustavu kaznene odgovornosti, te pri uređivanju zaštite životinja, biljaka, gljiva te njihovih dijelova i derivata mijenjaju se ili dopunjavaju odredbe o carinsko prekršajnoj odgovornosti.

13) Radi suzbijanja zlouporabe postupka privremenog uvoza, posebice motornih vozila i plovila za odmor i rekreaciju pojašnjavaju se odredbe o carinskim prekršajima u slučaju korištenja toga postupka od strane osoba koje ne ispunjavaju zakonom ili međunarodnim sporazumom propisane uvjete za korištenje te pojednostavnjene carinske procedure.

14) Sukladno izmjeni carinske terminologije prihvaćanjem nazivlja iz Kombinirane carinske tarife Europske unije, mijenjaju se i odgovarajući carinsko tarifni termini rabljeni u Carinskom zakonu.

c) Posljedice donošenja predloženoga zakona

Donošenjem predloženoga zakona uskladiti će se pojedine odredbe hrvatskoga Carinskog zakona s odgovarajućim odredbama Carinskog kodeksa Europske unije, posebice u dijelu koji se odnosi na njegove izmjene i dopune donesene u razdoblju važenja predmetnoga hrvatskog zakona.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu predloženog zakona nije potrebno izdvajanje posebnih sredstava na teret državnog proračuna.

Predloženim će izmjenama, kao i predstojećim izmjenama Zakona o carinskoj službi, biti ostvareni uvjeti za djelotvornije postupanje carinske službe, i to, kako bržom provedbom carinskih procedura, tako i potpunijim obuhvatom prekograničnoga robnoga prometa legalnim procedurama.

Sukladno prednjemu, očekuje se viši stupanj efikasnosti carinske službe u naplati prihoda državnog proračuna, a bez povećanih rashoda po toj osnovi.

IV. OBRAZLOŽENJE PRIJEDLOGA ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temeljem članka 161. stavak 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora po hitnome postupku donose se zakoni koji se usklađuju s propisima Europske unije ako to zatraži predlagatelj.

Predlaže se donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku budući se istim nastavlja daljnje usklađivanje hrvatskog carinskog sustava sa carinskim sustavom Europske unije.

Posebno valja istaknuti i činjenicu početka pregovora o pristupanju Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije, u sklopu kojega će se pregovarati i o pitanjima carinskog sustava.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

Članak 1.

U Carinskom zakonu („Narodne novine“, br. 78/99., 117/99., 73/00., 92/01. i 47/03.) članak 4. mijenja se i glasi:

„U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1) *Osoba* je:

- fizička osoba,
- pravna osoba,
- udruga osoba, koja nema status pravne osobe, ali joj je prema važećim propisima dopušteno poduzimanje određenih pravnih radnji.

2) *Osobe sa prebivalištem - sjedištem u carinskom području* su:

- fizičke osobe koje u carinskom području imaju prebivalište ili uobičajeno boravište,
- pravne osobe ili udruge osoba bez pravne osobnosti koje u carinskom području imaju registrirano sjedište, glavnu upravu ili stalnu podružnicu.

3) *Carinska uprava* je upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija pri čijim se ustrojstvenim jedinicama - Središnjem uredu i carinarnicama mogu obavljati svi ili neki poslovi predviđeni carinskim propisima.

4) *Središnji ured* je ustrojstvena jedinica Carinske uprave koja je odgovorna za primjenu carinskih propisa.

5) *Carinarnica* je ustrojstvena jedinica Carinske uprave u kojoj se obavljaju svi ili neki poslovi predviđeni carinskim propisima.

6) *Carinska ispostava* je ustrojstvena jedinica carinarnice u kojoj se obavljaju svi ili neki poslovi iz djelokruga carinarnice.

7) *Ulazna carinska ispostava* je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, kojoj mora biti bez odlaganja podnesena roba koja se unosi na carinsko područje Republike Hrvatske, i na kojoj se obavljaju odgovarajuće ulazne provjere koje se temelje na analizi rizika.

8) *Uvozna carinska ispostava* je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, pri kojoj se moraju obaviti formalnosti, uključujući odgovarajuće provjere koje se temelje na analizi rizika, za odobravanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe za robu koja je unesena na carinsko područje Republike Hrvatske.

9) *Izvozna carinska ispostava* je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, pri kojoj se moraju obaviti formalnosti, uključujući odgovarajuće provjere koje se temelje na analizi rizika, za odobravanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe za robu koja napušta carinsko područje Republike Hrvatske.

10) *Izlazna carinska ispostava* je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, kojoj se mora podnijeti roba prije nego napusti carinsko područje Republike Hrvatske i pri kojoj se obavljaju carinske provjere glede ispunjavanja izvoznih formalnosti i odgovarajuće provjere koje se temelje na analizi rizika.

11) *Odluka* je svaka službena radnja Carinske uprave koja se odnosi na carinske propise kojom se odlučuje o pojedinom slučaju te koja ima pravne učinke na jednu ili više određenih ili odredivih osoba. Ovaj izraz, među ostalim, obuhvaća odobrenja iz članka 5.a i članka 99. ovoga Zakona te obvezujuća mišljenja u smislu članka 12. ovoga Zakona.

12) *Carinski status* je određenje robe u smislu carinskih propisa kao domaće ili strane robe.

13) *Domaća roba* je roba koja je:

- sukladno uvjetima iz članka 24. ovoga Zakona, u cijelosti dobivena ili proizvedena u carinskom području Republike Hrvatske, te koja ne sadrži robu uvezenu iz drugih zemalja,
- uvezena iz drugih zemalja, a koja je bila puštena u slobodni promet,
- dobivena ili proizvedena u carinskome području Republike Hrvatske bez obzira na to je li dobivena ili proizvedena samo iz robe navedene u drugoj podtočki ili iz robe navedene u prvoj i drugoj podtočki ove točke.

14) *Strana roba* je roba koja nije obuhvaćena točkom 13. ovoga članka ili roba koja je izgubila status domaće robe. Roba gubi status domaće robe kad stvarno napusti carinsko područje Republike Hrvatske, osim u slučajevima iz članka 109. ovoga Zakona.

15) *Dug* su sva davanja koja je Carinska uprava prema carinskim i drugim propisima obavezna naplaćivati na robu koja se uvozi ili izvozi.

16) *Carinski dug* je obveza određene osobe da za određenu robu plati propisima utvrđenu svotu uvozne carine (uvozni carinski dug) ili izvozne carine (izvozni carinski dug).

17) *Uvozne carine* su:

- carina i druga davanja koja se plaćaju pri uvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina,
- uvozna davanja uvedena u okviru poljoprivredne politike ili posebnih mjera koje se primjenjuju na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda.

18) *Izvozne carine* su:

- carina i druga davanja koja se plaćaju pri izvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina,
- izvozna davanja uvedena u okviru poljoprivredne politike ili posebnih mjera koje se primjenjuju na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda.

19) *Dužnik* je osoba koja je obvezana za plaćanje duga.

20) *Carinski nadzor* su mjere koje poduzima Carinska uprava da bi se osigurala provedba carinskih i drugih propisa koji se primjenjuju na robu koja je predmet carinskog nadzora.

21) *Carinske provjere* su posebne radnje koje Carinska uprava poduzima radi osiguranja pravilne primjene carinskih propisa, a po potrebi i drugih propisa koji se odnose na unos, iznos, provoz, prijenos i stvarnu uporabu robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, kao i robe koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, te na prisutnost robe koja nema status domaće robe. Takve radnje uključuju pregled robe, provjere podataka u deklaraciji te provjere postojanja i vjerodostojnosti isprava podnesenih u elektroničkom ili pisanom obliku, pregled poslovnih knjiga i drugih isprava o poslovanju, pregled prijevoznih sredstava, pregled prtljage i ostalih stvari koje putnici nose sa sobom ili na sebi, te obavljanje pretraga i drugih potrebnih radnji.

22) *Carinski dopušteno postupanje ili uporaba robe* je:

- stavljanje robe u carinski postupak,

- unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište,
- ponovni izvoz robe iz carinskoga područja Republike Hrvatske,
- uništenje robe,
- ustupanje robe u korist države.

23) *Carinski postupak* je:

- puštanje robe u slobodni promet,
- provoz,
- carinsko skladištenje,
- unutarnja proizvodnja,
- preradba pod carinskim nadzorom,
- privremeni uvoz,
- vanjska proizvodnja,
- izvoz.

24) *Carinska deklaracija* je radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisan način zahtijeva stavljanje robe u neki od carinskih postupaka.

25) *Deklarant* je osoba koja podnosi carinsku deklaraciju u svoje ime ili osoba u čije je ime carinska deklaracija podnesena.

26) *Podnošenje robe* je obavještanje Carinske uprave, koje se obavlja na propisan način, o prispjeću robe u carinsku ispostavu ili na bilo koje drugo mjesto koje je odredila ili odobrila Carinska uprava.

27) *Puštanje robe* je radnja kojom Carinska uprava stavlja robu na raspolaganje uz uvjete i u svrhe određene carinskim postupkom u koji je roba stavljena.

28) *Korisnik postupka* je osoba za čiji je račun podnesena carinska deklaracija ili osoba na koju su prenesena prava i obveze navedene osobe u vezi s carinskim postupkom.

29) *Korisnik odobrenja* je osoba kojoj je u skladu s carinskim propisima izdano odgovarajuće odobrenje.

30) *Rizik* je vjerojatnost događaja koji bi mogao nastati u vezi sa unosom, iznosom, provozom, prijenosom i posebnom uporabom robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, kao i u vezi prisutnosti robe koja nema status domaće robe, koji:

- sprječava pravilnu provedbu mjera u Republici Hrvatskoj, ili
- ugrožava financijske interese Republike Hrvatske, ili
- predstavlja prijetnju sigurnosti Republike Hrvatske, javnom moralu, zaštiti zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštiti nacionalnoga blaga povijesne, umjetničke ili arheološke vrijednosti ili zaštiti intelektualnog vlasništva, okoline, potrošača i drugog.

31) *Upravljanje rizikom* je sustavna identifikacija rizika i provedba svih mjera nužnih za ograničavanje izloženosti riziku. To obuhvaća radnje kao što su prikupljanje podataka i informacija, analiziranje i procjenjivanje rizika, propisivanje i poduzimanje mjera i redovito provjeravanje i pregled postupaka i njihovih rezultata, što se temelji na izvorima i strategijama carinske službe i drugih službi u Republici Hrvatskoj, te na međunarodnim izvorima i strategijama.

32) *Zajednica* je Europska zajednica.

33) *Države članice* su države članice Europske zajednice.“.

Članak 2.

U članku 5. iza stavka 6. dodaje se stavak 7. koji glasi:

„Kada osoba djeluje u ime ili za račun druge osobe ili kao carinski zastupnik na stalnoj i poslovnoj osnovi, Središnji ured Carinske uprave će je ovlastiti i odobriti joj status „ovlaštenog gospodarskog subjekta“ prema članku 5.a. ovoga Zakona.“.

Članak 3.

Iza članka 5. dodaje se članak 5.a koji glasi:

„Članak 5.a

Središnji ured Carinske uprave će, u suradnji s drugim mjerodavnim tijelima, prema kriterijima predviđenim u stavku 3. ovoga članka, odobriti status „ovlaštenog gospodarskog subjekta“ svakom gospodarskom subjektu koji ima sjedište na carinskom području Republike Hrvatske.

„Ovlašteni gospodarski subjekt“ može koristiti olakšice pri provedbi sigurnosno relevantnih provjera i/ili pojednostavnjenja predviđena carinskim propisima.

Kriteriji za odobravanje statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta“ uključuju:

- primjereno pridržavanje carinskih propisa u prethodnom razdoblju,
- zadovoljavajući sustav vođenja poslovnih i, po potrebi, transportnih evidencija, koji omogućava odgovarajuće carinske provjere,
- ispunjavanje uvjeta za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku, sukladno posebnim propisima,
- dokaz o financijskoj sposobnosti,
- po potrebi, odgovarajuće zaštitne i sigurnosne mjere.

Vlada Republike Hrvatske propisati će:

- uvjete za odobravanje statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta“,
- uvjete za davanje odobrenja za uporabu pojednostavljenja,
- vrstu i opseg olakšica koja se mogu odobriti s obzirom na sigurnosno relevantne provjere, uzimajući u obzir propise za upravljanje rizikom, te
- uvjete i postupak prema kojima se status „ovlaštenog gospodarskog subjekta“ može ukinuti.

„Ovlašteni gospodarski subjekt“ dužan je obavijestiti Carinsku upravu o svim statusnim i drugim promjenama koje bi mogle utjecati na izdano odobrenje.“.

Članak 4.

U članku 12. stavku 8. iza riječi „godina“ dodaju se riječi „u slučaju mišljenja o razvrstavanju robe, odnosno tri godine u slučaju mišljenja o podrijetlu robe,“.

U točki a) iza podtočke 1. dodaje se nova podtočka 2. koja glasi:

„2. ako mišljenje više nije u skladu s tumačenjima Carinske tarife donesenim na osnovi propisa o carinskoj tarifi:

- na nacionalnoj razini, zbog presude Upravnog suda Republike Hrvatske,
- na razini Europske unije, zbog izmjena Objašnjenja kombiniranog nazivlja,
- na međunarodnoj razini, zbog mišljenja o razvrstavanju robe ili izmjena Objašnjenja Harmoniziranog sustava nazivlja i bročanog označavanja robe, usvojenog od strane Svjetske carinske organizacije osnovane 1952. godine pod nazivom „Vijeće za carinsku suradnju,“.

Dosadašnje podtočke 2. i 3. postaju podtočke 3. i 4.

U točki b) iza podtočke 1. dodaje se nova podtočka 2. koja glasi:

„2. ako mišljenje više nije u skladu s tumačenjima pravila o podrijetlu robe:

- na nacionalnoj razini, zbog presude Upravnog suda Republike Hrvatske,
- na međunarodnoj razini, sa Sporazumom o pravilima podrijetla Svjetske trgovačke organizacije (WTO) ili s mišljenjem donesenim radi tumačenja Objašnjenja navedenog Sporazuma,

Dosadašnje podtočke 2. i 3. postaju podtočke 3. i 4.

Stavak 10. i 11. mijenjaju se i glase:

„Osoba kojoj je dano obvezujuće mišljenje koje prestaje vrijediti temeljem stavka 8. točke a) podtočke 2. do 4. ili točke b) podtočke 2. do 4. ovoga članka može se koristiti tim mišljenjem još šest mjeseci od dana službene objave ili obavijesti, ako je prije prestanka njegove važnosti na temelju tog mišljenja sklopila obvezujući kupoprodajni ugovor za predmetnu robu. Međutim, kada je riječ o proizvodima za koje se prilikom obavljanja carinskih formalnosti podnosi potvrda za uvoz ili izvoz, razdoblje od šest mjeseci zamjenjuje se razdobljem valjanosti potvrde. U slučaju predviđenom u stavku 8. točki a) podtočki 1) i točki b) podtočki 1) ovoga članka, propisom ili sporazumom može se odrediti razdoblje u kojem se može koristiti obvezujuće mišljenje sukladno ovom stavku.

Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife, odnosno o podrijetlu robe može se koristiti, prema uvjetima utvrđenim u stavku 10. ovoga članka, isključivo radi:

- određivanja uvoznih ili izvoznih carina,
- određivanja iznosa povrata izvoznih carina i drugih iznosa koji se daju za uvoz ili izvoz povezanih s provođenjem poljoprivredne politike,
- korištenja potvrda za uvoz ili izvoz koje se podnose prilikom obavljanja formalnosti radi prihvaćanja carinske deklaracije za određenu robu, pod uvjetom da su te potvrde bile izdane na temelju tih mišljenja.“

Članak 5.

Iza članka 18. dodaje se članak 18.a koji glasi:

„Članak 18.a

Vlada Republike Hrvatske propisuje u kojim se slučajevima i pod kojim uvjetima može pojednostaviti primjena ovoga Zakona.“

Članak 6.

Članak 22. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske propisuje uvjete prema kojima će se odobriti povoljnije tarifno postupanje koje određena roba može imati zbog svoje vrste ili uporabe u posebne svrhe. Kada je potrebno odobrenje na odgovarajući se način primjenjuje članak 98. i 99. ovoga Zakona.

„Povoljnije tarifno postupanje“ u smislu stavka 1. ovoga članka znači smanjenu ili nultu stopu carine iz članka 4. točke 17. ovoga Zakona, pa i u okviru količinskih ograničenja.“

Članak 7.

U članku 24. stavku 1. i 2. riječi „cjelini“ zamjenjuju se riječima „cijelosti“.

Članak 8.

U članku 34. stavku 1. riječ „i“ zamjenjuje se riječju „do“.

Članak 9.

U članku 37. stavku 1. iza riječi „poglavlju“ stavlja se zarez i dodaju riječi „članku VII. GATT-a iz 1994. godine“.

Članak 10.

Članak 43. briše se.

Članak 11.

U članku 47.a stavak 2. i 3. brišu se.

Članak 12.

U članku 48. brojka „47.“ zamjenjuje se brojkom „47.a“.

Članak 13.

Članak 54. mijenja se i glasi:

„Roba se pod carinskim nadzorom, uz odobrenje carinarnice, može pregledati ili se mogu uzeti njezini uzorci, kako bi se utvrdila njezina tarifna oznaka, carinska vrijednost ili carinski status.“.

Članak 14.

U članku 66. stavku 2. brojka „55.“ zamjenjuje se brojkom „54.“.

Članak 15.

U članku 73. stavku 1. točki b) riječ „elektronskom“ zamjenjuje se riječju „elektroničkom“.

Članak 16.

U članku 78. stavku 1. riječ „ukinuti“ zamjenjuje se riječju „poništiti“, riječ „pogreškom“ zamjenjuje se riječju „greškom“, a iza riječi „primjeren“ dodaju se riječi „a roba se odmah stavlja u odgovarajući carinski postupak“.

U stavku 2. riječ „ukidanju“ zamjenjuje se riječju „ponišćavanju“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„Deklaracija ne može biti poništena nakon pušćanja robe.“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati u kojim se slučajevima i pod kojim uvjetima deklaracija može ukinuti nakon pušćanja robe.“.

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. riječ „Ukidanje“ zamjenjuje se riječima „Ponišćavanje i ukidanje“.

Članak 17.

U članku 80. točka a) mijenja se i glasi:

„a) provjeriti deklaraciju i sve isprave u pisanom ili elektronskom obliku potrebne za primjenu propisa vezanih uz carinski postupak za koji je roba deklarirana. Carinarnica može od deklaranta zahtjevati prilaganje i drugih isprava kako bi utvrdila točnost podataka u deklaraciji,“.

Članak 18.

U članku 84. stavku 1. iza riječi „poduzeti“ dodaju se riječi „ili na temelju članka 5.a ovoga Zakona odobriti gospodarskim subjektima da poduzimaju“.

U stavku 2. riječi „se to može učiniti uz njezino“ zamjenjuju se riječima „gospodarski subjekti koji za to imaju“.

Članak 19.

U članku 88. stavku 1. iza riječi „postupaka“ stavlja se zarez i dodaju riječi „a da se istovremeno osigura da se postupci provode na pravilan način,“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„Osim u slučajevima koje propiše Vlada Republike Hrvatske, deklarant je dužan u odobrenom roku podnijeti dopunsku deklaraciju koja može biti opća, periodična ili rekapitulativna.“.

Članak 20.

U članku 89. iza stavka 1. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„Ako je carinska deklaracija podnesena elektroničkom razmjenom podataka carinarnica može odobriti da isprave iz članka 74. stavka 2. ovoga Zakona ne budu podnesene uz deklaraciju. U tom se slučaju isprave moraju čuvati i biti na raspolaganju Carinskoj upravi.“.

Članak 21.

U članku 91. stavak 2. mijenja se i glasi:

„Puštanje robe u slobodan promet podrazumjeva primjenu mjera trgovinske politike, ispunjavanje drugih formalnosti u vezi s uvozom robe i plaćanje carine i drugih davanja, uključujući porez na dodanu vrijednost i posebne poreze, koje je carinarnica obavezna naplaćivati prilikom uvoza.“.

Članak 22.

U članku 94. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Ako je roba puštena u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe, ta roba ostaje pod carinskim nadzorom. Carinski nadzor prestaje kada se prestanu primjenjivati uvjeti utvrđeni za odobrenje smanjene ili nulte stope carine, kada se roba izveze ili uništi, ili kada je dopuštena uporaba robe u druge svrhe od onih utvrđenih za primjenu smanjene ili nulte stope carine, uz uvjet da je plaćen carinski dug.“.

Članak 23.

U članku 96. iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„Provedbene propise za primjenu carinskih postupaka s odgodom i carinskih postupaka s gospodarskim učinkom, te za pojednostavljenja, kao i za primjenu odredaba koje se odnose na mjere trgovinske ili poljoprivredne politike donosi Vlada Republike Hrvatske.“.

Članak 24.

Članak 97. mijenja se i glasi:

„Uporaba bilo kojeg carinskog postupka s gospodarskim učinkom uvjetovana je odobrenjem koje izdaje carinarnica.“.

Članak 25.

U članku 103. stavak 2. mijenja se i glasi:

„Prijevoz robe iz stavka 1. ovoga članka odvija se:

a) prema postupku provoza određenom ovim Zakonom,

- b) prema postupku TIR karneta određenom odredbama Konvencije TIR,
  - c) prema postupku ATA karneta određenom odredbama Konvencije za privremeni uvoz,
- kada se ATA karnet koristi kao isprava u postupku provoza,
- d) poštom (uključujući pakete), ili
  - e) prema postupku određenom drugim Konvencijama kojima pristupi Republika Hrvatska.
- Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:
- „Primjena postupka provoza neće utjecati na posebne odredbe koje se primjenjuju na prijevoz robe stavljene u carinski postupak s gospodarskim učinkom.“

Članak 26.

Članak 104. mijenja se i glasi:

„Postupak provoza završava i obveze korisnika su ispunjene podnošenjem robe i potrebnih isprava određenoj carinarnici sukladno odredbama dotičnog postupka.

Otpremna carinarnica zaključuje postupak provoza kada na temelju usporedbe podataka kojima raspolaže i podataka dostupnih određenoj carinarnici može nedvojbeno utvrditi da je postupak okončan na ispravan način.“

Članak 27.

Iznad članka 105. dodaje se naziv pododjeljka, koji glasi:

„II. Posebne odredbe“.

Članak 28.

Članak 105. mijenja se i glasi:

„Postupak provoza primjenjuje se na robu koja prolazi kroz područje treće države samo ako je takva mogućnost predviđena prema međunarodnom ugovoru.“

Članak 29.

Iznad članka 106. briše se naziv pododjeljka:

„II. Posebne odredbe za postupak provoza“.

Članak 30.

Članak 106. mijenja se i glasi:

„Glavni je obveznik dužan položiti jamstvo radi osiguranja plaćanja duga koji bi mogao nastati za tu robu, osim ako sukladno carinskim propisima jamstvo nije potrebno polagati.

Jamstvo može biti:

a) pojedinačno jamstvo koje se odnosi na jedan provoz, ili

b) zajedničko jamstvo koje se odnosi na više provoznih postupaka ako je Središnji ured Carinske uprave glavnom obvezniku odobrio korištenje takvog jamstva.

Odobrenje iz stavka 2. točke b) ovoga članka može se dati samo osobama koje:

- imaju sjedište u Republici Hrvatskoj,

- su redovni korisnici postupaka provoza u Republici Hrvatskoj i koje Carinskoj upravi dokažu da su nedvojbeno pouzdane osobe koje ispunjavaju svoje obveze vezane uz te postupke, i

- nisu teže kršile ili nisu ponavljale kršenje carinskih ili poreznih propisa.

Kada se odobrenje iz stavka 2. točke b) ovoga članka daje osobama kojima je odobren status „ovlaštenog gospodarskog subjekta“, u skladu sa člankom 5.a ovoga Zakona, ili drugim pouzdanim osobama, u odobrenju se može odobriti korištenje zajedničkog jamstva u smanjenom iznosu

jamstvene svote, ili oslobođenje od obveze polaganja jamstva. Takvo odobrenje može se dati samo osobama koje ispunjavaju sljedeće dodatne kriterije, i to:

- a) pravilna uporaba postupaka provoza u Republici Hrvatskoj tijekom prethodnog razdoblja,
- b) suradnja s Carinskom upravom, i
- c) dobar financijski položaj koji je dovoljan za ispunjavanje obveza te osobe.

Vlada Republike Hrvatske propisati će uvjete i postupak davanja odobrenja iz stavka 3. i 4. ovoga članka.

Odobrenje za korištenje jamstva u smanjenom iznosu odnosno oslobođenje od polaganja jamstva neće se odobriti za robu za koju Vlada Republike Hrvatske propiše da predstavlja povećan rizik, te za robu za koju je utvrđeno da je predmet prijevare.

U slučaju saznanja nastupa okolnosti protivnih uvjetima ili dodatnim kriterijima za izdavanje odobrenja iz stavka 3. ili 4. ovoga članka Središnji ured Carinske uprave može ukinuti odnosna odobrenja.“.

Članak 31.

Iza članka 106. dodaje se članak 106.a koji glasi:

„Članak 106.a

Polaganje jamstva nije potrebno u slučaju prijevoza:

- a) zrakom,
- b) morem i rijekama,
- c) cjevovodima,
- d) hrvatskim željeznicama.

U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je glavni obveznik.

Jamstvo se, osim u slučajevima koje treba utvrditi po potrebi u skladu s postupkom odbora, ne treba položiti za prijevoz:

- a) zrakom,
- b) rijekom Rajnom i vodenim putovima Rajne,
- c) cjevovodima,
- d) koji obavljaju željeznička društva država članica.

U skladu s postupkom odbora određuju se slučajevi u kojima je moguće ne zahtijevati polaganje jamstva u vezi s prijevozom robe na vodenim putovima koji nisu navedeni u stavku 3. točki b) ovoga članka.“.

Članak 32.

Članak 107. mijenja se i glasi:

„Glavni obveznik je korisnik postupka provoza i odgovoran je za:

- a) predaju robe odredišnoj carinarnici u nepromijenjenu stanju i u propisanu roku te uz poštivanje mjera koje je carinarnica prihvatila radi osiguranja istovjetnosti robe, te
- b) poštivanje odredaba koje se odnose na postupak provoza.

Bez obzira na obveze glavnog obveznika iz stavka 1. ovoga članka, prijevoznik ili osoba koja primi robu znajući da je ona u postupku provoza također je odgovoran za predaju robe odredišnoj carinarnici u nepromijenjenu stanju do propisanog roka i uz poštivanje mjera koje je carinarnica prihvatila za osiguranje istovjetnosti.“.

Članak 33.

Članak 108. mijenja se i glasi:

„Provedbene propise za postupak provoza i iznimke od pravila provedbe postupka donosi Vlada Republike Hrvatske.

Pod uvjetom da je zajamčena provedba mjera Zajednice koje se primjenjuju na robu:

a) države članice imaju pravo bilateralnim i multilateralnim dogovorima među sobom uspostaviti pojednostavljene postupke u skladu s kriterijima koje treba odrediti prema okolnostima i koji se primjenjuju na određene vrste robe ili određene tvrtke,

b) svaka država članica ima pravo u određenim okolnostima uspostaviti pojednostavljene postupke za robu za koju nije predviđeno kretanje na teritoriju druge države članice.

O pojednostavljenim postupcima iz stavka 2. ovoga članka potrebno je obavijestiti Europsku Komisiju.“

Članak 34.

U članku 110. stavku 2. riječi „prostor koji“ zamjenjuju se riječima „svako mjesto koje“, a riječ „koji“ zamjenjuje se riječju „koje“.

Članak 35.

U članku 113. stavku 1. točka b) mijenja se i glasi:

„b) za ispunjenje obveza koje proizlaze iz skladištenja robe koja je obuhvaćena postupkom carinskog skladištenja, i“.

Članak 36.

U članku 119. stavku 2. riječi „Ministar financija“ zamjenjuju se riječima „Vlada Republike Hrvatske“, iza riječi „poljoprivrede“ stavlja se zarez, a riječi „i šumarstva“ zamjenjuju se riječima „šumarstva i vodnoga gospodarstva“.

Iza stavka 3. dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„Vlada Republike Hrvatske donosi popis uobičajenih oblika rukovanja iz stavka 1. do 3. ovoga članka.“

U dosadašnjem stavku 4. koji postaje stavak 5. brojka „2“ zamjenjuje se brojkom „3“, a točka na kraju rečenice zamjenjuje se zarezom i dodaju riječi „koja utvrđuje uvjete pod kojima se ti oblici mogu obavljati.“

Članak 37.

U članku 120. stavku 1. riječ „premjestiti“ zamjenjuje se riječju „iznijeti“, riječ „Premještaj“ zamjenjuje se riječju „Iznošenje“, te riječ „premještaj“ riječju „iznošenje“.

Članak 38.

U članku 125. stavku 1. iza riječi „članka,“ dodaju se riječi „uz primjenu mjera iz stavka 4. ovoga članka,“.

U stavku 2. dodaje se rečenica koja glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve u kojima se može dopustiti da istovrijedna roba bude na višem stupnju obrade nego uvozna roba.“

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati mjere kojima se zabranjuje, propisuju dodatni uvjeti ili se olakšava primjena stavka 1. ovoga članka.“

Članak 39.

Iza članka 125. dodaje se članak 125.a koji glasi:

„Članak 125.a

Postupak unutarnje proizvodnje u sustavu odgode također se primjenjuje i na proizvode dobivene od istovrijedne domaće robe umjesto uvozne robe kako bi istovjetni dobiveni proizvodi mogli ispuniti uvjete za oslobođenje od plaćanja izvoznih carina kojima bi podlijegali.“

Članak 40.

U članku 126. stavku 2. točki c) dodaje se rečenica koja glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može utvrditi slučajeve u kojima se gospodarski uvjeti smatraju ispunjenima.“

Članak 41.

U članku 127. stavku 1. riječ „otpremu“ zamjenjuje se riječju „prodaju“.

U stavku 2. dodaje se rečenica koja glasi:

„Radi pojednostavljenja može se odobriti da razdoblje koje počinje unutar kalendarskog mjeseca ili tromjesečja završava na zadnji dan sljedećeg kalendarskog mjeseca odnosno tromjesečja.“

Iza stavka 3. dodaje se stavak 4. koji glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati posebne rokove za određene proizvodne radnje ili za određenu uvoznu robu.“

Članak 42.

U članku 128. stavak 2. mijenja se i glasi:

„Kada to okolnosti opravdavaju, a posebno kada se proizvodna radnja uobičajeno izvodi pod jasno određenim tehničkim uvjetima s robom bitno istovjetnih svojstava i završava proizvodnjom dobivenih proizvoda ujednačene kvalitete, carinarnica može prihvatiti standardne normative određene na temelju unaprijed provjerenih stvarnih podataka.“

Članak 43.

Članak 129. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve u kojima te uvjete pod kojima se smatra da su roba u nepromijenjenom stanju ili dobiveni proizvodi pušteni u slobodni promet.“

Članak 44.

U članku 130. stavku 1. riječ „U“ zamjenjuje se riječima „Uz poštivanje odredaba članka 131. ovoga Zakona u“.

Članak 45.

Članak 131. mijenja se i glasi:

„Iznimno od članka 130. ovoga Zakona, dobiveni proizvodi:

a) podliježu uvoznim carinama koje su na njih primjenjive kada:

- su pušteni u slobodni promet i nalaze se na popisu robe koji donosi Vlada Republike Hrvatske, ukoliko su razmjerni izvezenom dijelu dobivenih proizvoda koji nisu obuhvaćeni tim popisom. Iznimno, korisnik odobrenja može tražiti da se carina za te proizvode obračuna na način iz članka 130. ovoga Zakona,

- podliježu davanjima utvrđenima u okviru poljoprivredne politike i kada to predviđaju odredbe koje donosi Vlada Republike Hrvatske,

b) podliježu uvoznim carinama izračunatima u skladu s pravilima koja se primjenjuju na dotični carinski postupak ili na slobodne zone ili slobodna skladišta ako su bili stavljeni u postupak s odgodom ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište. Iznimno:

- korisnik odobrenja može tražiti da se carina obračuna sukladno članku 130. ovoga Zakona,
 - u slučajevima kada je za dobivene proizvode određen neki od naprijed navedenih carinski dopuštenih postupanja ili uporaba, osim postupka preradbe pod carinskim nadzorom, obračunati iznos carine mora biti barem jednak iznosu izračunatom u skladu s člankom 130. ovoga Zakona,

c) mogu podlijegati pravilima koja uređuju određivanje carina utvrđenih u okviru postupka za preradbu pod carinskim nadzorom kada je uvozna roba mogla biti stavljena u taj postupak,

d) uživaju povoljnije carinsko postupanje jer su namijenjeni za posebnu uporabu ako je takvo postupanje predviđeno u slučaju istovjetne uvozne robe,

e) ne podliježu plaćanju uvozne carine ako je takvo oslobođenje od plaćanja carine sukladno članku 187. ovoga zakona predviđeno za istovjetnu uvozna robu.“

Članak 46.

U članku 133. stavku 3. brojka „97.“ zamjenjuje se riječima „96. stavka 4.“.

Članak 47.

U članku 135. iza riječi „istog članka,“ dodaju se riječi „članka 125.a,“.

Članak 48.

U članku 139. iza riječi „slučajevima“ dodaju se riječi „i pod kojim uvjetima“.

Članak 49.

U članku 141. stavku 1. točki e) iza riječi „robe u Republici Hrvatskoj“ dodaju se riječi „(gospodarski uvjeti)“ i rečenica koja glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može utvrditi slučajeve u kojima se gospodarski uvjeti smatraju ispunjenima.“.

Članak 50.

U članku 142. iza brojke „1.“ stavlja se zarez, a riječi „i 2.“ zamjenjuju se riječima „2. i 4.“.

Članak 51.

U članku 148. stavku 2. dodaje se rečenica koja glasi:

„Carinarnica može odrediti i kraće razdoblje u suglasnosti s korisnikom odobrenja.“.

Članak 52.

U članku 150. stavku 1. riječi „ostaje u vlasništvu osobe sa sjedištem ili prebivalištem izvan carinskoga područja Hrvatske, a“ brišu se.

U stavku 2. riječi „slučajeve kada provedba toga postupka nije dopuštena“ zamjenjuju se riječima „popis robe za koju se ne može odobriti provedba toga postupka“.

Članak 53.

Članak 152.a briše se.

Članak 54.

U članku 154. stavku 1. točka b) mijenja se i glasi:

„b) koja je prije izvoza bila puštena u slobodni promet s potpunim oslobođenjem od uvozne carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe sve dok se primjenjuju uvjeti za odobravanje tog oslobođenja, osim ako se proizvodna radnja odnosi na popravak.“

Članak 55.

U članku 155. iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„Vlada Republike Hrvatske propisuje slučajeve i postupke za primjenu stavka 2. ovoga članka.“

Članak 56.

U članku 156. stavku 1. točki c) iza riječi „odobrenja“ dodaje se riječ „ozbiljno“.

Članak 57.

U članku 161. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„Iznimno od članka 159. ovoga Zakona, Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve i posebne uvjete pod kojima se troškovi proizvodnje primjenjuju kao osnovica za obračun carinskog duga pri puštanju robe u slobodni promet nakon postupka vanjske proizvodnje.“

Članak 58.

U članku 165. stavku 1. riječ „privremeno“ briše se.

Članak 59.

U članku 169. iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati iznimke od stavka 4. ovoga članka.“

Članak 60.

Iza članka 170. dodaje se članak 170.a koji glasi:

„Članak 170.a

U postupku privremenog izvoza robe odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o postupku privremenog uvoza robe.“

Članak 61.

U članku 176. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Odobrenje iz stavka 2. ovoga članka može se dati samo korisniku slobodne zone.“

Članak 62.

U članku 185. stavku 2. riječi „propisani uvjeti“ zamjenjuju se riječima „propisane formalnosti“.

U stavku 4. riječi „i 4.“ zamjenjuju se riječima „do 5.“

Članak 63.

U članku 187. stavku 1. točki 19) riječ „boravištem“ zamjenjuje se riječju „prebivalištem“.

U stavku 2. riječi „(članak 94.)“ brišu se.

U podtočki a) riječ „kućanstva“ briše se.

U podtočki b) iza riječi „članka“ stavlja se zarez i dodaju riječi „osim za predmete iz točke 13. ovoga članka.“.

Članak 64.

U članku 188. stavku 2. riječi „povoljniju carinu“ zamjenjuju se riječima „smanjenu ili nultu stopu carine“, a riječ „određene“ zamjenjuje se riječju „posebne“.

Članak 65.

Članak 192. mijenja se i glasi:

„Ako carinarnica u skladu s carinskim propisima zahtjeva polaganje osiguranja za namirenje carinskog duga i drugih davanja predviđenih posebnim propisima, kao što su porez na dodanu vrijednost i posebni porezi, osiguranje je dužan položiti dužnik ili osoba koja može postati odgovorna za taj dug. Osiguranje za namirenje carinskog duga uključuje i osiguranje namirenja davanja koje je Carinska uprava po posebnim propisima obavezna naplaćivati prilikom uvoza i izvoza robe.

Carinarnica će zahtijevati polaganje samo jednoga osiguranja u odnosu na određenu robu ili određenu deklaraciju. Osiguranje položeno za određenu deklaraciju vrijediti će za svu robu obuhvaćenu ili puštenu prema toj deklaraciji.

Carinarnica može odobriti da umjesto osobe obvezane na davanje osiguranja osiguranje položi treća osoba.

Polaganje osiguranja neće se zahtijevati od tijela državne uprave.

Vlada Republike Hrvatske može propisati druge slučajeve u kojima se neće zahtijevati polaganje osiguranja, ili u kojima će se odobriti polaganje osiguranja u smanjenom iznosu.“.

Članak 66.

U članku 195. stavku 1. iza riječi „obvezatno,“ dodaju se riječi „uz poštivanje posebnih odredaba carinskih propisa koje se odnose na postupak provoza,“.

Stavak 4. i 5. brišu se.

Članak 67.

Članak 197. mijenja se i glasi:

„Gotovinsko osiguranje polaže se u nacionalnoj valuti (kunama).

S polaganjem gotovine izjednačava se polaganje bilo kojeg drugog instrumenta koji se s obzirom na izdavatelja, uvjete i način njihove naplate prihvaća kao sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj.

Ministar financija propisati će koji se instrumenti mogu prihvatiti kao sredstvo plaćanja, te uvjete i način polaganja gotovine i s njome izjednačenih instrumenata plaćanja.“.

Članak 68.

U članku 198. stavku 2. riječ „druga“ zamjenjuje se riječju „treća“.

Članak 69.

Članak 200. mijenja se i glasi:

„Vlada Republike Hrvatske može propisati i druge oblike osiguranja od onih navedenih u članku 196. ovoga Zakona.

Ukoliko je to predviđeno propisom iz stavka 1. ovoga članka Carinska uprava može prihvatiti i druge oblike osiguranja ako oni na istovrijedan način osiguravaju plaćanje carinskog duga.

Carinska uprava će odbiti osiguranje koje predloži dužnik ako smatra da takvo osiguranje ne osigurava sigurno plaćanje carinskog duga.“

Članak 70.

U članku 202. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Osiguranje za namirenje carinskoga duga ne može prestati dok se carinski dug za koji je položeno osiguranje ne ugasi ili ne nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati. Kada se carinski dug ugasi ili nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati odmah prestaje i osiguranje za namirenje toga carinskog duga.“

Stavak 2. briše se.

Dosadašnji stavak 3. postaje stavak 2.

Članak 71.

U članku 203. riječi „Ministar financija“ zamjenjuju se riječima „Vlada Republike Hrvatske“.

Članak 72.

U članku 204. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Dužnik je deklarant. U slučaju neizravnog zastupanja dužnik je također i osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.“

Članak 73.

U članku 205. stavku 2. riječi „stavak 2.“ zamjenjuju se riječima „stavka 1. podtočke 2.“

U stavku 5. riječi „Carinski su dužnici:“ zamjenjuju se riječima „Dužnici su:“.

Podtočka b) i c) mijenjaju se i glase:

„b) osobe koje su sudjelovale u nezakonitome unosu robe, a znale su ili su prema okolnostima slučaja morale znati da je takav unos nezakonit, i

c) osobe koje su odnosnu robu stekle u vlasništvo ili posjed premda su u trenutku stjecanja ili primitka robe znale ili su prema okolnostima slučaja morale znati da je roba nezakonito unesena u carinsko područje Republike Hrvatske, odnosno iz slobodne zone ili slobodnog skladišta nezakonito unesena u ostali dio toga područja.“

Članak 74.

U članku 206. stavku 4. riječi „Carinski su dužnici za carinski dug iz stavka 1. ovoga članka:“ zamjenjuju se riječima „Dužnici su:“.

Podtočka b) i c) mijenjaju se i glase:

„b) osobe koje su sudjelovale kod izuzimanja robe premda su prema okolnostima slučaja znale ili su morale znati da se radi o izuzimanju robe ispod carinskog nadzora,

c) osobe koje su takvu robu stekle ili primile u posjed premda su u trenutku stjecanja odnosno primitka znale ili su prema okolnostima slučaja morale znati da se radi o robi izuzetoj ispod carinskog nadzora, te“.

Članak 75.

U članku 207. stavku 1. točki b) riječi „carinskog oslobođenja ili primjene povoljnije“ zamjenjuju se riječima „smanjene ili nulte stope“, a riječ „određenu“ zamjenjuje se riječju „posebnu“.

U stavku 2. riječi „carinskog oslobođenja ili primjene povoljnije“ zamjenjuju se riječima „smanjene ili nulte stope“, a riječ „određenu“ zamjenjuje se riječju „posebnu“.

U stavku 3. riječi „Carinski je dužnik“ zamjenjuju se riječima „Dužnik je“.

Članak 76.

U članku 208. stavku 4. riječi „carinski je dužnik“ zamjenjuju se riječima „dužnik je“.

U stavku 5. riječi „carinskoga dužnika“ zamjenjuju se riječju „dužnika“.

Članak 77.

U članku 209. stavak 1. mijenja se i glasi:

„Iznimno od odredbi članka 205. i članka 207. stavka 1. podtočke a) ovoga Zakona, carinski dug za određenu robu neće nastati ako osoba dokaže da obveze koje proizlaze iz:

a) odredaba članka 50. do 53. ovoga Zakona te članka 180. stavka 1. podtočke 2. ovoga Zakona,

b) privremenog smještaja te robe, ili

c) primjene carinskog postupka u koji je ta roba bila stavljena, nisu bile ispunjene zbog potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe, do čega je došlo uslijed naravi same robe, nepredviđenih okolnosti, više sile ili uz odobrenje carinarnice.“

U stavku 3. riječ „određene“ zamjenjuje se riječju „posebne“ a riječi „oslobođenje od plaćanja carine ili primjenu povoljnije“ zamjenjuju se riječima „smanjenu ili nultu stopu“.

Članak 78.

U članku 210. riječ „određene“ zamjenjuje se riječju „posebne“, a riječi „povoljniju carinu“ zamjenjuju se riječima „smanjenu ili nultu stopu carine“.

Članak 79.

U članku 211. riječ „određene“ zamjenjuje se riječju „posebne“, a riječi „sniženu carinu“ zamjenjuju se riječima „smanjenu ili nultu stopu carine“.

Članak 80.

U članku 212. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Dužnik je deklarant. U slučaju neizravnog zastupanja dužnik je također i osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.“

Članak 81.

U članku 213. stavku 3. riječi „Carinski je dužnik:“ zamjenjuju se riječima „Dužnik je:“.

Članak 82.

U članku 214. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Dužnik je deklarant. U slučaju neizravnog zastupanja dužnik je također i osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.“

Članak 83.

U članku 215. stavku 2. riječ „protupropisano“ zamjenjuje se riječju „protupropisno“, a iza riječi „opojne“ dodaje se riječ „droge“.

Članak 84.

Članak 216. mijenja se i glasi:

„Ako je carinskim propisima predviđeno povoljnije carinsko postupanje s robom zbog njezine prirode ili uporabe u posebne svrhe ili potpuno ili djelomično oslobođenje od uvoznih ili izvoznih carina temeljem članka 22., 94., 153. ili 187. do 190. ovog Zakona, takvo povoljnije postupanje ili oslobođenje također se primjenjuje u slučajevima kada je carinski dug nastao temeljem članka 205. do 208., 213. ili 214. ovog Zakona, pod uvjetima da korisnik odobrenja za povoljnije postupanje ili oslobođenje nije postupao prijevarno ili s grubim nemarom te ako podnese dokaze o ispunjavanju ostalih uvjeta za primjenu povoljnijeg postupanja ili oslobođenja.“

Članak 85.

U članku 219. stavku 2. riječ „kao“ briše se.

U stavku 3. iza riječi „okončan“ dodaju se riječi „a mjesto nastanka carinskog duga ne može se utvrditi temeljem odredaba stavka 1. i 2. ovoga članka.“

Iza stavka 4. dodaju se stavak 5. i 6. koji glase:

„Carinarnica iz članka 221. stavka 1. ovoga Zakona je carinarnica države članice u kojoj carinski dug nastaje ili se smatra da je nastao u skladu s ovim člankom.

Ako carinarnica ustanovi da je carinski dug nastao prema članku 205. ovoga Zakona u nekoj drugoj državi članici, a iznos tog duga je manji od 5.000 EUR-a, smatra se da je dug nastao u državi članici u kojoj je dug ustanovljen.“

Članak 86.

U članku 220. stavak 3. mijenja se i glasi:

„Dužnik je deklarant. U slučaju neizravnog zastupanja dužnik je također i osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.“

Članak 87.

U članku 221. stavku 2. točki b) točka na kraju rečenice zamjenjuje se zarezom.

Iza točke b) dodaje se točka c) koja glasi:

„c) ako je svota carine niža od svote carine propisane sukladno stavku 5. ovoga članka.“

U stavku 3. brojka „3.“ zamjenjuje se brojkom „4.“

U stavku 5. riječ „naknadno“ briše se.

Članak 88.

U članku 223. stavku 1. dodaje se rečenica koja glasi:

„Produljeni rokovi ne smiju biti dulji od 8 dana.“

Dodaje se stavak 2. koji glasi:

„Rokovi iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se u slučaju nepredviđenih okolnosti ili više sile.“

Članak 89.

U članku 225. stavak 4. mijenja se i glasi:

„Obavještanje dužnika o dugu neće se provoditi nakon isteka roka od tri godine računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao. U slučaju podnošenja žalbe u smislu članka 8. ovoga Zakona, ovaj se rok produžava za vrijeme trajanja žalbenog postupka.“

Iza stavka 4. dodaje se stavak 5. koji glasi:

„Ako je carinski dug posljedica radnje koja je bila kažnjiva u trenutku kada je bila počinjena, dužnik može, pod uvjetima utvrđenim carinskim propisima, biti obaviješten o dugu i nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka.“

Članak 90.

U članku 226. stavku 3. riječi „233. do“ zamjenjuju se riječima „232., 234. i“, a iza riječi „člankom 230.“ dodaju se riječi „stavkom 1.“

Članak 91.

U članku 230. stavak 4. briše se.

Članak 92.

Iza članka 230. dodaje se članak 230.a koji glasi:

„Članak 230.a

Pravo na naplatu duga zastarijeva u roku tri godine računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao.

Tijek zastare prekida se svakom službenom radnjom Carinske uprave usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu duga koja je dužniku stavljena na znanje, kao i svakom radnjom poduzetom radi utvrđivanja prekršajne odgovornosti.

Nakon poduzetih radnji iz stavka 2. ovoga članka zastarni rok počinje ponovno teći.

Pravo na naplatu duga u svakom slučaju zastarjeva nakon isteka šest godina računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao.“

Članak 93.

U članku 237. riječ „zaračunavala“ zamjenjuje se riječju „obračunala“, a riječi „na vraćeni iznos obračunat će i platiti kamatu u visini utvrđenoj“ zamjenjuju se riječima „obračunati će i platiti kamatu sukladno“.

Članak 94.

Članak 238. mijenja se i glasi:

„Ako je carinski dug nezakonito ili greškom otpušten ili vraćen, dužnik je obvezan platiti prvotni dug. Kamata će se obračunati i naplatiti sukladno propisima o zateznoj kamati.“

Članak 95.

Članak 239. briše se.

Članak 96.

Članak 240. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.000.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 3.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba:

1) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti robu u carinsko područje odnosno iz carinskog područja, izvan graničnoga prijelaza ili preko graničnog prijelaza u vrijeme kad granični prijelaz nije otvoren,

2) ako na skriven način unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti robu preko graničnog prijelaza,

3) ako unese ili iznese odnosno pokuša unijeti u carinsko područje ili iznijeti iz carinskog područja zaštićene životinje, gljive i biljke kao i njihove dijelove ili derivate,

4) ako ne prijavi kulturna ili prirodna dobra koja iznosi iz carinskoga područja ili unosi u carinsko područje.

Novčanom kaznom od 5.000,00 do 900.000,00 kuna kazniti će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.“

Članak 97.

Članak 241. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom od 3.000,00 do 900.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba:

1) ako prilikom ulaska u carinsko područje ili izlaska iz carinskog područja bez prijave carinarnici pokuša prenijeti ili prenese robu preko graničnog prijelaza, (članak 49. stavak 1.),

2) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti preko graničnog prijelaza vozilo na kojemu su krivotvoreni identifikacijski brojevi šasije ili na koji su stavljene nepripadajuće registarske oznake, ili ako za vozilo podnese krivotvorene ili nepripadajuće prometne isprave,

3) ako istovari ili pretovari robu bez odobrenja carinarnice ili na mjestu koje nije za to određeno ili odobreno (članak 58.),

4) ako robom u privremenom smještaju raspolaže protivno uvjetima koje je odobrila carinarnica (članak 63. stavak 1. i članak 64.),

5) ako ne obavijesti carinarnicu o činjenicama koje su nastale nakon donošenja odobrenja za carinski postupak s odgodom ili za carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 99. stavak 2.),

6) ako prije isteka propisanog roka robu puštenu u slobodan promet uz oslobođenje od plaćanja carine proda, otuđi po drugom osnovu, daje drugom na uporabu, zalog, najam, rabi u druge svrhe ili preda kao osiguranje za druge obveze, a da prethodno ne podmiri carinski dug (članak 187. stavak 1.),

7) ako robom puštenom u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe raspolaže protivno svrsi zbog koje je odobreno povoljnije tarifno postupanje (članak 22. i 94.),

8) ako odredišnoj carinarnici, u provoznome postupku, ne preda svu robu ili dio robe i pripadajuće isprave ili robu preda u promijenjenu stanju (članak 104. i 107.),

9) ako ne preveze unesenu robu putem i na način koji je odredila carinarnica (članak 50. stavak 1.),

10) ako postupa sa robom kao da ispunjava uvjete za privremeni uvoz a to postupanje je protivno uvjetima za privremeni uvoz robe propisanim odredbama ovoga Zakona ili Konvencijom o privremenom uvozu,

11) ako ne postupa u skladu s uvjetima i obvezama propisanim ovim Zakonom ili određenima odobrenjem carinarnice, za carinski postupak s odgodom i carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 99.),

12) ako u carinskoj deklaraciji neistinito, netočno ili nepotpuno navede količinu, kakvoću, vrstu, tarifnu oznaku, vrijednost ili podrijetlo robe, ili ne navede svu robu, pa je zbog toga carinski dug obračunat ili plaćen u svoti manjoj od propisane (članak 71. stavak 1. i članak 74.),

13) ako podnese isprave u svezi s provedbom carinskog postupka odnosno drugog carinski dopuštenog postupanja ili uporabe robe u kojima je navedena druga količina, vrsta, kakvoća ili podrijetlo robe (članak 71. stavak 1., članak 74. i 186.),

14) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti oslobođenje od plaćanja uvozne carine (članak 160., 187. i 188.),

15) ako raspolaže robom prije nego što je carinarnica pusti u zahtijevani carinski postupak,

16) ako sa robom puštenom od strane carinarnice, raspolaže protivno uvjetima odobrenog postupka,

17) ako ne osigura carinska obilježja od oštećenja odnosno uništenja ili ih ukloni, ošteti ili uništi s robe ili prijevoznog sredstva bez odobrenja carinarnice (članak 84. stavak 2.),

18) ako robu čiji je uvoz zabranjen ne iznese iz carinskoga područja u roku koji je odredila carinarnica,

19) ako onemogućuje carinski nadzor nad poslovanjem u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu (članak 173.),

20) ako u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu obavlja djelatnost suprotno odredbama ovoga zakona ili bez suglasnosti carinarnice (članak 176. do 178.),

21) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti povrat ili otpust carinskoga duga (članak 232. do 235.).

Novčanom kaznom od 3.000,00 do 700.000,00 kuna kazniti će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.“

Članak 98.

Članak 242. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom od 2.000,00 do 100.000,00 kuna kazniti će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 500,00 do 20.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba:

1) ako robu i pripadajuće isprave u provoznome postupku ne preda u određenu roku odredišnoj carinarnici (članak 104. i 107.),

2) ako privremeno uvezenu ili privremeno izvezenu robu u određenu roku ponovno ne izveze ili uveze ili ne zatraži drugi carinski dopušten postupak ili uporabu (članak 148.),

3) ako robu u postupku unutarnje proizvodnje u određenu roku ne izveze ili ponovno izveze ili ne zatraži drugi carinski dopušten postupak ili uporabu (članak 127.),

4) ako u postupku unutarnje proizvodnje i u postupku preradbe pod carinskim nadzorom u propisanu roku ne podnese obrazac za završetak postupka,

5) ako ne podnese ili pravodobno ne podnese skraćenu deklaraciju (članak 55.),

6) ako ne pruži isprave, podatke ili objašnjenja potrebna carinskoj službi za provedbu carinskih i drugih propisa,

7) ako ne čuva isprave ili podatke sukladno rokovima određenim ovim Zakonom (članak 17.),

8) ako ne podnese deklaraciju za carinski dopušteno postupanje ili uporabu sukladno rokovima određenim ovim Zakonom (članak 60. i 61.),

9) ako ne podnese dopunsku deklaraciju u propisanu roku (članak 88. stavak 3.),

10) ako ne vodi ili neuredno vodi evidenciju propisanu ili određenu odobrenjem Carinske uprave za određeni carinski postupak ili drugi oblik carinski dopuštenoga postupanja s robom,

11) ako robu u postupku vanjske proizvodnje u određenu roku ponovno ne uveze ili ne zatraži drugi carinski dopušteni postupak ili uporabu (članak 157.),

12) ako robu u postupku vanjske proizvodnje u sustavu zamjene uz prethodni uvoz nadomjesnih proizvoda ne izveze u propisanu roku (članak 165.).

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kazniti će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.“

Članak 99.

Članak 243. mijenja se i glasi:

„Pravna i odgovorna osoba u pravnoj osobi te fizička osoba kod koje se zatekne u posjedu roba, odnosno koja kupi, proda, preda drugom, primi na dar, prikrije, primi na čuvanje ili na prijevoz, upotrijebi ili primi po bilo kojoj drugoj osnovi robu za koju zna ili je prema okolnostima slučaja mogla znati da je riječ o robi koja je predmet prekršaja iz članka 240. i 241. ovog Zakona, kaznit će se kao da je sama počinila prekršaj, istom kaznom koja je propisana za počinitelja prekršaja.

Novčanom kaznom iz članka 240. stavka 2. i članka 241. stavka 2. ovoga Zakona, kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.“

Članak 100.

Članak 244. mijenja se i glasi:

„Novčanom kaznom od 500,00 kuna kaznit će se na mjestu počinjenja prekršaja fizička osoba koja počinila prekršaj iz članka 241. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, ako se radi o robi do vrijednosti 5.000,00 kuna.

Novčanu kaznu iz stavka 1. ovoga članka izriče i naplaćuje ovlašteni carinski službenik. Ako počinitelj prekršaja odbije odmah platiti kaznu, protiv njega se pokreće redoviti prekršajni postupak.“

Članak 101.

Članak 245. mijenja se i glasi:

„Roba koja je predmet prekršaja iz članka 240. i roba koja je predmet prekršaja iz članka 243. u svezi s člankom 240. ovoga Zakona, oduzeti će se.

Roba koja je predmet prekršaja iz stavka 1. i stavka 2. ovoga članka, oduzeti će se i u slučaju ako nije u vlasništvu počinitelja prekršaja.

Prijevozno ili prijenosno sredstvo iskorišteno za prijevoz odnosno prijenos robe koja je predmet prekršaja iz članka 240. ovoga Zakona, oduzeti će se ako je vrijednost robe predmeta prekršaja veća od 1/3 vrijednosti prijenosnog ili prijevoznog sredstva.

Prijevozno ili prijenosno sredstvo iz stavka 3. ovoga članka u koje je ugrađen poseban prostor za skrivanje robe, a koji je iskorišten za prijevoz robe koja je predmet prekršaja, oduzeti će se bez obzira na vrijednost robe.

Prijevozno ili prijenosno sredstvo iz stavka 3. i 4. ovoga članka oduzeti će se i u slučaju kada nije u vlasništvu počinitelja prekršaja.

Primjena odredaba ovoga članka ne utječe na prava trećih osoba za naknadu štete od počinitelja prekršaja.“

Članak 102.

Članak 246. mijenja se i glasi:

„Roba ili prijevozno ili prijenosno sredstvo može se oduzeti i kada se postupak protiv počinitelja prekršaja obustavlja zbog toga što je u vrijeme počinjenja prekršaja bio maloljetan.

Roba ili prijevozno ili prijenosno sredstvo kojim je prekršaj počinjen može se oduzeti i kad se protiv počinitelja prekršaja ne može voditi prekršajni postupak zbog toga što je nepoznat ili nedostupan nadležnom tijelu ili zbog postojanja drugih zakonskih smetnji, osim u slučaju nastupanja apsolutne zastare.“.

Članak 103.

Članak 248. briše se.

Članak 104.

U članku 249. stavku 2. riječ „upozoriti“ zamjenjuje se riječima „uz upozorenje“.

U stavku 3. riječi „i potvrdu“ zamjenjuju se riječima „sa potvrdom“, riječ „treba“ zamjenjuje se riječju „će“, a riječ: „uzeta“ zamjenjuje se riječju: „preuzeta“.

Članak 105.

Članak 250. mijenja se i glasi:

„Postupak za carinski prekršaj ne može se pokrenuti kad proteknu tri godine od dana počinjenja prekršaja.

Zastara se prekida svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela koja se poduzima radi prekršajnog progona počinitelja zbog počinjenog prekršaja.

Nakon svakog prekida zastara počinje ponovno teći.

Postupak za carinski prekršaj ne može se pokrenuti niti dalje voditi nakon isteka šest godina od dana kada je prekršaj počinjen.“.

Članak 106.

Članak 251. mijenja se i glasi:

„Za robu koja je oduzeta pravomoćnom odlukom carinskog ili pravosudnog tijela carinarnica može na zahtjev vlasnika robe ili počinitelja prekršaja u opravdanim slučajevima vlasniku robe ili počinitelju prekršaja dozvoliti otkup, sukladno odredbama ovoga Zakona i propisima donesenim na osnovu ovoga Zakona.“.

Članak 107.

Članak 252. mijenja se i glasi:

„Vijeće za prekršaje koje vodi prekršajni postupak u prvome stupnju prilikom izricanja novčane kazne može u opravdanim slučajevima dopustiti da se izrečena novčana kazna uplaćuje u ratama, ali rok otplate ne može biti dulji od jedne godine.“.

Članak 108.

U članku 254. stavku 1. riječi „je carinarnica oduzela“ zamjenjuju se riječima „carinarnica može oduzeti odnosno prodati“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„Životinje, hranu i drugu lako pokvarljivu robu iz stavka 1. ovoga članka carinarnica može odmah i neposredno prodati.“

Iza stavka 2. dodaje se stavak 3. koji glasi:

„Vlada Republike Hrvatske propisati će uvjete i postupak prikupljanja, čuvanja i prodaje oduzete robe iz stavka 1. i 2. ovoga članka kao i strane robe koja je sukladno carinskim propisima ustupljena u korist države.“

Članak 109.

Članak 255. mijenja se i glasi:

„Ako se roba iz članka 254. ovoga Zakona ne može prodati, odnosno upotrijebiti zbog zdravstvenih, veterinarskih, fitopatoloških, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih posebnim propisima, carinarnica će njome raspolagati, odnosno pitanje te robe riješiti sukladno posebnim propisima.“

Članak 110.

U članku 256. riječi „druge pristojbe koje“ zamjenjuju se riječima „druga davanja koja“.

Članak 111.

Članak 257. mijenja se i glasi:

„Osim prodaje, roba iz članka 254. ovoga Zakona može se besplatno ustupiti ili se s njom može raspolagati na drugi način uz uvjete i na način koje propiše Vlada Republike Hrvatske.“

Članak 112.

Propisi za provedbu ovoga Zakona donijeti će se u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 113.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, a primjenjuje se od 1. siječnja 2006. godine, s tim da se:

- odredbe članka 103. do 106., članka 106.a stavak 1. i 2., članka 107. do 109., kao i odredbe članka 192. do 203. Zakona, u dijelu što se odnosi na provozni postupak, primjenjuju do dana stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o zajedničkom proвозnom postupku od 20. svibnja 1987. godine i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu od 20. svibnja 1987. godine odnosno do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

- od dana stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o zajedničkom proвозnom postupku od 20. svibnja 1987. godine i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu od 20. svibnja 1987. godine odnosno od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, prestaju primjenjivati važeće odredbe iz stavka 1. ovoga članka, a počinju se primjenjivati odredbe članka 106.a stavak 3. i 4., članka 108. stavka 2. i 3. i članka 219. stavka 5. i 6. Zakona, te odredbe Konvencije o zajedničkom proвозnom postupku od 20. svibnja 1987. godine i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu od 20. svibnja 1987. godine kao i odredbe ostalih carinskih propisa Europske unije u dijelu što se odnosi na provozni postupak.

V. OBRAZLOŽENJE ODREDBA KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA CARINSKOG ZAKONA

1) Određenje temeljne carinsko-pravne terminologije

Temeljni pojmovi koji se rabe u europskom i hrvatskom carinskom sustavu uređeni su člankom 4. europskog Carinskog kodeksa, kao i člankom 4. hrvatskog Carinskog zakona.

Izmjenama i dopunama Carinskog kodeksa koje su donesene u travnju 2005. godine (Uredba 648/2005) uspostavljen je zajednički normativni okvir za provedbu djelotvornijih carinskih kontrola nad robom koja ulazi ili izlazi iz europskog carinskog područja, uz istodobno uspostavljanje olakšica u carinsko pravnom prometu robe.

U normativnom pogledu, Europska unija je:

- propisala novo i sveobuhvatnije poimanje termina carinska kontrola,
- razgraničila i precizno definirala ulogu carinskih ureda koji obavljaju kontrolne funkcije u prekograničnom prometu robe,
- normirala pravne pretpostavke za uspostavu zajedničkog sustava za procjenu rizika u prekograničnom prometu robe,
- uredila mehanizme za ujednačenu primjenu kriterija rizika od strane svih carinskih službi država članica, te
- uspostavom statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta“, uz istodobno preciziranje uvjeta za stjecanje toga statusa, uz naglašeniju ulogu carinskih kontrolnih mehanizama, omogućila daljnju liberalizaciju i pojednostavnjenje carinskih procedura.

Najvažnije promjene provedene su dodavanjem novih ili mijenjanjem postojećih odredbi Carinskog kodeksa, kojima su definirani temeljni termini carinskog pravnoga sustava (članak 4. točka 4a do 4d, 14. 25. i 26. Carinskog kodeksa).

Naprijed navedene europske izmjene i dopune sustavne naravi ugrađene su u članak 1. predmetnoga konačnoga prijedloga. Kako se istodobno predlažu i manje pravno tehničke izmjene postojećega teksta, to je radi ukupnosti predloženih dopuna i izmjena, utvrđen novi cjeloviti tekst članka 4. Carinskog zakona.

Sukladno prednjemu, u članku 1. predmetnoga konačnoga prijedloga dat je cjeloviti tekst temeljnih pojmovnih odredbi carinskih propisa, usklađen s europskom normativom. Značajnije promjene su:

- a) termin „osoba s prebivalištem-sjedištem u carinskom području“ (točka 2.) usklađen je s odgovarajućim europskim terminom, odnosno prenesen je iz provedbenih hrvatskih propisa u tekst predmetnoga zakona,
- b) nazivi i ovlaštenja temeljnih ustrojstvenih jedinica hrvatske carinske službe (točka 3. do 5.) usklađeni su s odgovarajućim hrvatskim propisima o carinskoj službi,
- c) nazivi i ovlaštenja ustrojstvenih jedinica carinarnice (točka 6. do 10.), koje obavljaju temeljne kontrolne poslove u prekograničnom prometu roba (carinska ispostava, ulazna, uvozna, izlazna i izvozna) nominativno su usklađeni s hrvatskim propisima o carinskoj službi, a sadržajno s odgovarajućim odredbama europskih normi o provedbi carinske kontrole, te procjeni rizika i provedbenim pravilima o upravljanju rizikom (rizični management),
- d) posebnim definiranjem termina carinski dug - uvozna ili izvozna carina, i termina dug - carina, te porez na dodanu vrijednost i trošarine (točka 15. i 16.) doprinijeti će dosljednijoj primjeni odredbi o jamstvu za namirenje (osiguranju) duga odnosno carinskog duga,

- e) pojmovno određenje termina rizik u carinsko pravnom smislu (točka 30.), u cijelosti je preuzet iz nove europske terminologije, a označava vjerojatnost nastupa slučaja u vezi s prekograničnim prometom robe ili postojanjem u carinskom području robe koja nema status „domaće robe“, ukoliko se time ometa pravilna provedba carinskih propisa, šteti financijskim interesima Republike Hrvatske ili ugrožava sigurnost u Republici Hrvatskoj, javno zdravlje, okoliš ili potrošači odnosne robe,
- f) pojmovno određenje termina „upravljanje rizikom“ (točka 31.), u cijelosti preuzetom iz nove europske carinske terminologije, a označava djelatnosti u carinskom sustavu povezane sa sustavnim određenjem rizika i provedbom mjera potrebitih za njegovo ograničavanje.

2) Ovlašteni gospodarski subjekt, obvezujuća mišljenja, pojednostavnjenja i povoljnije carinsko postupanje

a) U članku 2. i 3. (članak 5. stavak 6. i novi članak 5.a. Carinskog zakona) potanje se uređuju uvjeti za stjecanje statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta“.

Sukladno europskim normama, taj će status Središnji ured Carinske uprave može odobriti svakom sudioniku u gospodarskim procesima, koji ispunjava zakonom propisane kriterije, koji se odnose na:

- primjereno pridržavanje carinskih propisa u prethodnom razdoblju,
- zadovoljavajući sustav vođenja poslovnih, a po potrebi i transportnih, evidencija, koje omogućuju primjerenu provedbu carinskih provjera,
- dokaz o financijskoj sposobnosti, te
- po potrebi primjerene sigurnosne standarde.

Stjecanje statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta“ omogućuje pojednostavnjenu primjenu carinskih procedura, uključujući pojednostavnjenja pri podnošenju carinskih isprava i mogućnost provedbe carinskih provjera u poslovnim prostorima subjekta, sukladno uvjetima koji se utvrđuju odobrenjem Središnjeg ureda Carinske uprave.

Odobranjem pojednostavnjenja ni na koji način se ne ograničavaju kontrolna ovlaštenja carinske službe, naročito u dijelu koji se odnosi na zaštitu interesa državnog proračuna i poštivanje sigurnosnih standarda. Pri tome se primjenjuju standardi proistekli iz analize rizika, kao i mogućnost nasumične provedbe provjera, bez unaprijed utvrđenog redoslijeda njihove provedbe.

Sukladno europskoj praksi, Vlada Republike Hrvatske ovlaštena je provedbenim propisima urediti postupak stjecanja statusa „ovlaštenog gospodarskog subjekta“, uvjete i postupak odobravanja pojednostavnjenja carinskih procedura, u vrsti i opsegu sukladnom kriterijima i standardima utvrđenim sustavom Carinske uprave za upravljanje rizikom, kao i uvjete i postupak prema kojima se ovaj status može ukinuti.

b) Člankom 4. usklađuju se odredbe o obvezujućim mišljenjima o primjeni carinskih propisa (članak 12. Carinskog zakona) s odgovarajućim europskim normama, u dijelu koji se odnosi na razdoblje važenja akta obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe.

Nadalje, sukladno u međuvremenu izvršenom usklađenju propisa u sustavu hrvatske Carinske tarife s odgovarajućim europskim tarifnim propisima (kombinirana tarifa), posebice u dijelu koji se odnosi na objašnjenja za njezinu primjenu u hrvatskoj tarifnoj praksi, uređuju se uvjeti ukoliko izdano obvezujuće mišljenje nije u skladu s tarifnim propisima i objašnjenjima za njegovu primjenu, vodeći pri tome računa i o praksi Upravnog suda Hrvatske pri rješavanju sporova u dijelu koji se odnosi na primjenu odredbi o tarifnim carinskim propisima.

c) Sukladno europskoj praksi, člankom 5. (novi članak 18.a Carinskog zakona) daje se opće ovlaštenje Vladi Republike Hrvatske da propisuje slučajeve i uvjete za primjenu pojednostavnjenih carinskih procedura. Time se otvaraju normativne pretpostavke za brže usklađivanje hrvatske carinske prakse u pojednostavnjenju carinskih procedura s europskom, u kojoj se očekuju značajne promjene tokom naredne godine.

d) Nastavno, člankom 6. (članak 22. Carinskog zakona) daje se ovlaštenje Vladi Republike Hrvatske da donosi provedbene propise o odobravanju povoljnijega carinskoga postupanja (smanjena ili nulta stopa carine) prema robama određene vrste ili zbog njezine uporabe u posebne svrhe.

Ovlaštenje se odnosi na prijelazno razdoblje do pridruživanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, a odnosi se na snižavanje propisane carinske stope ili propisivanje nulte stope uvozne carine. U praksi Vlade Republike Hrvatske ovo se ovlaštenje koristi restriktivno, u pravilu u kombinaciji s odredbama u posebnim zakonima (vatrogasna oprema, oprema za obnovu i razvitak hrvatskih brodogradilišta, osobni automobili invalidnih osoba, naoružanje i vojna oprema za potrebe oružanih snaga, obnova i razvoj grada Vukovara, carinske povlastice u sustavu poticanja ulaganja).

3) Odredbe o podrijetlu i carinskoj vrijednosti robe

a) U članku 7. (članak 24. stavak 1. i 2. Carinskog zakona), u članku 8. (članak 34. stavak 1. Carinskog zakona) i članku 9. (članak 37. stavak 1. Carinskog zakona) ispravljaju se jezične ili carinsko pravne omaške.

b) Člankom 10. briše se članak 43. Carinskog zakona, jer su pitanja carinske vrijednosti nosača podataka koji sadrže podatke ili programske upute za uporabu opreme za obradu podataka na zadovoljavajući način riješena pravilima o utvrđivanju carinske vrijednosti robe sukladno WTO Sporazumu o carinskoj vrijednosti.

c) Člankom 11. briše se stavak 2. i 3. članka 47.a Carinskog zakona, jer u hrvatskoj poslovnoj praksi ne egzistira burzovni promet brzopokvarljive robe (komisijska prodaja), pa time i nema potrebe za njezinom posebnom carinsko pravnom regulativom.

d) Člankom 12. usklađuje se članak 48. Carinskog zakona s izmjenom izvršenom člankom 11. predloženoga zakona.

4) Unošenje robe u carinsko područje

a) Člankom 13. (članak 54. Carinskog zakona), dana je mogućnost obavljanja pretpregleda robe koja je pod carinskim nadzorom u svrhe ispravnog tarifiranja odnosno utvrđivanja carinske vrijednosti ili određivanja carinskog statusa te robe. Također dio teksta toga članka gramatički se usklađuje s odgovarajućom europskom normom (članak 42. Carinskog kodeksa).

b) Člankom 14. (članak 66. stavak 2. Carinskog zakona), sukladno europskim normama i praksi, uređuje se primjena odredbi o prethodnom pregledu robe (pretpregled robe) i na robu koja je stavljena u provozni postupak.

5) Stavljanje robe u carinski postupak

a) U članku 15. ispravlja se jezična omaška u tekstu članka 73. Carinskog zakona.

b) U članku 16. (članak 78. Carinskog zakona), sukladno europskim normama i pitanjima razriješenim u hrvatskoj carinskoj praksi, uređuje se postupak u slučaju kada je zbog greške deklaranta roba deklarirana za neodgovarajući carinski postupak ili je postupak postao neodgovarajući zbog posebnih okolnosti, za koje deklarant nije znao u trenutku podnošenja deklaracije.

Predloženom odredbom omogućuje se kako ukidanje, tako i poništenje odnosne carinske deklaracije, te preciznije uređuje ovlaštenje Vlade Republike Hrvatske glede donošenja provedbenih propisa, o slučajevima i uvjetima pod kojima se deklaracija može ukinuti nakon prepuštanja robe deklarantu.

c) Člankom 17. (članak 80. stavak 1. točka a) Carinskog zakona), sukladno europskoj normi i već postojećoj praksi carinske službe, preciziraju se odredbe o provjeri podnesene carinske deklaracije i propisanih priloga, bilo da su podnesene uz pisanu deklaraciju ili se nalaze kod deklaranta, a u svakom trenutku moraju biti dostupne carinarnici, kada se računalno podnosi odnosna carinska deklaracija.

d) Člankom 18. (članak 84. Carinskog zakona), sukladno prethodnim odredbama o pojednostavnjenjima carinskih procedura koje provode „ovlašteni gospodarski subjekti“, proširuje se ovlaštenje za poduzimanje mjera za utvrđenje istovjetnosti robe koja se stavlja u odgovarajući carinski postupak i na „ovlaštene gospodarske subjekte“, uključujući i ovlaštenje za uklanjanje carinskih obilježja, kada budu za to ispunjeni propisani ili odobrenjem carinarnice utvrđeni uvjeti.

e) Člankom 19. (članak 88. stavak 1. i 3. Carinskog zakona), uvažavajući europsku normativnu praksu, propisivanje mogućnosti pojednostavnjenja carinskih procedura uvjetuje se okolnošću, da odobrena pojednostavljenja ne smiju dovoditi u pitanje provedbu carinskih postupaka na propisani način.

Nadalje, ovlaštenje za propisivanje slučajeva kada se uz pojednostavnjenu carinsku deklaraciju ne mora podnositi i dopunska (opća, periodična ili rekapitulativna) prenosi se sa ministra financija na Vladu Republike Hrvatske.

f) Člankom 20. (članak 89. stavak 2. Carinskog zakona) uređuje se stavljanje carinarnici na raspolaganje priloga uz carinsku deklaraciju (isprave o podrijetlu robe, carinskoj vrijednosti robe i drugo), kada se carinska deklaracija podnosi računalno. Carinarnica može odobriti da se prilozi ne podnose uz deklaraciju, s tim da moraju biti carinarnici na raspolaganju, na mjestu koje se utvrđuje odobrenjem i svakodobno.

g) Člankom 21. (članak 91. stavak 2. Carinskog zakona) se sukladno europskoj normativnoj praksi, utvrđuje pravni obuhvat carinskog termina „puštanje robe u slobodni promet“, pri čemu se izričito navode uvozna davanja, koja se moraju namiriti kao sastavni dio carinskog postupka stavljanja robe u slobodan promet (carina i druga uvozna davanja, te porez na dodanu vrijednost i posebni porezi, u slučajevima kada se prema posebnim propisima naplaćuju kao sastavni dio uvozne carinske procedure).

h) Člankom 22. usklađuje se članak 94. stavak 1. Carinskog zakona s izmijenjenom terminologijom ostvarivanja carinskih povlastica (smanjena ili nulta stopa carine umjesto izraza povoljnija carina), s tim da uvjeti ostvarivanja i prestanka carinskog nadzora ostaju neizmijenjeni.

6) Carinski postupci s odgodom ili gospodarskim učinkom

a) Člankom 23. (članak 96. novi stavak 4. Carinskog zakona), sukladno europskoj normativnoj praksi preciziraju se odredbe o ovlaštenju Vlade Republike Hrvatske glede donošenja provedbenih propisa za carinske postupke s odgodom i carinske postupke s gospodarskim učinkom, uključujući i provedbu odredaba koje se odnose na primjenu potrebitih pojednostavnjenja, odnosno primjenu mjera trgovinske ili poljoprivredne politike.

b) Člankom 24. (članak 97. Carinskog zakona), sukladno europskoj normativnoj praksi, uporaba bilo kojega carinskog postupka s gospodarskim učinkom izričito se uvjetuje odobrenjem izdanim od strane nadležne carinarnice.

7) Provozni postupak

a) Odredbe Carinskog zakona o provoznom postupku bitnije se mijenjaju ili dopunjavaju, radi formalnoga usklađenja s odgovarajućim odredbama Carinskog kodeksa EU, vodeći pri tome računa da se provozni postupak uređuje u državi koja je izvan europske carinske integracije, a koja u pristupnom razdoblju mora ipak najvažniji dio provoznih procedura uskladiti s europskim normama i europskom carinskom praksom, stvarajući na taj način i pretpostavke za primjenu računalno provedenih provoznih postupaka (NCTS), u okviru zajedničkog provoznog postupka EU i EFTA.

b) Člankom 25. formalno se dopunjava članak 103. Carinskog zakona, dodavanjem novoga stavka s odredbom preuzetom iz dosadašnjeg članka 104. Carinskog zakona. Sukladno odgovarajućoj odredbi Carinskog kodeksa, u dijelu carinskih procedura kojima se uređuje prijevoz robe stavljene u postupak s gospodarskim učinkom, primarno se primjenjuju odgovarajuće odredbe tih postupaka, koje u potrebitoj mjeri osiguravaju nadzor carinske službe tokom prijevoza strane ili druge robe stavljene u odgovarajući carinski postupak.

c) Člankom 26. utvrđuje se novi sadržaj članka 104. Carinskog zakona, i to kombiniranjem odredbe o okončanju provoznog postupka od strane korisnika postupka i njegovo zaključenje od strane uređujuće carinarnice. Odredbe su utemeljene na dosadašnjem članku 105. Carinskog zakona, te usklađene s odgovarajućim odredbama o tzv. eksternom provoznom postupku EU.

d) Člankom 27. i 29. se sukladno sistematizaciji u europskim carinskim propisima, premješta naziv potpoglavlja „Posebne odredbe“.

e) Člankom 28. utvrđuje se novi sadržaj članka 105. Carinskog zakona, kojim se otvara mogućnost provedbe jedinstvenog provoznog postupka prilikom prijevoza robe preko područja više država, ako je takva mogućnost uređena odgovarajućim međunarodnim sporazumom.

f) Člankom 30. u cijelosti se mijenja članak 106. Carinskog zakona, stvarajući na taj način podlogu za razrješavanje obveza sudionika provoznoga postupka u pogledu polaganja osiguranja za namirenje carinskog duga koji bi provedbom odnosnoga provoznoga postupka eventualno mogao nastati.

Pojašnjene su sve odredbe koje se odnose na jamstvene obveze glavnog obveznika, kao nositelja provoznoga postupka, te otvorena mogućnost sniženja jamstvene svote odnosno oslobođenja od obveze polaganja jamstva glavnim obveznicima sa statusom „ovlaštenog gospodarskoga subjekta“ kao i drugim pouzdanim osobama.

Uređeni su temeljni uvjeti za stjecanje povlaštenoga statusa putem sniženja visine jamstvene svote odnosno mogućnosti oslobođenja od obveze polaganja jamstva, predviđena mogućnost ukidanja danih odobrenja u slučaju nepoštivanja uvjeta uz koje je status odobren, te ovlaštena Vlada

Republike Hrvatske za donošenje provedbenih propisa kojima se potanje uređuju uvjeti i postupak za stjecanje toga statusa.

g) Člankom 31. utvrđuje se sadržaj novoga članka 106.a, kojim se preuzimaju odredbe iz dosadašnjeg članka 106. Carinskog zakona o slučajevima kada se ne mora polagati jamstvo pri provedbi provoznoga postupka tokom prijevoza robe zrakom, morem i rijekama, te cjevovodima i hrvatskim željeznicama. Sukladno europskoj normativnoj praksi, izričito se utvrđuje da je prijevoznik ujedno i glavni obveznik za namirenje carinskog duga koji bi mogao nastati pri provedbi tih provoznih postupaka.

Sukladno pripremama za pristupanje Republike Hrvatske u europski sustav provoznih procedura, otvorena je mogućnost za izuzimanje od obveze polaganja jamstva za namirenje mogućega carinskoga duga u provoznim postupcima koji počinju u država članicama toga sustava (EU i EFTA), pri prijevozu robe zrakom, rijekom Rajnom i vodenim putevima Rajne, cjevovodima ili željeznicama država članica.

h) Člankom 32. mijenja se i dopunjuje članak 107. Carinskog zakona. Pored redakcijskih intervencija u smislu usklađivanja s europskim normama, značajan je iskorak učinjen pojašnjavanjem odgovornosti prijevoznika za namirenje carinskoga duga koji bi mogao nastati u provoznome postupku. Prijevoznik je uz glavnog obveznika (osobu koja je položila jamstvo za namirenje eventualno nastaloga duga), također odgovoran za urednu provedbu i okončanje provoznoga postupka, kao i osoba koja primi robu znajući da je ona u provoznome postupku.

Očekuje se, da će tom mjerom biti olakšan položaj vodećih otpremničkih tvrtki kao najčešćih polagatelja jamstva za namirenje duga koji bi mogao nastati u provoznome postupku.

i) Člankom 33. mijenja se članak 108. Carinskog zakona. Ovlaštenje za donošenje provedbenih propisa za provozni postupak, uključujući i uređivanje pravnih odnosa povezanih s polaganjem osiguranja za namirenje eventualno nastaloga carinskoga duga u provoznome postupku, prenosi se s ministra financija na Vladu Republike Hrvatske.

Dodavanjem odredbe sadržane u stavku 2. otvaraju se mogućnosti autonomnog uređivanja određenih procedura, uključujući i eventualna pojednostavnjenja, unutar jedinstvenoga europskoga provoznoga postupka, bilo u sporazumu s drugim državama ili unutar hrvatskog carinskog područja, uz obvezatno izvještavanje Europske komisije.

8) Postupak carinskog skladištenja

a) Člankom 34. se odredba članka 110. stavak 2. Carinskog zakona u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuje sa odgovarajućom europskom odredbom.

b) Člankom 35. se odredba članka 113. stavak 1. Carinskog zakona u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuje sa odgovarajućom europskom odredbom.

c) Člankom 36. se odredbe članka 119. stavak 1. Carinskog zakona u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju sa odgovarajućim europskim odredbama, te ovlasti za donošenje provedbenih propisa prenose s ministra financija na Vladu Republike Hrvatske. U skladu s izmijenjenim propisima o ustroju državne uprave, mijenja se i naziv upravnih tijela nadležnih za predlaganje donošenja provedbenih propisa.

d) Člankom 37. se odredba članak 120. stavak 1. Carinskog zakona u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuje sa odgovarajućom europskom odredbom.

9) Postupak unutarnje proizvodnje (oplemenjivanje robe)

a) Člankom 38. se odredbe članka 125. Carinskog zakona u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju sa odgovarajućim europskim odredbama, te ovlasti za donošenje provedbenih propisa prenose s ministra financija na Vladu Republike Hrvatske.

b) Člankom 39. (novi članak 125.a Carinskog zakona) preuzima se europski carinski standard glede obračuna i namirenja ili oslobođenja od namirenja izvozne carine za oplemenjene proizvode dobivene iz uvozne robe, koji bi bili podložni plaćanju izvozne carine da su pridobiveni iz domaće robe koja podliježe plaćanju izvozne carine.

c) Člankom 40. (članak 126. stavak 2. Carinskog zakona), u kojemu se uređuju uvjeti za odobravanje postupka unutarnje proizvodnje, sukladno europskoj praksi pojednostavnjenja carinskih procedura, ovlašćuje se Vlada Republike Hrvatske da uredi slučajeve kada će se smatrati da su gospodarski uvjeti za odobravanje postupka ispunjeni.

d) Člankom 41. se odredbe članka 127. Carinskog zakona u carinsko pravnom i gramatičkom smislu usklađuju sa odgovarajućim europskim odredbama, te sukladno europskoj praksi pojednostavnjenja carinskih procedura omogućuje pojednostavnjeno utvrđivanje rokova za izvršenje izvoznih obveza i ovlašćuje Vlada Republike Hrvatske za propisivanje posebnih rokova za određene proizvodne radnje ili za određenu uvoznu robu.

e) Člankom 42. (članak 128. stavak 2. Carinskog zakona), sukladno europskoj normativnoj praksi, preciziraju se uvjeti kada je carinarnici dopušteno da umjesto normativa prilagođenih okolnostima odnosnoga proizvodnoga ili poslovnoga procesa, prihvati standardne normative za dobivanje oplemenjenih proizvoda iz uvozne robe.

f) Člankom 43. (članak 129. Carinskog zakona) se sukladno europskoj normativnoj praksi, Vladi Republike Hrvatske prepušta donošenje provedbenog propisa o slučajevima i uvjetima kada se smatra da je roba uvezena u postupku unutarnje proizvodnje u nepromijenjenom stanju ili dobiveni proizvodi stavljeni u slobodan promet.

g) Člankom 44. (članak 130. stavak 1. Carinskog zakona), sukladno europskoj carinskoj normativi, otvara se mogućnost odstupanja od načela da se u postupku unutarnje proizvodnje visina carine za uvoznu robu vezuje uz dan prihvaćanja carinske deklaracije o stavljanju odnosne robe u postupak unutarnje proizvodnje, u slučajevima i pod uvjetima potanje uređenim člankom 131. Carinskog zakona.

h) Članom 45. (članak 131. Carinskog zakona), sukladno europskoj carinskoj normativi, u cijelosti se preciziraju slučajevi i uvjeti za odstupanje od načela o određivanju uvozne carine za robu stavljenju u postupak unutarnje proizvodnje prema propisima koji su važili na dan stavljanja odnosne robe u taj postupak (dan podnošenja carinske deklaracije).

i) Članak 46. (članak 133. stavak 3. Carinskog zakona) predstavlja redakcijsku intervenciju, uvjetovanu izmjenom članka 97. Carinskog zakona.

j) Članak 47. (članak 135. Carinskog zakona) predstavlja redakcijsku intervenciju, uvjetovanu novim člankom 125.a Carinskog zakona (članak 39. predloženoga zakona).

10) Postupak preradbe pod carinskim nadzorom

a) Člankom 48. (članak 139. Carinskog zakona), sukladno europskoj normativnoj praksi, proširuje se ovlaštenje Vlade Republike Hrvatske da pored slučajeva uređuje i uvjete pod kojima je dopuštena uporaba carinskog postupka preradbe pod carinskim nadzorom.

b) Članak 49. (članak 141. Carinskog zakona), sukladno europskoj normativnoj praksi, utvrđuje se ovlaštenje Vlade Republike Hrvatske da propisuje slučajeve u kojima se smatra da su ispunjeni gospodarski uvjeti za davanje odobrenja za provedbu carinskog postupka preradbe pod carinskim nadzorom.

c) Članak 50. (članak 142. Carinskog zakona) predstavlja redakcijsku intervenciju, radi usklađenja predmetne odredbe s člankom 41. ovoga zakona (izmijenjeni članak 127. Carinskog zakona), kojim odredbama se uređuju uvjeti za izdavanje odobrenja za provedbu postupka.

11) Postupak privremenog uvoza robe

a) Člankom 51. (članak 148. stavak 2.) usklađuje se izričaj odredbi o rokovima u kojima se mora okončati postupak za privremeni uvoz robe, bilo izvozom ili stavljanjem u drugi carinski postupak, te mogućnostima za produženje tih rokova, s odgovarajućim europskim odredbama.

b) Člankom 52. (članak 150. stavak 1. i 2. Carinskog zakona), sukladno europskoj normativnoj praksi, briše se odredba o obvezatnom vlasništvu strane osobe kao uvjetu za primjenu postupka privremenog uvoza uz djelomično oslobođenje od plaćanja carine, jer pitanje vlasništva nije odnos o kojemu se raspravlja u carinskom postupku.

Sukladno europskoj praksi, umjesto ovlaštenja da propisuje slučajeve kada nije dopušten privremeni uvoz robe s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja carine, utvrđuje se ovlaštenje Vlade Republike Hrvatske da propisuje listu robe za koju taj privremeni uvoz nije dopušten.

c) Člankom 53. briše se odredba o odgovarajućoj primjeni odredbi o privremenom uvozu robe i na slučajeve privremenoga izvoza robe (članak 152.a), jer je prema redosljedu u Carinskom zakonu valja je uvrstiti u odredbe o izvoznom postupku (novi članak 170.a).

12) Postupak vanjske proizvodnje (oplemenjivanje robe)

a) Člankom 54. (članak 154. stavak 1.) se sukladno europskim normama, omogućuje primjena postupka vanjske proizvodnje i glede robe koja je uvezena uz carinske olakšice zbog njezine uporabe u posebne svrhe, kada se radi o privremenom izvozu radi popravka takve robe.

b) Člankom 55., sukladno europskoj normativnoj praksi, dodaje se novi stavak u članku, članak 155. Carinskog zakona, s ovlaštenjem Vlade Republike Hrvatske da propiše slučajeve i postupke kada se odobrenje za uporabu postupka unutarne proizvodnje može dati i drugim osobama, koje se u smislu carinskih propisa ne smatraju osobom koja organizira izvođenje proizvodnih operacija u okviru postupka unutarne proizvodnje.

c) Člankom 56. (članak 156.) usklađuje se izričaj hrvatske odredbe o gospodarskim uvjetima za odobravanje postupka vanjske proizvodnje s odgovarajućom europskom normom, u dijelu koji se odnosi na uvjet da se uporabom postupka ozbiljno ne ugrožavaju interesi odnosnih hrvatskih proizvođača.

d) Člankom 57., sukladno europskoj normativnoj praksi, dodaje se novi stavak u članku 161. Carinskog zakona, s ovlaštenjem Vlade Republike Hrvatske da propisuje slučajeve i postupke za odobravanje uporabe postupka vanjske proizvodnje. Ovom se odredbom omogućuju

pojednostavnjenja za postupke obračuna carine i drugih uvoznih davanja, u slučajevima kada se roba privremeno izveze u inozemstvo radi popravka.

e) Člankom 58. (članak 165. stavak 1.) ispravlja se redakcijska greška pri formuliranju roka za izvoz robe, uvezene pri uporabi sustava zamjene u postupku vanjske proizvodnje.

13) Izvozni postupak

a) Člankom 59. (članak 169.), sukladno praksi europskih carinskih procedura, ovlašćuje se Vlada Republike Hrvatske da propiše i druge mogućnosti za određenje nadležnosti carinarnica za provedbu izvoznih postupaka.

b) Člankom 60. (novi članak 170.a) preuzima se već postojeća odredba u Carinskom zakonu (dosadašnji članak 152.a) i ugrađuje na mjesto gdje prema redosljedju u Carinskom zakonu i pripada.

14) Drugi oblici carinski dopuštenoga postupanja

a) Člankom 61. mijenja se članak 176. stavak 3. Carinskog zakona, radi pojašnjenja uvjeta za izdavanje odobrenja za provedbu postupka unutarnje proizvodnje, postupka prerade pod carinskim nadzorom ili privremenog uvoza u slobodnoj zoni. Izričito se utvrđuje da se to odobrenje može dati samo korisniku slobodne zone.

2) Člankom 62. otklanja se redakcijska greška u članku 185. stavak 2. (ponovni izvoz robe), sukladno europskoj carinskoj terminologiji, a tekst stavka 4. usklađuje se izmijenjenim tekstem članka 169. Carinskog zakona (članak 59. ovoga zakona).

15) Povlaštteni postupci

a) Člankom 63. ispravlja se redakcijska greška u članku 187. Carinskog zakona, putem zamjenjivanja riječi „boravište“ s riječju „prebivalište“, jer se radi o ostvarivanju carinske povlastice osoba koje imaju prebivalište u inozemstvu, a privremeno se nastanjuju u Hrvatskoj, zbog poslovnih ili drugih sličnih razloga. Također u stavku 2. ovoga članka, u podtočki a), ispravlja se jezična omaška, brisanjem riječi „kućanstva“, s obzirom da se zabrana otuđenja odnosi i na predmete gospodarskog inventara, te se, u podtočki b), iz zabrane raspolaganja isključuju predmeti naslijedjeni u inozemstvu.

b) Člankom 64. se izrazi rabljeni u članku 188. stavak 2. Carinskog zakona (povoljnija carina i određena svrha), sukladno standardnoj carinskoj terminologiji, zamjenjuju preciznijim izrazima (smanjena ili nulta carinska stopa i posebna svrha).

16) Osiguranje carinskog duga

a) Člankom 65. u cijelosti se mijenja članak 192. Carinskog zakona, koji sadrži načelne odredbe o osiguranju carinskog duga.

Predloženim izmjenama izričito se uređuje osiguranje carinskog duga i u dijelu koji nastaje zbog obveze namirivanja poreza na dodanu vrijednost i posebnih poreza (trošarina).

Nadalje, ovlaštenje za donošenje provedbenih propisa o slučajevima i uvjetima kada je dopušteno polaganje osiguranja za namirenje carinskog duga u smanjenoj svoti ili kada nije obvezatno polaganje toga osiguranja prenosi se s ministra financija na Vladu Republike Hrvatske.

b) Člankom 66. dopunjuje se i mijenja članak 195. Carinskog zakona, radi otvaranja mogućnosti za umanjenje visine jamstvene svote kod zajedničkoga jamstva za više carinskih dugova koji bi mogli nastati u provoznom postupku.

Sukladno izmijenjenoj nadležnosti za donošenje provedbenih propisa o umanjenju jamstvene svote ili oslobođenju od obveze polaganja jamstva, brišu se odredbe o ovlaštenjima ministra financija za donošenje tih provedbenih propisa.

c) Člankom 67. (članak 197.) otvaraju se šire mogućnosti za polaganje jamstva za namirenje carinskog duga i drugim oblicima osiguranja, koji s obzirom na izdavatelja, uvjete i način namirenja pružaju izvjesnost njegovoga namirenja, te daje ovlaštenje ministru financija da utvrdi instrumente koji se mogu polagati kao osiguranje, te uvjete i način njihovoga polaganja i unovčavanja.

d) Člankom 68. ispravlja se redakcijska greška u članku 198. stavak 2. Carinskog zakona. Sukladno s općom pravnom terminologijom, osoba koja može položiti jamstvo nije „druga“ nego „treća“ osoba, tj. osoba različita od sudionika u odnosnome carinskom postupku.

e) Člankom 69. mijenja se članak 200. Carinskog zakona. Uređuju se uvjeti za polaganje osiguranja za namirenje carinskog duga i na druge načine, osim polaganja gotovine u kunama.

U slučaju dvojbe glede izvjesnosti namirenja nastaloga carinskoga duga ili carinskoga duga koji bi mogao nastati, Carinska uprava je ovlaštena odbiti ponuđeni oblik osiguranja.

f) Člankom 70. mijenja se članak 202. Carinskog zakona o prestanku osiguranja za namirenje carinskog duga, radi redakcijskog usklađenja teksta s odgovarajućom europskom normom.

g) Člankom 71. (članak 203.) prenosi se ovlaštenje za donošenje provedbenih propisa o odstupanjima od zakonskih normi o osiguranju za namirenje carinskog duga, uvjetovanim pristupanjem Hrvatske odgovarajućim međunarodnim sporazumima, s ministra financija na Vladu Republike Hrvatske.

17) Nastanak carinskog duga

a) Člankom 72., 80., 82. i 86. predloženog zakona dopunjuje se članak 204. stavak 3., članak 212. stavak 3., članak 214. stavak 3. i članak 220. stavak 3. Carinskog zakona.

Predloženim izmjenama jasnije je definiran dužnik. To je prvenstveno osoba koja je nabavila robu u inozemstvu (primatelj robe) odnosno osoba koja šalje robu u inozemstvo (izvoznik) i za čiji je račun carinska deklaracija podnesena. Ukoliko primatelj odnosno pošiljatelj ima neizravnog zastupnika, koji podnosi carinsku deklaraciju u svoje ime a za račun primatelja odnosno pošiljatelja, dužnik može biti i odnosni neizravni zastupnik.

Napominjemo da definicija dužnika u svom prvom dijelu odstupa od definicije dužnika u odgovarajućim odredbama europskog Carinskog kodeksa, a to iz razloga što je prema carinskim i poreznim propisima Republike Hrvatske još uvijek carinski i porezni dužnik ista osoba, za razliku od europskih propisa prema kojima carinski i porezni dužnik mogu biti i različite osobe.

b) Sukladno izmjenama temeljne carinske terminologije iz članka 1. predloženoga zakona, predlaže se:

- sustavna zamjena izraza „carinski dužnik“ izrazom „dužnik“, i to u člancima 204. do 208., 212. do 214. i 220. Carinskog zakona, što se provodi odgovarajućim odredbama članka 72. do 76., 80. do 82. i 86. predloženoga zakona,

- sustavna zamjena izraza „carinsko oslobođenje i primjena povoljnije carine“ izrazom „smanjene ili nulte stope carine,“ u člancima 207., 209., 210., 211. i 216. Carinskog zakona, što se provodi člancima 75., 77., 78., 79. i 84. predloženoga zakona,

- sustavna zamjena izraza „određenu svrhu“ izrazom „posebnu svrhu“ u člancima 207., 209., 210., 211. i 216. Carinskog zakona, što se provodi člancima 75., 77., 78., 79. i 84. predloženoga zakona.

c) Člankom 73. otklanjaju se redakcijske greške u članku 205. Carinskog zakona, u dijelu koji se odnosi na nastanak carinskog duga zbog nezakonitog unosa robe u carinsko područje Hrvatske, odnosno njezinog nezakonitog unosa iz slobodne zone ili slobodnoga skladišta u preostali dio hrvatskog carinskog područja.

d) Člankom 77. ispravlja se redakcijsko-tiskarska greška u članku 209. Carinskog zakona. Sukladno odgovarajućoj europskoj normi, kao i prema svojem materijalnom sadržaju, završna rečenica toga stavka odnosi se na sve tri njegove točke, tj. na točku a), točku b) i točku c), a ne samo na točku c), kako to proizlazi iz redakture objavljenoga zakonskoga teksta.

e) Člankom 84. usklađuje se članak 216. Carinskog zakona s europskom carinskom normom, kojom se potanje uređuju uvjeti za ostvarivanje povoljnijega carinskog postupanja i u slučaju nastanka carinskog duga zbog manjkavosti u provedbi carinskih formalnosti (nezakoniti unos robe, izuzimanje robe ispod carinskog nadzora i drugo), pod uvjetom da sudionik nije postupao prijeverno i s grubim nemarom, te ako dokaže da ispunjava druge uvjete za ostvarivanje odnosne carinske povlastice.

f) Člankom 85. mijenja se ili dopunjuje članak 219. Carinskog zakona, kojime se potanje uređuju pravila za utvrđenje mjesta nastanka carinskog duga. Pri formuliranju odredbe vodilo se računa kako o izmjenama odnosnih odredbi u carinskim propisima EU, tako i o okolnosti da pitanje mjesta nastanka carinskog duga valja urediti i s obzirom na otpočeti proces pridruživanja Hrvatske europskoj carinskoj uniji (EU).

18) Naplata i otpis carinskog duga

a) Člankom 87. mijenja se članak 221. Carinskog zakona, kojime se uređuje knjiženje carinskog duga. U stavku 2. ovoga članka, kojime se utvrđuju slučajevi kada se carinski dug neće knjižiti, dodaje se nova točka c), s prijedlogom da se ne knjiži carinski dug u slučajevima kada je njegov izračun manji od svote koja se može prisilno naplaćivati (sada 40,00 kn).

b) Člankom 88. mijenja se članak 223. Carinskog zakona, kojime se uređuje produženje rokova za knjiženje carinskog duga, jer carinarnica zbog nastupa posebnih okolnosti nije u mogućnosti pravodobno proknjižiti carinski dug. Predloženom dopunom ograničava se mogućnost produženja toga roka do 8 dana, osim u slučaju nastupa nepredviđenih okolnosti ili više sile, čiji nastup zaustavlja tijek roka za knjiženje.

c) Člankom 89. mijenja se i dopunjuje članak 225. Carinskog zakona, kojime se uređuje obavještanje dužnika o knjiženju carinskog duga, na način da po proteku trogodišnjega roka carinarnica više ne može obavještavati dužnika o knjiženju carinskog duga, osim u slučaju ako je došlo do prekida tijeka toga roka zbog podnošenja žalbe, za vrijeme trajanja žalbenog postupka, ili ako zbog kašnjenje radnje dužnika carinarnica nije bila u mogućnosti utvrditi svotu carinskog duga.

d) Člankom 90. redigiran je članak 226. Carinskog zakona, radi numeričkog preciziranja drugih odredbi Carinskog zakona, na koje se predmetna odredba poziva.

e) Člankom 91. briše se članak 230. stavak 4. Carinskog zakona, prema kojemu su za zastaru obračuna i naplatu carinskog duga bile mjerodavne odredbe Općeg poreznog zakona, zbog toga što se to pitanje nastavno uređuje predloženim zakonom.

f) Člankom 92. dodaje se novi članak 230.a Carinskog zakona, kojime se u okviru carinskog sustava na poseban način, u odnosu na odredbe Općega poreznoga zakona, uređuje zastara naplate carinskog duga. Carinski dug zastarjeva u roku tri godine od isteka godine u kojoj je nastao. Zastara se prekida svakom službenom radnjom Carinske uprave usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu carinskog duga, ako je poduzimanje odnosne radnje bilo carinskom dužniku stavljeno na znanje, kao i radnjom poduzetom u svrhu utvrđivanja prekršajne odgovornosti.

Razloge treba tražiti u dugotrajnosti složenih carinskih procedura, te u znatnom dijelu postupaka sudjelovanja osoba s prebivalištem ili boravištem izvan sjedišta tijela koje vodi postupak, pa i izvan hrvatskog carinskog područja.

g) Člankom 93. mijenja se članak 237. Carinskog zakona, kojime se uređuje obračun i naplata kamata u postupku povrata plaćenih davanja, na način da se predloženom izmjenom preciznije upućuje na propise o zateznim kamatama.

h) Člankom 94. mijenja se članak 238. Carinskog zakona, kojime se uređuje obveza namirenja prvotnoga duga, u slučaju ako je carinski dug nezakonito ili greškom otpušten ili vraćen kao i obveza povrata novčanih sredstava zbog neosnovano obračunatih kamata. Dužnik je u tom slučaju obvezan platiti prvotni dug, kao i vratiti kamate koje su mu bile obračunate i isplaćene prilikom povrata duga.

19) Kaznene odredbe

a) Člankom 95. briše se članak 239. Carinskog zakona, kojim je bila uređena prekršajna odgovornost u slučaju neprijavlivanja carinarnici opojnih droga ili sirovina za njihovu izradu, oružja, streljiva ili eksploziva, te opasnoga otpada pri njihovom unosu ili iznosu iz carinskog područja. Ova kaznena djela u cijelosti su uređena kaznenim propisima, kojima se utvrđuje bitno stroža odgovornost u slučaju njihova nezakonitog prometa, pa i prometa preko državne granice. Napominjemo, da i nadalje ostaje odgovornost zbog neprijavlivanja robe prema drugim kaznenim odredbama carinskih propisa, pa će se neprijavlivanje navedenih roba tretirati kao i svako neprijavlivanje, bez obzira o kojoj je robi riječ.

b) Člankom 96. mijenja se članak 240. Carinskog zakona, radi usklađenja minimalne i maksimalne visine zapriječenih novčanih kazni s visinom tih kazni prema propisima o prekršajima.

Članak je dopunjen i odredbom (točka 3.), kojom se uređuje odgovornost za carinski prekršaj u slučaju unošenja ili iznošenja preko carinske crte, bez prijave carinarnici, zaštićenih životinja, gljiva, biljaka i njihovih dijelova ili derivata, sukladno posebnim propisima kojima se uređuje zaštita odnosnih vrsta.

Radi adekvatnijeg tretmana osoba koje samostalno obavljaju djelatnost, kao počinitelja carinskih prekršaja izvršenih u vezi s obavljanjem njihove gospodarske ili druge djelatnosti, u stavku 3. utvrđuje se manja visina minimalne i maksimalne novčane kazne od kazni za pravne osobe, ali i viša u odnosu na druge fizičke osobe, kao počinitelja navedenih prekršaja.

c) Člankom 97. mijenja se članak 241. Carinskog zakona, i to kako u dijelu koji se odnosi na visinu minimalne i maksimalne zapriječene novčane kazne, tako i posebnom visinom kazni za obrtnike kao počinitelje prekršaja u vezi s obavljanjem odnosne obrtničke djelatnosti.

Značajnu novost predstavlja propisivanje posebnoga prekršaja, u slučaju korištenja postupka privremenoga uvoza od strane osoba koje nemaju pravo na uporabu toga postupka ili korištenja privremeno uvezene robe protivno zakonom ili međunarodnom Konvencijom o privremenom uvozu. Iako je i prema postojećim propisima prednje ponašanje bilo sankcionirano kao carinski prekršaj, izričitim opisivanjem navedenoga prekršaja osiguravaju se uvjeti za djelotvornije potiskivanje i suzbijanje zloraba postupka privremenoga uvoza motornih vozila i plovila za odmor i rekreaciju, radi njihove uporabe od strane osoba koje nemaju pravo na korištenje toga postupka ili njihova nenamjenska uporaba od strane drugih osoba (najam i slično).

Također kao novost uvedena je i nova kaznena odredba kojom se sankcionira raspolaganje s robom, a koje raspolaganje je protivno svrsi zbog koje je odobreno povoljnije carinsko postupanje. Ovdje se radi o robi koja je puštena u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe (npr. charteri).

d) Člankom 98. mijenja se članak 242. Carinskog zakona, i to kako radi usklađenja minimalne i maksimalne visine zapriječene novčane kazni s prekršajnim propisima, tako i radi adekvatnijeg propisivanja visine novčane kazni za obrtnike, ako prekršaj počine u vezi s obavljanjem djelatnosti.

e) Člankom 99. usklađuje se članak 243. Carinskog zakona, kojim se uređuje prekršajna odgovornost osoba koje nisu izravno počinile prekršaje, ali su kupnjom ili prodajom, prijamom dara, prijamom na čuvanje ili prijevoz ili na drugi način stekle u posjed ili rabile robu koja je predmet carinskog prekršaja iz članka 240. i 241. Carinskog zakona s izmjenama tih članaka u pogledu osoba odgovornih za izvršenje prekršaja, uključujući i posebnu odgovornost obrtnika.

f) Člankom 100. mijenja se članak 244. Carinskog zakona, kojim se otvara mogućnost i uređuju uvjeti za izricanje mandatne novčane kazne za izvršene carinske prekršaje.

Prijedlogom se povećava svota mandatne kazne, koju izravno mogu izricati i naplaćivati uređujući carinski službenici, sa 400,00 na 500,00 kuna, te vrijednost robe koja je predmetom prekršajnoga djela sa 4.000,00 na 5000,00 kuna.

Značajnu promjenu predstavlja bitno ograničenje mogućnosti za izricanje mandatne kazne, sa gotovo svih carinskih prekršaja samo na unošenje ili iznošenje ili pokušaj unošenja i iznošenja robe preko carinske crte bez prijave carinarnici.

g) Člankom 101. do 103. iz redakcijskih razloga, uvjetovanih izmjenama drugih odredbi o carinskim prekršajima, mijenjaju se ili dopunjuju odredbe članka 245. i 246., te briše članak 248. Carinskog zakona. Tim odredbama potanje se uređuju uvjeti i slučajevi kada će se oduzeti roba koja je predmet carinskog prekršaja. Predloženim izmjenama proširen je krug slučajeva kada se roba koja je predmet carinskog prekršaja ili prijevozno sredstvo korišteno pri izvršenju prekršaja oduzimaju, te su učinjeni i redakcijski ispravci uvjetovani izmjenama ostalih odredbi na koje se tekst članka poziva.

h) Člankom 104. redigira se tekst članka 249. Carinskog zakona, radi pravno tehnički ispravnijega izričaja odredbi o zadržavanju ili oduzimanju robe koja je predmet prekršajnoga postupka.

i) Člankom 105. mijenja se članak 250. Carinskog zakona, kojime se uređuju uvjeti za zastaru vođenja carinskog prekršajnoga postupka. Vodeći računa o složenosti carinskih prekršajnih procedura, predlaže se produženje zastarnoga roka s dvije na tri godine, te apsolutnoga zastarnoga roka sa četiri na šest godina od dana kada je odnosni carinski prekršaj počinjen.

j) Člankom 106. mijenja se članak 251. Carinskog zakona, kojime se uređuju uvjeti za povrat odnosno otkup robe oduzete u carinskom prekršajnom postupku. Dopušta se vlasniku robe ili počinitelju prekršaja da u opravdanim slučajevima, ako su ispunjeni uvjeti propisani mjerama trgovinske politike i drugih zaštitnih propisa, mogu otkupiti oduzetu robu, sukladno odredbama Carinskog zakona i propisa koji su doneseni na temelju toga Zakona.

k) Člankom 107. mijenja se članak 252. Carinskog zakona, kojime se uređuju uvjeti za eventualno dopuštenje obročne otplate novčane kazne. Ovlaštenje ima prvostupanjsko tijelo koje vodi carinski prekršajni postupak, s tim da rok obročne otplate ne može biti duži od jedne godine.

20) Prodaja robe

a) Člankom 108. mijenja se i dopunjuje članak 254. Carinskog zakona, kojime se uređuju ovlaštenja carinarnice za prodaju robe oduzete u carinskom prekršajnom postupku. Pored robe oduzete u prekršajnom postupku, predloženom odredbom uređuju se uvjeti za prodaju i druge robe, s kojom carinarnica raspolaže prema drugim odredbama carinskih propisa (nepravodobno okončanje statusa strane robe u privremenome smještaju, nepreuzimanje robe puštene u postupak, roba prepuštena u korist državnoga proračuna).

Carinarnice u pravilu navedenu robu izlažu javnoj prodaji. Iznimno, žive životinje, hrana i ostala lako pokvarljiva roba mogu se prodavati izravno, tj. i bez provedbe postupka javne prodaje.

Predloženom dopunom daje se ovlaštenje Vladi Republike Hrvatske da uredi uvjete i postupak prikupljanja i prodaje strane robe oduzete u carinskom prekršajnom postupku, strane robe koja nije pravodobno stavljena u carinski postupak prije isteka roka za privremeni smještaj, nepreuzete strane robe prepuštene deklarantu, robe prepuštene u korist državnoga proračuna i drugo.

b) Člankom 109. mijenja se i dopunjuje članak 255. Carinskog zakona.

Sukladno izmijenjenom članku 254., kojim se provedba postupka prodaje robe uređuje provedbenim propisima, brišu se odredbe u načinu prodaje oduzete i druge robe.

U slučaju da zbog ograničenja ili zabrana utvrđenih zdravstvenim, veterinarskim ili fitopatološkim propisima, propisima o zaštiti okoliša ili drugim propisima nije dopuštena prodaja robe, carinarnica poduzima sve mjere u skladu s tim propisima, s tim da u tom slučaju ne smiju nastati troškovi na teret državnoga proračuna.

c) Člankom 110. mijenja se članak 256. Carinskog zakona, kojim se uređuje raspoređivanje sredstava ostvarenih prodajom robe. Predloženom izmjenom osigurava se prvenstvo u raspoređivanju sredstava ostvarenih prodajom robe u korist namirenja svih uvoznih davanja, u odnosu na troškove prodaje i eventualni ostatak prodajne cijene, koji pripada odnosnom sudioniku postupka ili državnom proračunu.

d) Člankom 111. mijenja se stavak 2. članka 257. Carinskog zakona, radi pojašnjenja i preciziranja odredbe o ovlaštenju Vlade Republike Hrvatske da provedbenim propisom uredi druge načine i uvjete za raspolaganje oduzetom stranom robom, te drugom carinskom robom, s kojom raspolaže temeljem carinskih propisa.

21) Prijelazne i završne odredbe

a) Člankom 112. utvrđuje se tromjesečni rok za donošenje provedbenih propisa, neophodnih za usklađenje postojećih provedbenih propisa s predloženim izmjenama ili dopunama Carinskog zakona, uzimajući u obzir obveze za provedbom mjera koje proizlaze iz Nacionalnog programa Republike Hrvatske za pridruživanje Europskoj uniji za 2005. godinu.

b) Člankom 113. predlaže se razdvajanje datuma stupanja predloženoga zakona na snagu (osmoga dana od dana objave) od datuma njegove primjene (01.01.2006.). Ovaj prijedlog uvjetovan je okolnošću, da je za provedbu znatnoga dijela odredbi predloženoga zakona neophodno donošenje provedbenih propisa Vlade Republike Hrvatske, kao i razdoblje za osposobljavanje carinske službe i svih drugih sudionika u postupku, da bi izmijenjene ili dopunjene procedure mogli uspješno provoditi.

Nadalje, predloženim zakonom otvaraju se mogućnosti za pristup Republike Hrvatske provoznim procedurama zajedničkog provoznoga postupka EU i EFTE. S hrvatske strane se, u suradnji s austrijskom carinskom službom u okviru programa CARDS, poduzimaju pripremne radnje i mjere da se to ostvari i prije formalnoga pridruživanja Europskoj uniji.

Pored osposobljenosti carinske službe i drugih sudionika carinsko pravnoga prometa (uvoznika, prijevoznika, otpremnika) za provedbu europskih provoznih procedura, posebice onih koje se provode računalno (NCTS), značajno mjesto zauzima i djelotvornost sustava jamstva za namirenje carinskoga duga koji može nastati u provoznome postupku, i to prema sudionicima u provoznome postupku iz svih članica EU i EFTE.

Sukladno zajedničkoj procjeni o osposobljenosti hrvatske strane za provedbu europskih standarda u provoznim procedurama, te vodeći računa i o interesima država članica EU čija roba se provози preko Hrvatske, realno je očekivanje da bi se Republici Hrvatskoj omogućio pristup zajedničkim provoznim procedurama i prije formalnoga pridruživanja EU, tj. putem pristupanja postojećoj Konvenciji o zajedničkom provoznome postupku i Konvenciji o pojednostavnjenju formalnosti u robnome prometu, zaključenim između EU (EZ) i EFTE.

Sukladno standardiziranoj hrvatskoj pravnoj terminologiji pri stvaranju normativnih uvjeta za pristup Europskoj uniji, u članak 113. predloženoga Zakona ugrađene su odredbe kojima se uređuje provozni postupak sukladno europskim carinskim propisima, s tim da se njihova primjena odlaže do trenutka formalnoga pristupa Republike Hrvatske Europskoj uniji, odnosno do pristupa navedenim konvencijama kojima se uređuje zajednički provozni postupak EU i EFTA.

VI. ODREDBE CARINSKOG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 4.

Pojedini izrazi koji se rabe u ovom Zakonu, imaju sljedeće značenje:

1) *Carinska uprava*: upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija pri čijim se ustrojstvenim jedinicama - Središnjemu uredu i carinarnicama mogu obavljati sve ili neke radnje predviđene carinskim propisima.

2) *Carinski status*: određenje robe u smislu carinskih propisa kao domaće ili strane robe.

3) *Domaća roba*:

a) roba koja je, sukladno uvjetima iz članka 24. ovoga Zakona, u cijelosti dobivena ili proizvedena u carinskom području Republike Hrvatske, te koja ne sadrži robu uvezenu iz drugih zemalja,

b) roba uvezena iz drugih zemalja, a koja je bila puštena u slobodni promet,

c) roba koja je dobivena ili proizvedena u carinskome području Republike Hrvatske bez obzira na to je li dobivena ili proizvedena iz robe navedene u podtočki b) ili iz robe navedene u podtočkama a) i b) ove točke.

4) *Strana roba*: roba koja nije obuhvaćena točkom 3. ovoga članka.

Domaća roba gubi status domaće robe kad stvarno napusti carinsko područje Republike Hrvatske, osim u slučajevima iz članka 109. ovoga Zakona.

5) *Carinski dug*: obveza određene osobe da za određenu robu plati propisima utvrđenu svotu uvozne carine (uvozni carinski dug) ili izvozne carine (izvozni carinski dug).

6) *Uvozna carina*: carina i druga davanja koja se plaćaju pri uvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina.

7) *Izvozna carina*: carina i druga davanja koja se plaćaju pri izvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina.

8) *Carinski dužnik*: osoba koja je obvezana za plaćanje carinskoga duga (dužnik).

9) *Carinski nadzor*: opće mjere koje poduzima Carinska uprava da bi se osigurala provedba carinskih i drugih propisa koji se primjenjuju na robu koja je predmet carinskog nadzora.

10) *Carinska provjera*: posebne službene radnje za osiguranje primjene carinskih propisa, a po potrebi i drugih propisa koji se odnose na robu pod carinskim nadzorom, kao što su pregled i pretraga robe, pregled i pretraga prijevoznih sredstava, pregled i pretraga osoba u putničkom prometu te prtljage i drugih stvari koje putnici sa sobom nose, provjera postojanja, vjerodostojnosti i istinitosti isprava podnesenih u carinskome postupku, pregled poslovnih knjiga i drugih isprava o poslovanju, naknadna provedba ispitnih i istražnih postupaka i slično koje je ovlaštena poduzimati Carinska uprava.

11) *Carinski dopušteno postupanje ili uporaba robe*:

a) stavljanje robe u carinski postupak,
b) unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište,
c) ponovni izvoz robe iz carinskoga područja Republike Hrvatske,
d) uništenje robe, te
e) ustupanje robe u korist države.

12) *Carinski postupci*:

a) puštanje robe u slobodni promet,
b) provozni postupak,
c) postupak carinskog skladištenja,
d) postupak unutarnje proizvodnje,
e) postupak preradbe pod carinskim nadzorom,
f) postupak privremenog uvoza,
g) postupak vanjske proizvodnje, te
h) izvozni postupak.

13) *Carinska deklaracija*: radnja ili isprava kojom osoba u propisanu obliku i na propisan način zahtijeva da se roba stavi u neki od carinskih postupaka.

14) *Deklarant*: osoba koja podnosi carinsku deklaraciju u svoje ime ili osoba u čije je ime carinska deklaracija podnesena.

15) *Podnošenje robe*: prijavljivanje carinarnici na propisan način da se roba nalazi u njezinoj određenoj ustrojstvenoj jedinici ili drugome mjestu koje je carinarnica odredila ili odobrila.

16) *Puštanje robe*: radnja kojom carinarnica odobrava raspolaganje robom u skladu s uvjetima odobrenoga postupka.

17) *Korisnik carinskoga postupka*: osoba za čiji je račun podnesena carinska deklaracija ili osoba na koju se prenose prava i obveze navedene osobe u svezi s odobrenim carinskim postupkom.

18) *Korisnik odobrenja*: osoba kojoj je u skladu s carinskim propisima izdano odgovarajuće odobrenje.

Članak 5.

Osoba o čijim se pravima i obvezama rješava može odrediti opunomoćenika za poduzimanje svih ili nekih radnji u postupku koji vodi Carinska uprava.

Zastupanje može biti:

- izravno, ako opunomoćenik djeluje u ime i za račun druge osobe, te
- neizravno, ako opunomoćenik djeluje u svoje ime, a za račun druge osobe.

Opunomoćenik mora imati sjedište, odnosno prebivalište u Republici Hrvatskoj, osim u slučajevima propisanim člankom 76. stavkom 4. ovoga Zakona.

Opunomoćenik se mora očitovati za koju zastupanu osobu nastupa, je li zastupanje izravno ili neizravno, a na zahtjev carinarnice mora podnijeti i vjerodostojnu ispravu s ovlaštenjem za zastupanje.

Za osobe koje se ne očituju da djeluju u ime i za račun druge osobe ili se očituju da djeluju u ime i za račun

druge osobe, a ne mogu o tome podnijeti vjerodostojnu ispravu, smatrat će se da nastupaju u svoje ime i za svoj račun.

Iznimno, carinsku deklaraciju u svojstvu opunomoćenika može podnijeti samo osoba koja sukladno posebnim propisima ispunjava uvjete za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku.

Članak 12.

Na osnovi pisanog zahtjeva zainteresirane osobe Carinska uprava daje:

a) obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife, te

b) obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe.

Obvezujuće mišljenje ima snagu rješenja donesenog u upravnome postupku.

Obvezujuća mišljenja o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife i podrijetlu robe obvezuju Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje samo glede tarifnog raspoređivanja robe u Carinsku tarifu, odnosno glede podrijetla robe.

Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife obvezuje Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje za robu za koju se carinski postupak provodi nakon datuma izdavanja mišljenja.

Obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe obvezuje Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje za onu robu za koju je postupak utvrđivanja podrijetla robe propisan ovim Zakonom proveden nakon datuma izdavanja mišljenja.

Osoba kojoj je dano mišljenje mora dokazati:

a) u slučaju obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife da roba koju deklarira u svim elementima odgovara robi koja je opisana u mišljenju,

b) u slučaju obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe da roba i okolnosti na osnovi kojih se određuje podrijetlo robe u svim elementima odgovara robi i okolnostima koje su opisane u mišljenju.

Obvezujuće će se mišljenje poništiti sukladno članku 9. ovoga Zakona ako se zasniva na neistinitim ili nepotpunim navodima podnositelja zahtjeva.

Obvezujuće mišljenje važi šest godina od dana donošenja, osim:

a) u slučaju razvrstavanja robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife:

1. ako zbog izmjene propisa mišljenje nije više u skladu s propisom,

2. ako mišljenje nije više u skladu s napatkom ministra financija glede razvrstavanja robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife donesenim na osnovi propisa o carinskoj tarifi, te

3. ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno sukladno članku 10. ovoga Zakona, pri čemu osoba kojoj je dano mišljenje mora biti obaviještena o ukidanju ili izmjeni.

b) u slučaju određivanja podrijetla robe:

1. ako zbog izmjene propisa ili sklapanja međunarodnog sporazuma mišljenje nije više u skladu s propisima,

2. ako mišljenje nije više u skladu s tumačenjima tijela ovlaštenoga propisom donesenim na osnovi članka 27. ovoga Zakona za davanje tumačenja o podrijetlu robe, te

3. ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno sukladno članku 10. ovoga Zakona, pri čemu osoba kojoj je dano mišljenje mora biti obaviještena o ukidanju ili izmjeni.

U slučajevima iz stavka 8. točke a) podtočaka 1. i 2. te točke b) podtočaka 1. i 2. ovoga članka obvezujuće mišljenje prestaje važiti danom stupanja na snagu, odnosno danom početka primjene odnosnoga propisa, međunarodnog sporazuma ili tumačenja.

Osoba kojoj je dano obvezujuće mišljenje koje je prestalo vrijediti u skladu sa stavkom 8. točkom a) podtočkom 1. i 2. te točkom b) podtočkom 1. i 2. ovoga članka može se koristiti tim mišljenjem šest mjeseci od dana službene objave ako je prije prestanka njegove važnosti sklopila obvezujući kupoprodajni ugovor za određenu robu na temelju tog mišljenja. U slučajevima iz stavka 8. točke a) podtočke 1. te točke b) podtočke 1. ovoga članka može se propisom ili sporazumom odrediti rok u kojem se može služiti mišljenjem sukladno ovom stavku.

Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife, odnosno o podrijetlu robe može se koristiti sukladno ovom članku samo za određivanje uvozne ili izvozne carine ili za određivanje visine izvoznih nadoknada ili drugih povrata povezanih s provođenjem poljoprivredne politike.

Članak 18.

Ako je carinskim propisima utvrđen rok ili datum, rok se može produljiti, a datum promijeniti samo ako je to tim propisima izričito predviđeno.

Članak 22.

Vlada Republike Hrvatske može propisati uvjete prema kojima će Carinska uprava za određenu robu, osim osobnih motornih vozila iz tarifnog broja 87.03 Carinske tarife, zbog vrste ili uporabe u određene svrhe, odobriti plaćanje povoljnije carine od carine propisane Carinskom tarifom za tu robu.

"Povoljnija carina" u smislu stavka 1. ovoga članka znači sniženje carine ili neobračunavanje uvozne carine iz članka 4. točke 6. ovoga Zakona i u okviru količinskih ograničenja.

Članak 24.

Roba podrijetlom iz jedne zemlje ona je roba koja je u cjelini dobivena ili proizvedena u toj zemlji.

Izraz "roba u cjelini dobivena u jednoj zemlji" obuhvaća:

- a) mineralne proizvode izvađene iz tla u toj zemlji,
- b) tamo ubrane ili požnjene biljne proizvode,
- c) tamo okoćene i uzgojene žive životinje,
- d) proizvode dobivene od živih, tamo uzgojenih životinja,
- e) proizvode tamo dobivene lovom ili ribolovom,
- f) proizvode morskog ribolova i druge proizvode izvađene iz mora izvan teritorijalnih voda plovilima koja su registrirana ili prijavljena u brodski upisnik i koja plove pod zastavom te zemlje,
- g) proizvode izrađene na njezinim brodovima tvornicama isključivo od proizvoda iz točke (f) ovog stavka pod uvjetom da su takvi brodovi tvornice registrirani ili prijavljeni u toj zemlji i da plove pod zastavom te zemlje,
- h) proizvode izvađene s morskog dna ili iz sloja zemlje ispod toga morskog dna izvan teritorijalnih voda te zemlje pod uvjetom da ona ima isključiva prava na iskorištavanje sloja zemlje ispod morskog dna,
- i) otpad i ostatke proizvoda dobivenih iz proizvodnih djelatnosti ili upotrebljivih predmeta ako su tamo prikupljeni i ako su pogodni samo za ponovno dobivanje sirovina, te
- j) proizvode tamo proizvedene isključivo od proizvoda navedenih u točkama a) do i) ovoga članka ili od njih proizvedenih proizvoda na bilo kojoj razini proizvodnje.

Za potrebe stavka 2. ovoga članka izraz "zemlja" obuhvaća i teritorijalne vode te zemlje.

Članak 34.

Kad nije moguće odrediti carinsku vrijednost uvezene robe prema odredbama članka 31. i 33. ovoga Zakona, carinska se vrijednost određuje prema odredbama članka 35. ovoga Zakona.

Kad nije moguće odrediti carinsku vrijednost ni prema članku 35. ovoga Zakona, primijenit će se odredbe članka 36. ovoga Zakona, osim u slučaju kad uvoznik zahtijeva zamjenu redosljeda primjene članka 35. i 36. ovoga Zakona.

Članak 37.

Ako carinsku vrijednost uvezene robe nije moguće odrediti prema člancima 31. do 36. ovoga Zakona, carinska vrijednost odredit će se na način sukladan temeljnim načelima i općim odredbama propisanim u ovome poglavlju i Sporazumu o primjeni članka VII. GATT-a iz 1994. godine, a na temelju podataka dostupnih u Republici Hrvatskoj.

U smislu ovog članka carinska vrijednost neće se određivati prema:

- a) prodajnoj cijeni u Republici Hrvatskoj robe proizvedene u Republici Hrvatskoj,

- b) sustavu koji omogućuje da se u carinske svrhe prihvati viša od dviju mogućih vrijednosti,

- c) cijeni robe na domaćem tržištu zemlje izvoznice,

- d) troškovima proizvodnje, osim onih izračunanih vrijednosti koje su utvrđene za istovjetnu ili sličnu robu u skladu s člankom 36. ovoga Zakona,

- e) cijeni robe namijenjene izvozu u koju drugu zemlju, a ne u Republiku Hrvatsku,

- f) službeno utvrđenoj najmanjoj carinskoj vrijednosti, te

- g) navoljnim ili izmišljenim vrijednostima.

Ako to uvoznik zahtijeva, bit će pisano obaviješten o carinskoj vrijednosti koja je određena prema odredbama ovoga članka te o metodi upotrijebljenoj pri određivanju te vrijednosti.

Članak 43.

Carinska vrijednost nosača podataka koji sadrže podatke ili programske upute za uporabu opreme za obradbu podataka (u daljnjemu tekstu: programska podrška) neće sadržavati cijenu ili vrijednost programske podrške pod uvjetom da je cijena ili vrijednost iskazana odvojeno od vrijednosti nosača podataka.

Izraz "nosač podataka" iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijeva integrirane sklopove, poluvodiče i slične naprave ili proizvode koji sadrže takve integrirane sklopove ili naprave.

Podaci i programske upute iz stavka 1. ovoga članka ne podrazumijevaju zvučne snimke.

Članak 47.a

Odredbe ovoga poglavlja neće se primjenjivati kod određivanja carinske vrijednosti robe, koja je prije puštanja u slobodni promet bila predmet drugih oblika carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe, ako je odredbama ovoga Zakona i provedbenim propisima kojima se uređuje odnosni postupak, propisan drugačiji način određivanja carinske vrijednosti robe koja se stavlja u slobodni promet.

Iznimno, pri određivanju carinske vrijednosti brzopokvarljive robe, koja se uobičajeno uvozi za komisijsku prodaju, na zahtjev deklaranta neće se primijeniti odredbe članaka 31. do 37. ovoga Zakona, već će se carinska vrijednost odrediti na pojednostavnjen način sukladno propisima iz stavka 3. ovoga članka.

Vlada Republike Hrvatske propisati će uvjete i način utvrđivanja carinske vrijednosti robe iz stavka 2. ovoga članka.

Članak 48.

Provedbene propise za primjenu odredaba članka 29. do 47. ovoga Zakona donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 54.

Od trenutka podnošenja robe moguće je samo u svrhu određivanja carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe robe i uz odobrenje carinarnice pregledati robu i uzeti uzorke. Odobrenje se daje na zahtjev osobe koja je ovlaštena odrediti robu carinski dopušteno postupanje ili uporabu.

Članak 66.

Članak 50., osim stavka 1. točke a), te članci 51. do 65. ovoga Zakona neće se primjenjivati na robu koja se pri unosu u carinsko područje Republike Hrvatske već nalazi u proveznom postupku.

Kad strana roba koja se prevozi uz primjenu proveznoga postupka stigne na određite u carinskom području Republike Hrvatske i bude podnesena carinarnici sukladno propisima o proveznom postupku, primjenjuju se odredbe članka 55. do 65. ovoga Zakona.

Članak 73.

Carinska se deklaracija podnosi:

- a) pisano, ili
- b) elektronskom razmjenom podataka, ako to dopuštaju tehničke mogućnosti i ako uporabu takvih sredstava odobri Carinska uprava, ili
- c) usmeno ili nekim drugim radnjama kojima posjednik robe zahtijeva stavljanje robe u carinski postupak, kad je takva mogućnost predviđena propisima.

Oblik, te sadržaj i način podnošenja carinske deklaracije i drugih obrazaca koji se upotrebljavaju u carinskome postupku propisuje Vlada Republike Hrvatske.

Način popunjavanja obrazaca iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar financija.

Članak 78.

Carinarnica će na zahtjev deklaranta ukinuti prihvaćenu deklaraciju ako deklarant pruži dokaze da je roba pogreškom prijavljena za neodgovarajući carinski postupak ili da zahtijevani carinski postupak zbog posebnih okolnosti više nije primjeren.

Ako je carinarnica već obavijestila deklaranta da ima namjeru pregledati robu, o ukidanju deklaracije odlučit će tek poslije pregleda robe.

Deklaracija ne može biti ukinuta nakon što se roba pusti deklarantu, osim u onim slučajevima koje propiše Vlada Republike Hrvatske.

Ukidanje deklaracije ne isključuje primjenu odgovarajućih kaznenih odredaba ovoga Zakona.

Članak 80.

Radi provjere prihvaćene deklaracije carinarnica može:

a) pregledati isprave uz deklaraciju i zahtijevati prilaganje i drugih isprava kako bi utvrdila točnost navoda u deklaraciji,

b) pregledati robu i uzeti uzorke za analizu ili drugo odgovarajuće ispitivanje.

Članak 84.

Carinarnica mora poduzeti sve mjere kako bi se osigurala istovjetnost robe, ako je istovjetnost prijeko potrebna za provedbu carinskoga postupka za koji je roba deklarirana.

Carinska obilježja može s robe ili prijevoznih sredstava ukloniti ili uništiti samo carinarnica ili se to može učiniti uz njezino odobrenje, osim u slučajevima kad je zbog nepredvidivih okolnosti ili više sile njihovo uklanjanje ili uništenje nužno kako bi se zaštitila roba ili prijevozno sredstvo.

Provedbeni propis o primjeni carinskih obilježja donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 88.

Radi pojednostavnjenja formalnosti i postupaka carinarnica može u slučajevima i na način koji propiše Vlada Republike Hrvatske odobriti:

- a) da deklaracija ne sadrži neke od podataka ili neke od isprava kako je to propisano člankom 74. ovoga Zakona,
- b) da neka od trgovačkih ili službenih isprava koja je priložena uz zahtjev za stavljanje robe u carinski postupak zamijeni deklaraciju,
- c) da se roba stavi u zahtijevani postupak na temelju knjigovodstvenih zapisa; u tome slučaju carinarnica može deklaranta osloboditi obveze podnošenja robe.

Pojednostavnjene deklaracije iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati podatke nužne za utvrđivanje istovjetnosti robe. Knjigovodstveni zapis mora sadržavati datum knjiženja.

Deklarant je dužan u propisanu roku podnijeti dopunsku deklaraciju koja može biti opća, periodična ili rekapitulativna. Dopunska deklaracija neće se podnositi u slučajevima koje propiše ministar financija.

Dopunska deklaracija i pojednostavnjena deklaracija iz stavka 1. točaka a), b) i c) ovoga članka čine nedjeljivu pravnu cjelinu na koju se primjenjuju propisi na dan prihvaćanja pojednostavnjenih deklaracija; knjigovodstveni zapis iz stavka 1. točke c) ovoga članka imat će istu pravnu snagu kao prihvaćanje deklaracije iz članka 74. ovoga Zakona.

Vlada Republike Hrvatske može propisati posebne pojednostavnjene postupke za provezni postupak.

Članak 89.

Ako je carinska deklaracija podnesena elektroničkom razmjenom podataka (članak 73. točka b), usmeno ili nekim drugim radnjama (članak 73. točka c), na

odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 74. do 88. ovoga Zakona.

Članak 91.

Puštanjem robe u slobodni promet strana roba stječe status domaće robe.

Da bi roba bila puštena u slobodni promet, mora zadovoljiti trgovinske mjere i sve propise u svezi s uvozom roba i plaćanja carine i drugih uvoznih davanja.

Članak 94.

Ako je roba bila puštena u slobodni promet uz povoljniju carinu pod uvjetom da se upotrebljava u određene svrhe, ta roba ostaje pod carinskim nadzorom. Carinski nadzor prestaje kad se prestanu primjenjivati uvjeti zbog kojih je odobrena povoljnija carina, kad se roba izveze ili uništi ili kad je dopuštena uporaba robe u drukčije svrhe od onih koje su propisane za primjenu povoljnije carine, uz uvjet da je plaćena uvozna carina.

Na robu iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 100. i 102. ovoga Zakona.

Članak 96.

Izrazi uporabljeni u člancima 97. do 102. ovoga Zakona odnose se:

- a) kod "carinskog postupka s odgodom", na postupke:
- provoza,
  - carinskog skladištenja,
  - unutarnje proizvodnje s primjenom sustava odgode,
  - preradbe pod carinskim nadzorom, te
  - privremenog uvoza.
- b) kod "carinskog postupka s gospodarskim učinkom", na postupke:
- carinskog skladištenja,
  - unutarnje proizvodnje,
  - preradbe pod carinskim nadzorom,
  - privremenog uvoza, te
  - vanjske proizvodnje.

"Uvozna roba" naziv je za robu stavlenu u postupak s odgodom te za robu stavlenu u postupak unutarnje proizvodnje uz primjenu sustava povrata za koju su ispunjene formalnosti za puštanje u slobodni promet i formalnosti određene u članku 134. ovoga Zakona.

"Roba u nepromijenjenu stanju" naziv je za uvozna robu koja u postupku unutarnje proizvodnje ili u postupku preradbe pod carinskim nadzorom nije bila predmet ni jednog oblika preradbe.

Članak 97.

Provedbene propise za primjenu odredaba članka 98. do 167. ovoga Zakona donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 103.

Postupak provoza dopušta prijevoz robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskoga područja Republike Hrvatske, i to:

- a) strane robe, a da ona ne podliježe plaćanju carine i drugih davanja ili mjerama trgovinske politike,
- b) domaće robe, za koju je proveden postupak izvoza.

Prijevoz robe iz stavka 1. ovoga članka odvija se:

- a) prema postupku provoza određenom ovim Zakonom,
- b) prema postupku TIR karneta određenom odredbama Sporazuma TIR,
- c) prema postupku ATA karneta određenom odredbama Sporazuma ATA, kao provoznom ispravom, ili
- d) poštom (uključujući pakete).

Članak 104.

Uporaba postupka provoza neće utjecati na posebne odredbe koje se primjenjuju na prijevoz robe stavljene u carinski postupak s gospodarskim učinkom.

Članak 105.

Postupak provoza okončava se podnošenjem robe i pripadajućih isprava određenoj carinarnici sukladno odredbama dotičnoga postupka.

II. Posebne odredbe za postupak provoza

Članak 106.

Za plaćanje carinskog duga i drugih davanja koja bi mogla nastati za robu u provoznom postupku mora se položiti jamstvo. Osoba koja je položila jamstvo je glavni obveznik.

Polaganje jamstva iz stavka 1. ovoga članka nije potrebno u slučaju:

- a) prijevoza morem, rijekom ili zrakom,
- b) prijevoza cjevovodima, te
- c) prijevoza hrvatskim željeznicama.

U slučajevima iz stavka 2. ovoga članka prijevoznik je glavni obveznik.

Članak 107.

Glavni obveznik odgovoran je za:

- a) predaju robe određenoj carinarnici u nepromijenjenu stanju i u propisanu roku te uz poštovanje mjera koje su preuzete radi osiguranja istovjetnosti robe, te
- b) poštovanje drugih obveza u postupku provoza.

Carinarnica može kao posebnu mjeru carinskog nadzora odrediti poseban put po kojem će se roba prevesti.

Za obveze iz stavka 1. i 2. ovoga članka odgovorni su i prijevoznik, te osoba koja primi robu znajući da je ona u provoznome postupku.

Članak 108.

Ministar financija može propisati u kojim se slučajevima umjesto jamstva može dati drugi oblik osiguranja u provoznome postupku.

Članak 110.

Postupak carinskog skladištenja može se odobriti za smještaj u carinsko skladište:

- a) strane robe, a da ona pritom ne podliježe uvoznjoj carini i trgovinskim mjerama, te
- b) domaće robe namijenjene izvozu, koja smještajem u carinsko skladište uživa primjenu mjera koje se sukladno posebnim propisima primjenjuju za izvoz te robe.

Carinsko je skladište prostor koji odobri carinarnica i koji je pod carinskim nadzorom, tako da se roba može smjestiti u skladu s propisanim uvjetima.

Vlada Republike Hrvatske propisat će slučajeve u kojima se roba iz stavka 1. ovoga članka može staviti u postupak carinskog skladištenja, a da se roba ne skladišti u carinske skladište.

Članak 113.

Posjednik carinskog skladišta odgovoran je:

- a) da se roba smještana u carinske skladište ne uzima ispod carinskog nadzora,
- b) za ispunjenje svih obveza koje proizlaze iz postupka carinskog skladištenja,
- c) za ispunjavanje posebnih uvjeta sadržanih u odobrenju za otvaranje carinskog skladišta.

Carinarnica može zahtijevati da posjednik skladišta položi osiguranje u svezi s obvezama iz prethodnog stavka.

Članak 119.

Uvozna roba može biti predmet uobičajenih oblika rukovanja koji se obavljaju sa svrhom da se roba očuva, poboljša njezin izgled ili tržišna kakvoća ili pripremi za tržište odnosno daljnju prodaju.

Ministar financija može na prijedlog ministra poljoprivrede i šumarstva propisati slučajeve u kojima je zabranjeno takvo rukovanje s robom na koju se primjenjuju zaštitne mjere poljoprivredne politike.

Domaća roba iz članka 110. stavka 1. točke b) ovoga Zakona stavljena u postupak carinskog skladištenja koja je zaštićena mjerama poljoprivredne politike može biti predmet samo onih oblika rukovanja koji su izričito predviđeni za tu robu.

Oblike rukovanja iz stavka 1. i 2. ovoga članka mora prethodno odobriti carinarnica.

Članak 120.

Ako to okolnosti pojedinog slučaja zahtijevaju, roba se može privremeno premjestiti iz carinskog skladišta. Premještaj robe mora carinarnica unaprijed odobriti te odrediti uvjete pod kojima se premještaj može provesti.

Za vrijeme dok nije u carinske skladište, roba može biti predmet rukovanja iz članka 119. ovoga Zakona sukladno uvjetima sadržanim u odobrenju.

Članak 125.

Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka, carinarnica može odobriti:

- a) da se dobiveni proizvodi mogu proizvesti od istovrijedne robe,
- b) da se dobiveni proizvodi proizvedeni od istovrijedne robe mogu izvesti iz Hrvatske prije uvoza uvozne robe.

Istovrijedna roba mora biti jednake kakvoće, imati jednaka svojstva i istu tarifnu oznaku kao i uvozna roba.

Kad se primjenjuje stavak 1. ovoga članka, uvozna roba smatrat će se za carinske svrhe istovrijednom robom, a istovrijedna roba uvoznom robom.

Ministar financija može uz suglasnost ministra gospodarstva propisati slučajeve u kojima se ne može upotrebljavati istovrijedna roba i slučajeve u kojima istovrijedna roba ne mora biti jednake kakvoće, imati jednaka svojstva i istu tarifnu oznaku kao uvozna roba.

Ako se dobiveni proizvodi proizvedeni iz istovrijedne robe izvoze iz Republike Hrvatske prije uvoza uvozne robe, a podliježali bi izvoznjoj carini ako ne bi bili izvezeni u okviru postupka unutarnje proizvodnje korisnik odobrenja je dužan položiti osiguranje za plaćanje izvozne carine koja bi se naplatila ne uveze li se uvozna roba u odobrenu roku.

Članak 126.

Odobrenje donosi carinarnica na zahtjev osobe koja izvodi proizvodne radnje ili osobe koja organizira njihovo izvođenje.

Odobrenje se može dati samo:

a) osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj; u slučaju nekomercijalnog uvoza odobrenje se može dati i osobama sa sjedištem ili prebivalištem izvan Republike Hrvatske,

b) ako se uvozna roba može prepoznati u dobivenu proizvod, osim u slučaju uporabe iz članka 124. stavka 2. točke a) podtočke 4. ovoga Zakona, a u slučaju uporabe istovrijedne robe uz uvjete iz članka 125. ovoga Zakona,

c) ako se postupkom unutarnje proizvodnje postiču povoljniji uvjeti za izvoz ili ponovni izvoz dobivenih proizvoda, a da pri tome nisu ugroženi osnovni interesi domaćih proizvođača sličnih ili istih proizvoda (gospodarski uvjeti).

Članak 127.

Carinarnica će odrediti rok u kojemu dobiveni proizvodi moraju biti izvezeni ili ponovno izvezeni ili u kojem se mora zahtijevati drugi carinski dopušten postupak ili uporaba. Kod određivanja roka mora se uzeti u obzir vrijeme potrebno za izvedbu proizvodnih radnja i otpremu dobivenih proizvoda.

Rok počinje teći od dana kad se strana roba stavi u postupak unutarnje proizvodnje. Carinarnica može produljiti rok na osnovi pravodobnog i opravdanog zahtjeva korisnika odobrenja.

Kad se primjenjuje članak 125. stavak 1. točka b) ovoga Zakona, carinarnica će odrediti rok u kojemu strana roba mora biti deklarirana za postupak. Taj će rok teći od dana prihvaćanja izvozne deklaracije za dobivene proizvode izrađene od odgovarajuće istovrijedne robe.

Članak 128.

Carinarnica će odrediti normativ proizvodnje ili, gdje je to prikladno, metodu za utvrđivanje normativa. Normativ se mora utvrditi na osnovi stvarnih okolnosti u kojima se izvodi ili se treba izvesti proizvodna radnja.

Kad to okolnosti dopuštaju, a posebno kad se proizvodna radnja redovito izvodi uz jasno određene tehničke uvjete s robom istih svojstava, a dobiveni su proizvodi ujednačene kakvoće, carinarnica može odrediti standardne normative.

Članak 129.

Dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju moraju se ponovno izvesti. Carinarnica može u posebno opravdanim slučajevima odobriti puštanje robe u slobodni promet, stavljanje robe u postupak preradbe pod carinskim nadzorom, uništenje robe ili ustupanje robe u korist države.

Stavak 1. ovoga članka primijenit će se i za proizvode za koje je postupak unutarnje proizvodnje prethodno okončan postupkom carinskog skladištenja, postupkom privremenog uvoza, provoznim postupkom ili stavljanjem robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište.

Ako carinarnica odobri postupak unutarnje proizvodnje u sustavu odgode, prilikom obračuna carinskoga duga za robu koja se pušta u slobodni promet sukladno stavku 1. i 2. ovog članka obračunat će se i zatezna kamata.

Vlada Republike Hrvatske propisat će koje se robe mogu pustiti u slobodni promet uz primjenu članka 131. stavka 1. točke a) prve podtočke ovoga Zakona.

Članak 130.

U slučaju nastanka carinskoga duga svota duga utvrdit će se na osnovi propisa mjerodavnih za određivanje visine carine koji su važili za uvoznu robu u vrijeme prihvaćanja deklaracije za stavljanje te robe u postupak unutarnje proizvodnje.

Ako je uvozna roba u vrijeme navedeno u stavku 1. ovoga članka ispunjavala uvjete za primjenu članka 21. ovoga Zakona u okviru kvota, primjena članka 21. ovoga Zakona može se prihvatiti ako važi za istovjetnu robu u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje robe u slobodni promet.

Članak 131.

Iznimno od članka 130. ovoga Zakona:

a) za dobivene proizvode obračunava se na njih primjenjiva carina:

- ako se puštaju u slobodni promet pod uvjetom da se nalaze na popisu donesenom temeljem članka 129. stavka 4. ovoga Zakona, u opsegu koji odgovara udjelu u izvezenim dobivenim proizvodima koji nisu obuhvaćeni istim popisom. Korisnik odobrenja može tražiti da se carina za te proizvode obračuna na način iz članka 130. ovoga Zakona,

- ako podliježu naplati svote carine po količinskoj jedinici, sukladno provedbenom propisu iz članka 97. ovoga Zakona,

b) za dobivene proizvode obračunava se carina u skladu s propisima za carinski dopušten postupak ili uporabu u koji je roba bila stavljena nakon postupka unutarnje proizvodnje.

Korisnik odobrenja može tražiti da se carina obračuna sukladno članku 130. ovoga Zakona. Kad se iznos uvozne carine obračunava u skladu s ovim člankom, obračunani iznos mora biti barem visine koja odgovara iznosu obračunanom u skladu s člankom 130. ovoga Zakona.

c) za dobivene proizvode obračunava se carina u skladu s propisima za postupak preradbe pod carinskim nadzorom,

d) za dobivene proizvode obračunava se povoljnija carina zbog uporabe u posebne svrhe ako je takva carina predviđena za istovjetnu uvoznu robu,

e) dobiveni proizvodi ne podliježu plaćanju uvozne carine ako je takvo oslobođenje od plaćanja carine sukladno članku 187. ovoga Zakona predviđeno za istovjetnu uvoznu robu.

Članak 133.

Sustav povrata carine može se primijeniti za svu robu, osim ako je u trenutku prihvaćanja deklaracije za puštanje robe u slobodni promet:

a) uvozna roba predmet količinskih uvoznih ograničenja,

b) uvozna roba predmet preferencijalnih stopa u okviru količinskih kvota,

c) za uvoznu robu u okviru mjera poljoprivredne politike propisano podnošenje uvozne ili izvozne dozvole ili certifikata,

d) za dobivene proizvode propisana obveza plaćanja izvozne naknade ili drugih izvoznih davanja.

Povrat carine u okviru sustava povrata nije moguć, ako je u trenutku prihvata izvozne carinske deklaracije za dobivene proizvode propisana određena uvozna ili izvozna dozvola ili certifikat ili plaćanje izvozne naknade ili drugih izvoznih davanja.

Propisom donesenim po osnovi članka 97. ovoga Zakona, mogu se odrediti robe na koje se ne primjenjuju odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 135.

U okviru sustava povrata carine ne primjenjuju se odredbe članka 125. stavka 1. točke b) te stavka 3. i 5. istog članka, članka 127. stavka 3., članka 129. i 130., članka 131. točke a) druge podtočke i točke c) ovoga Zakona.

Članak 139.

Vlada Republike Hrvatske propisat će u kojim se slučajevima može dopustiti postupak preradbe pod carinskim nadzorom.

Članak 141.

Odobrenje se izdaje samo:

- a) osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
- b) ako se uvozna roba može prepoznati u prerađenim proizvodima,
- c) ako se roba poslije preradbe ne može na gospodarstven način vratiti izgled, sastav ili stanje koje je imala prije stavljanja u postupak,
- d) ako uporaba postupka ne može dovesti do izbjegavanja pravila o podrijetlu ili količinskih ograničenja koja važe za uvoznu robu,
- e) ako uporaba toga postupka pomaže stvaranju ili održavanju prerađivačke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, a ne ugrožava interese proizvođača slične ili iste robe u Republici Hrvatskoj.

Članak 142.

Odredbe članka 127. stavka 1. i 2. te članka 128. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i u postupku preradbe pod carinskim nadzorom.

Članak 148.

Carinarnica određuje rok u kojemu se uvezena roba mora ponovno izvesti ili odobriti novo carinski dopušteno postupanje ili uporaba te robe. Rok mora biti dostatan za postizanje svrhe privremenog uvoza.

Roba može ostati u postupku privremenog uvoza najviše 24 mjeseca, s tim da se provedbenim propisom iz članka 149. ovoga Zakona mogu propisati posebni rokovi.

Carinarnica može kad to opravdavaju iznimne okolnosti produljiti rok određen sukladno stavku 1. i 2. ovoga članka kako bi se ispunila svrha odobrene uporabe.

Članak 150.

Primjena postupka privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine odobrit će se za robu koja ostaje u vlasništvu osobe sa sjedištem ili prebivalištem izvan carinskoga područja Hrvatske, a nije obuhvaćena odredbama propisa donesenim na osnovi članka 149. ovoga Zakona ili ako je obuhvaćena, ne ispunjava sve propisane uvjete za privremeni uvoz s potpunim oslobođenjem.

Vlada će propisati uvjete za provedbu postupka iz stavka 1. ovoga članka, te slučajeve kada provedba toga postupka nije dopuštena.

Članak 152a

Odredbe ovoga Zakona o postupku privremenog uvoza robe odgovarajuće se primjenjuju u postupku privremenog izvoza robe.

Članak 154.

Postupak vanjske proizvodnje nije dopušten za domaću robu:

- a) čiji izvoz daje pravo na povrat ili otpust uvozne carine,
- b) koja je prije izvoza bila puštena u slobodni promet uz neobračunavanje carine zbog uporabe u određene svrhe, te
- c) čiji izvoz daje pravo na izvozne poticaje.

Vlada Republike Hrvatske može propisati iznimke od slučajeva navedenih u stavku 1. točki b) ovoga članka.

Članak 155.

Odobrenje za postupak vanjske proizvodnje donosi carinarnica na zahtjev osobe koja organizira izvođenje proizvodnih radnja.

Iznimno od stavka 1. ovoga članka odobrenje za postupak vanjske proizvodnje može se dati i osobi koja ne organizira izvođenje proizvodnih radnja ako se radi o robi hrvatskoga podrijetla u smislu pravila o nepovlaštenome podrijetlu robe iz dijela II. poglavlje 2. odjeljak a) ovoga Zakona i ako se proizvodna radnja sastoji od ugrađivanja te robe u stranu robu koja će se u Republiku Hrvatsku uvesti kao dobiven proizvod, pod uvjetom da uporaba toga postupka pomaže boljoj prodaji izvezene hrvatske robe te da uvoz dobivenoga proizvoda ne ugrožava osnovne interese hrvatskih proizvođača takvih proizvoda ili proizvoda sličnih uvezenim dobivenim proizvodima.

Članak 156.

Odobrenje se može dati samo:

- a) osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,

b) ako je moguće utvrditi da su dobiveni proizvodi proizvedeni od privremeno izvezene robe, te

c) ako donošenje odobrenja ne ugrožava osnovne interese hrvatskih proizvođača (gospodarski uvjeti).

Vlada Republike Hrvatske može propisati u kojim se slučajevima može odstupiti od uvjeta iz stavka 1. točke b) ovoga članka.

Članak 161.

Ako je odobren postupak vanjske proizvodnje u svrhu popravka privremeno izvezene robe uz plaćanje popravka, roba se može djelomično osloboditi uvozne carine. Svota carine utvrdit će se na osnovi elemenata za obračun koji važe za dobivene proizvode na dan prihvaćanja deklaracije za njihovo puštanje u slobodni promet, pri čemu se za carinsku vrijednost prihvaća iznos jednak visini troškova popravka, pod uvjetom da ti troškovi predstavljaju jedino plaćanje korisnika odobrenja i da nisu pod utjecajem bilo kojeg oblika povezanosti korisnika odobrenja i osobe koja je obavila popravak.

Članak 165.

U slučaju prethodnog uvoza roba se mora privremeno izvesti u roku od dva mjeseca od dana kad je carinarnica prihvatila deklaraciju za puštanje nadomjesnih proizvoda u slobodni promet.

Međutim, ako to iznimne okolnosti opravdavaju, carinarnica može na osnovi pravodobnog zahtjeva korisnika odobrenja taj rok produljiti za primjereno razdoblje.

Članak 169.

U izvoznome postupku odobrava se iznošenje domaće robe iz carinskoga područja Republike Hrvatske. U izvoznome postupku primjenjuju se trgovinske mjere i obračunava se izvozna carina ako je propisana.

Sva domaća roba namijenjena izvozu mora se staviti u izvozni postupak, s iznimkom robe stavljene u postupak vanjske proizvodnje ili u provozni postupak sukladno članku 109. ovoga Zakona.

Vlada Republike Hrvatske propisat će u kojim se slučajevima i pod kojim uvjetima ne podnosi izvozna deklaracija za robu koja napušta carinsko područje Republike Hrvatske.

Izvozna se deklaracija podnosi kod carinarnice koja je odgovorna za nadzor nad područjem u kojemu izvoznik ima sjedište ili prebivalište ili u kojoj je roba zapakirana ili utovarena za izvoz.

Članak 170.

Stavljanje robe u postupak izvoza odobrava se pod uvjetom da se roba izveze iz carinskoga područja Republike

Hrvatske u stanju u kojemu je bila u trenutku prihvaćanja izvozne deklaracije.

Članak 176.

Strana roba smještena u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu može se:

a) pustiti u slobodni promet prema uvjetima propisanim za taj postupak i prema članku 181. ovoga Zakona,

b) bez posebnog odobrenja ovlaštene carinarnice podvrgnuti uobičajenim postupcima očuvanja i poboljšanja njezinih uporabnih i trgovačkih svojstava radi pripreme za prodaju (članak 119.),

c) staviti u postupak unutarnje proizvodnje pod uvjetima propisanim za taj postupak,

d) pustiti u postupak preradbe pod carinskim nadzorom pod uvjetima propisanim za taj postupak,

e) privremeno uvesti pod za to propisanim uvjetima i postupku,

f) ustupiti u korist države prema članku 185. ovoga Zakona, te

g) uništiti i na drugi način učiniti nepodobnom za bilo kakvu uporabu pod uvjetom da se na propisan način podnesu carinarnici svi podaci za koje carinarnica ocijeni da su potrebni.

Roba se može staviti u jedan od postupaka iz točaka c), d) ili e) stavka 1. ovoga članka na osnovi odobrenja carinarnice i u skladu s propisima za te postupke.

Iznimno, odobrenje iz stavka 2. ovoga članka može se dati svakomu korisniku slobodne zone ili slobodnog skladišta bez obzira na to je li korisnik strana ili domaća pravna ili fizička osoba.

Članak 185.

Strana roba može se:

- ponovno izvesti iz carinskoga područja Republike Hrvatske,

- uništiti, te

- ustupiti u korist države.

Kod ponovnog izvoza, kad je to potrebno, na odgovarajući se način primjenjuju propisani uvjeti za izvoz robe, uključujući i primjenu trgovinskih mjera.

Vlada će propisati slučajeve u kojima se za stranu robu stavljen u postupak s odgodom neće primjenjivati trgovinske mjere pri izvozu iz Republike Hrvatske.

O namjeri ponovnog izvoza ili uništenja robe prethodno se mora obavijestiti carinarnica. Carinarnica će zabraniti ponovni izvoz ako to propisuju formalnosti ili mjere navedene u stavku 2. ovoga članka. Ako se roba koja je stavljena u postupak s gospodarskim učinkom ponovno izvozi, za nju treba podnijeti deklaraciju u skladu s člancima 71. do 90. ovoga Zakona. U tim slučajevima primijenit će se članak 169. stavak 3. i 4. ovoga Zakona.

Vlada će donijeti propis o tome u kojim se slučajevima i na koji način roba može ustupiti u korist države.

Uništenjem ili ustupanjem robe ne smiju nastati troškovi na teret države.

Za otpad i ostatke nastale uništenjem odredit će se carinski dopušteno postupanje ili uporaba propisana za stranu robu.

Otpad i ostaci ostaju pod carinskim nadzorom sukladno članku 49. stavku 2. ovoga Zakona.

Članak 187.

Od plaćanja carine oslobođena je:

- 1) roba utvrđena međunarodnim ugovorom koji obvezuje Republiku Hrvatsku,
- 2) roba nekomercijalne prirode koju putnici unose sa sobom iz inozemstva u propisanoj vrsti, vrijednosti i količini,
- 3) roba sadržana u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz inozemstva fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi i da odgovaraju propisanoj vrsti, količini i vrijednosti,
- 4) odlikovanja i priznanja dobivena u okviru međunarodnih događaja te darovi primljeni u okviru međunarodnih odnosa,
- 5) roba koja zadovoljava osnovne ljudske potrebe, kao što su hrana, lijekovi, odjeća, posteljina, higijenske potrepštine i slično, koju uvoze registrirane humanitarne organizacije radi besplatne podjele ugroženim osobama i žrtvama prirodnih i drugih katastrofa. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske proizvode i motorna vozila. Oslobođenje će se odobriti samo onim organizacijama čije knjigovodstvene evidencije i postupci omogućuju Carinskoj upravi provjeru poslovanja s tom robom,
- 6) humanitarne organizacije i udruženja slijepih i gluhih odnosno nagluhih osoba, dijaliziranih i transplantiranih bubrežnih bolesnika te osoba oboljelih od mišićnih i neuromišićnih oboljenja - na specifičnu opremu, uređaje i instrumente, te rezervne dijelove i potrošni materijal za potrebe tih osoba, koji se ne proizvode u zemlji,

6.a) ustanove za profesionalnu rehabilitaciju, radionice za radno socijalnu skrb ili zaštitne radionice prema posebnom zakonu - na strojeve, uređaje, instrumente i drugu

opremu i rezervne dijelove - koji su namijenjeni za profesionalnu rehabilitaciju i rad osoba s invaliditetom, a koji se ne proizvode u zemlji,

7) robne marke, patenti, modeli i popratni dokumenti te obrasci za priznavanje patenta ili inovacije koji se šalju organizacijama za zaštitu autorskog i industrijskog vlasništva,

8) sljedeći predmeti:

a) obrasci i isprave koje državna tijela primaju za obavljanje svojih javnih ovlasti,

b) predmeti koji predstavljaju dokaze u sudskim ili drugim postupcima pred državnim tijelima Republike Hrvatske,

c) primjerci potpisa i tiskane okružnice koje se šalju kao dio uobičajene izmjene obavijesti među javnim službama ili bankarskim ustanovama,

d) službene tiskanice koje prima Hrvatska narodna banka,

e) nacrti, tehničke slike, modeli, opisi i drugi slični dokumenti koji se uvoze kako bi se ispunili uvjeti za sudjelovanje na međunarodnome natječaju koji se organizira u zemlji,

f) tiskani obrasci koji se sukladno međunarodnim ugovorima upotrebljavaju kao službeni dokumenti u međunarodnome prometu vozila ili roba, te

g) pismovne pošiljke,

9) plodovi poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribogojstva i pčelarstva dobiveni na posjedima koje državljani Republike Hrvatske, koji žive u pograničnom pojasu, posjeduju u pograničnom pojasu susjedne države, te priplod i drugi proizvodi koje dobiju od stoke koju imaju na tim posjedima zbog poljskih radova, ispaše ili zimovanja.

10) oprema za preventivu i gašenje požara koja se ne proizvodi u Republici Hrvatskoj i nije predmet kooperacije hrvatskih proizvođača opreme i strojeva za preventivu i gašenje požara,

11) predmeti koje radi preseljenja uvoze fizičke osobe koje su neprekidno boravile u inozemstvu najmanje tri godine, pod uvjetom da su ih posjedovale i koristile u svojem kućanstvu najmanje 12 mjeseci i pod uvjetom da nisu koristile oslobođenje po ovakvom osnovu. Predmeti se mogu unositi u razdoblju od 12 mjeseci od dana povratka odnosno dana useljenja u Republiku Hrvatsku,

12) predmeti gospodarskog inventara, koje radi preseljenja osobe iz točke 11) ovoga stavka uvoze u Republiku Hrvatsku,

13) predmeti koje su hrvatski državljani i strani državljani stalno nastanjeni u Republici Hrvatskoj naslijedili u inozemstvu,

14) roba koja se koristi za obnovu, održavanje i restauriranje zaštićenih spomenika kulture, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

15) roba koja izravno služi za obavljanje muzejske, arhivske, restauratorske, knjižnične, likovne, glazbeno-scenske i filmske djelatnosti koja se ne proizvodi u Hrvatskoj, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

16) roba koja je u obliku donacije dana ustanovama u kulturi i drugim neprofitnim pravnim osobama u kulturi, samostalnim umjetnicima ili umjetnicima za obavljanje njihove djelatnosti, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

17) roba koju kao vlastita djela iz inozemstva unesu znanstvenici, književnici i umjetnici,

18) osobni automobili koji se uvoze u svrhu osobne uporabe od strane invalidnih osoba sa 100% tjelesnog oštećenja ili s najmanje 80% tjelesnog oštećenja funkcije organa za kretanje, razmjerno postotku tjelesnog oštećenja.

19) predmeti kućanstva koje uvozi fizička osoba s boravištem u inozemstvu, koja privremeno boravi u Republici Hrvatskoj radi obavljanja profesionalne djelatnosti, a namijenjeni su opremanju stambenog prostora tijekom njezina boravka u Republici Hrvatskoj.

Roba puštena u slobodni promet uz oslobođenje od plaćanja carine na temelju stavka 1. ovoga članka pod carinskim je nadzorom (članak 94.) i ne smije se prodavati ili otuđivati po drugom osnovu, davati drugome na uporabu, zalog, najam, rabiti u druge svrhe ili predati kao osiguranje za druge obveze, bez prethodne obavijesti carinarnici i plaćanja carine, i to:

a) za predmete kućanstva iz stavka 1. točke 11., 12. i 19. ovoga članka do isteka roka od 12 mjeseci od dana kada su pušteni u slobodni promet,

b) za ostale predmete iz stavka 1. ovoga članka do isteka roka od 5 godina od dana puštanja u slobodni promet, ako međunarodni sporazumom ili drugim propisima nije utvrđen poseban rok.

Predmeti sa kojima se postupa na način iz stavka 2. ovoga članka podliježu plaćanju carine i drugih uvoznih davanja. Carinski dug nastaje sukladno članku 207. ovoga Zakona, a naknadni obračun carine se obavlja:

a) za slučajeve u kojima je korisnik povlastice podnio zahtjev primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji važe na dan kada je carinarnici podnesen zahtjev za naknadni obračun i plaćanje carine, te

b) za slučajeve u kojima nije podnesen pravodobni zahtjev za naknadni obračun primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema

propisima koji su važili na dan puštanja robe u slobodni promet.

Vlada Republike Hrvatske propisat će uvjete za ostvarivanje i postupak oslobađanja od plaćanja carine te ograničavanja glede raspolaganja robom oslobođenom od plaćanja carine sukladno stavku 1. ovoga članka.

Ako se korisnik carinske povlastice iz točke 11. i 12. stavka 1. ovoga članka preseljava iz prekoceanskih zemalja i zemalja koje imaju drugačije tehničke standarde od standarda važećih u Republici Hrvatskoj, predmeti kućanstva i predmeti gospodarskog inventara mogu se kupiti u trećoj zemlji, odnosno u Republici Hrvatskoj ako se kupuje strana roba stavljena u postupak carinskog skladištenja.

Oslobodjenja od plaćanja carine, propisana stavkom 1. točkom 2.-17. ovoga članka, ne odnose se na osobna motorna vozila iz tarifnog broja 87.03 Carinske tarife.

Članak 188.

Domaća roba koja je bila izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske te se u roku od tri godine vraća u carinsko područje Republike Hrvatske i pušta u slobodni promet na zahtjev deklaranta biti će oslobođena od plaćanja carine.

Rok od tri godine može se produljiti ako to zahtijevaju posebne okolnosti. Kad je roba koja se ponovno uvozi prije njezina izvoza iz carinskoga područja Republike Hrvatske bila puštena u slobodni promet uz povoljniju carinu uz uvjet uporabe u određene svrhe, izuzeće od carine iz ovog članka odobrit će se jedino ako se roba ponovno uvozi u istu svrhu.

Ako se roba ne uvozi ponovno u istu svrhu, carinska svota koja bi se obračunala za tu robu umanjit će se za svotu carine plaćenu prilikom prvoga puštanja u slobodni promet. Ako je svota prethodno plaćene carine veća od svote carine koju bi trebalo platiti pri ponovnome uvozu, povrat carine neće se odobriti.

Oslobodjenje od uvozne carine prema stavku 1. ovoga članka neće se odobriti u slučaju:

a) kad je roba izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske u okviru postupka vanjske proizvodnje, osim ako je roba ostala u istome stanju u kakvu je izvezena,

b) ako je roba podliježala mjerama koje su uvjetovale njezin izvoz u drugu zemlju; Vlada Republike Hrvatske može propisati okolnosti i uvjete pod kojima je moguće odstupiti od te odredbe.

Članak 192.

Ako carinarnica u skladu s carinskim propisima zahtijeva osiguranje za namirenje carinskoga duga, osiguranje će dati carinski dužnik ili osoba koja bi carinskim dužnikom mogla postati.

Za jedan carinski dug carinarnica može zahtijevati davanje samo jednog osiguranja.

Carinarnica može odobriti da umjesto osobe obvezane za davanje osiguranja osiguranje da druga osoba.

Davanje osiguranja za namirenje carinskoga duga ne

Članak 195.

Ako je davanje osiguranja prema carinskim propisima obvezatno, Carinska uprava utvrđuje osiguranje u visini koja odgovara:

- točnoj svoti carinskoga duga ili dugova za koje se osiguranje daje, ako se ta svota u trenutku u kojemu se davanje osiguranja zahtijeva može bez dvojbe odrediti, te

- najvišoj svoti carinskoga duga ili dugova koja je nastala ili bi po ocjeni carinarnice mogla nastati, u drugim slučajevima.

U slučaju zajedničkog osiguranja za više carinskih dugova čija visina tijekom osiguranog razdoblja podliježe promjenama osiguranje se utvrđuje u svoti koja namirenje svote odnosnih carinskih dugova u svakome trenutku čini sigurnim.

Ako carinarnica zahtijeva davanje osiguranja kad prema carinskim propisima davanje osiguranja za namirenje carinskoga duga nije obvezatno, svota osiguranja ne smije biti viša od svote utvrđene primjenom odredaba stavka 1. ovog članka.

Osiguranje za namirenje carinskoga duga sadržavat će i osiguranje namirenja davanja koje je Carinska uprava po posebnim propisima obvezna naplaćivati prilikom uvoza ili izvoza robe.

Ministar financija propisat će u kojim se slučajevima i pod kojim okolnostima neće zahtijevati polaganje osiguranja.

Članak 197.

S polaganjem gotovine izjednačuje se polaganje isprava koje carinarnica s obzirom na izdavatelja, uvjete i načine njihove naplate prihvaća kao sredstvo plaćanja.

Ovlašćuje se ministar financija da potanje uredi uvjete i način polaganja gotovine i drugih s njome izjednačenih isprava.

Članak 198.

Jamac se mora pisano obvezati da će o dospjelosti solidarno s carinskim dužnikom namiriti cjelokupnu osiguranu svotu carinskoga duga, uključujući kamate i nastale troškove u postupku naplate neplaćenoga carinskog duga.

Jamac može biti druga osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj čije je osiguranje po ocjeni carinarnice prihvatljivo.

Carinska uprava može odbiti jamca ili predloženi oblik osiguranja ako ocjeni da ne osigurava pravodobno namirenje carinskoga duga.

Članak 200.

Ministar financija može propisati i druge oblike osiguranja osim navedenih u članku 196. ovoga Zakona ako takvo osiguranje pruža jednaku sigurnost za naplatu carinskoga duga.

Članak 202.

Osiguranje za namirenje carinskoga duga ne može prestati dok se carinski dug ne otpiše ili ne nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati.

Otpisom carinskoga duga ili nastupom okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati prestaje i osiguranje za namirenje toga carinskog duga. Ako je carinski dug koji bi mogao nastati za robu puštenu u postupak s odgodom osiguran jamstvom, a carinarnica ne obavijesti jamca u razdoblju od jedne godine od dana kad je postupak okončan da je on okončan, osiguranje će prestati važiti istekom tog razdoblja.

Ako se carinski dug otpiše djelomice ili može nastati samo u odnosu na dio osigurane svote, na zahtjev osobe u odgovarajućemu dijelu otpiše se i obveza po osnovi osiguranja, osim ako svota koja je u pitanju ne opravdava provedbu takvoga postupka.

Članak 203.

Ministar financija može propisati odstupanja od pojedinih odredaba ovoga poglavlja kad je to potrebno radi ispunjavanja obveza preuzetih pristupanjem odgovarajućim međunarodnim sporazumima.

Članak 204.

Uvozni carinski dug nastaje:

a) puštanjem robe u slobodni promet ili

b) stavljanjem robe u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja carine.

Carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije.

Carinski je dužnik deklarant; u slučaju neizravnog zastupanja carinski je dužnik osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.

Ako su u carinskoj deklaraciji za jedan od postupaka navedenih u stavku 1. ovog članka iskazani podaci koji su imali za posljedicu da propisana uvozna carina nije ili

nije u cijelosti obračunana i naplaćena, carinskim dužnikom smatra se i osoba koja je dala podatke iskazane u podnesenoj carinskoj deklaraciji, a znala je ili je prema okolnostima slučaja morala znati da podaci nisu istiniti.

Članak 205.

Uvozni carinski dug također nastaje:

a) nezakonitim unosom robe u carinsko područje Republike Hrvatske,

b) nezakonitim unosom robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u ostali dio carinskoga područja Republike Hrvatske.

U smislu ovoga članka nezakonitim se smatra svaki unos robe uz nepoštivanje odredbi članka 50. do 53. i članka 180. stavak 2. ovoga Zakona.

Carinski dug nastaje u trenutku nezakonita unosa robe u carinsko područje Republike Hrvatske.

Ako se svota carinskoga duga ne može točno odrediti, carinarnica će je odrediti na osnovi tarifne oznake robe čija je carina najveća u odgovarajućemu tarifnom broju.

Carinski su dužnici:

a) osoba koja je nezakonito unijela robu u carinsko područje, odnosno iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u ostali dio hrvatskoga carinskog područja,

b) osoba koja je sudjelovala u nezakonitome unosu robe, a znala je ili je prema okolnostima slučaja morala znati da je takav unos nezakonit, ili

c) osoba koja je dotičnu robu stekla u vlasništvo ili posjed premda je u trenutku stjecanja ili primitka robe znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da je roba nezakonito unesena u carinsko područje Republike Hrvatske, odnosno iz slobodne zone ili slobodnog skladišta nezakonito unesena u ostali dio toga područja.

Članak 206.

Uvozni carinski dug nastaje nezakonitim izuzimanjem robe ispod carinskog nadzora.

Carinski dug iz stavka 1. ovoga članka nastaje u trenutku izuzimanja robe ispod carinskog nadzora.

Ako se svota carinskoga duga ne može točno odrediti, carinarnica će je odrediti na osnovi tarifne oznake robe čija je carina najveća u odgovarajućemu tarifnom broju.

Carinski su dužnici za carinski dug iz stavka 1. ovoga članka:

a) osoba koja je izuzela robu ispod carinskog nadzora,

b) osoba koja je sudjelovala kod izuzimanja robe premda je prema okolnostima slučaja znala ili je morala znati da se radi o izuzimanju robe ispod carinskog nadzora,

c) osoba koja je stekla ili primila u posjed takvu robu premda je u trenutku stjecanja odnosno primitka znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da se radi o robi izuzetoj ispod carinskog nadzora, te

d) osoba koja se mora pridržavati obveza koje proizlaze iz privremenog smještaja robe ili carinskoga postupka u koji je roba bila stavljena.

Članak 207.

Uvozni carinski dug nastaje:

a) neispunjavanjem neke od obveza koja proizlazi iz privremenog smještaja robe ili carinskog postupka u koji je roba stavljena,

b) neispunjavanjem nekog od uvjeta za puštanje robe u određeni carinski postupak ili za odobrenje carinskog oslobođenja ili primjene povoljnije carine radi uporabe robe u određenu svrhu,

u slučajevima različitim od navedenih u članku 206. ovoga Zakona, osim ako se utvrdi da navedeni propusti nisu bitno utjecali na pravilnu provedbu privremenog smještaja ili određenog carinskog postupka.

Carinski dug nastaje u trenutku kad prestane ispunjavanje obveze zbog čijeg neispunjenja nastaje carinski dug ili u trenutku kad je roba bila stavljena u određeni carinski postupak ako se naknadno utvrdi da nije bio ispunjen jedan od propisanih uvjeta za njezino stavljanje u taj postupak ili za odobrenje carinskog oslobođenja ili primjene povoljnije carine radi uporabe robe za određenu svrhu."

Carinski je dužnik osoba koja bi s obzirom na okolnosti slučaja morala ispuniti propisane obveze koje proizlaze iz privremenog smještaja ili stavljanja robe u odgovarajući carinski postupak ili koja je morala ispuniti uvjete za stavljanje robe u određeni carinski postupak.

Članak 208.

Uvozni carinski dug za robu nastaje njezinom potrošnjom ili uporabom u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu pod uvjetima ili na način koji nisu u skladu s propisima.

Roba koja u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu nestane i njezin nestanak nije moguće carinarnici na prihvatljiv način objasniti smatrat će se kao da je bila potrošena ili rabljena protivno propisanim uvjetima.

Carinski dug iz stavka 1. ovoga članka nastaje u trenutku kad se roba potroši ili prvi put upotrijebi pod uvjetima ili na način koji nije sukladan propisima.

U slučaju iz stavka 1. ovoga članka carinski je dužnik i osoba koja je potrošila ili upotrijebila robu, i osoba

koja je u trošenju ili uporabi robe sudjelovala premda je znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da se roba može trošiti ili rabiti samo sukladno propisima.

Ako carinski dug nastane u svezi s robom koja je nestala u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu, a nije moguće utvrditi carinskoga dužnika sukladno stavku 4. ovog članka, za plaćanje carinskoga duga obvezna je osoba koja je prema saznanju carinarnice bila posljednji posjednik robe.

Članak 209.

Iznimno od odredbi članka 205. i 207. stavka 1. podtočke a) ovoga Zakona, carinski dug za određenu robu neće nastati ako osoba dokaže da obveze koje proizlaze iz odredbi:

a) članka 50. do 53. ovoga Zakona te članka 180. stavka 1. podtočke 2. ovoga Zakona,

b) privremenog smještaja te robe, ili

c) primjene carinskog postupka u koji je ta roba bila stavljena, nisu bile ispunjene zbog potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe, do čega je došlo uslijed naravi same robe, nezgode, više sile ili uz odobrenje carinarnice.

Smatra se da je roba u smislu stavka 1. ovoga članka nepovratno izgubljena ako je neupotrebljiva za bilo koju osobu.

Smatra se da carinski dug nije nastao za robu koja je pod uvjetom uporabe u određene svrhe puštena u slobodni promet uz oslobođenje od plaćanja carine ili primjenu povoljnije carine ako je ta roba uz odobrenje carinarnice izvezena ili ponovno izvezena.

Članak 210.

Ako sukladno članku 209. stavku 1. ovoga Zakona nije nastao carinski dug za robu koja je pod uvjetom uporabe u određene svrhe puštena u slobodni promet uz povoljniju carinu, otpaci i ostaci koji nastanu pri uništenju takve robe smatraju se stranom robom.

Članak 211.

Ako je sukladno članku 206. i 207. ovoga Zakona carinski dug nastao u svezi s robom koja je radi njezine uporabe u određene svrhe bila puštena u slobodni promet uz sniženu carinu, svota plaćena kod puštanja robe u slobodni promet odbija se od svote nastalog carinskoga duga.

Odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i u slučaju kad carinski dug nastane u vezi s ostacima ili otpacima koji preostanu nakon uništenja takve robe.

Članak 212.

Izvozni carinski dug nastaje kad se roba podložna plaćanju izvozne carine nakon podnošenja izvozne carinske deklaracije izveze iz hrvatskoga carinskog područja.

Izvozni carinski dug nastaje u trenutku prihvatanja carinske deklaracije.

Carinski je dužnik deklarant; u slučaju neizravnog zastupanja carinski je dužnik osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.

Članak 213.

Izvozni carinski dug nastaje također iznosom robe koja podliježe plaćanju izvozne carine iz carinskoga područja Republike Hrvatske premda za nju nije podnesena carinska deklaracija.

Izvozni carinski dug nastaje u trenutku kad roba stvarno napusti carinsko područje Republike Hrvatske.

Carinski je dužnik:

a) osoba koja je iznijela robu iz carinskoga područja Republike Hrvatske, te

b) osoba koja je sudjelovala u iznošenju robe premda je znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da propisana carinska deklaracija nije podnesena.

Članak 214.

Izvozni carinski dug nastaje izvozom robe za koju nisu ispunjeni propisani uvjeti pod kojima bi ona mogla uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja izvozne carine napustiti carinsko područje Republike Hrvatske.

Izvozni carinski dug nastaje neispunjavanjem uvjeta na osnovi kojih je roba uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja carine izvezena ili je smjela biti izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske, odnosno u slučaju da ovlaštena carinarnica ne može utvrditi taj trenutak, istekom roka za podnošenje dokaza o ispunjenju uvjeta pod kojima je oslobođenje odobreno.

Carinski je dužnik deklarant; u slučaju neizravnog zastupanja carinski je dužnik osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.

Članak 215.

Carinski dug u smislu članka 204. do 208. i 212. do 214. ovoga Zakona nastaje i za robu koja podliježe mjerama zabrane ili ograničenja pri uvozu ili izvozu bilo koje vrste.

Iznimno, carinski dug ne nastaje ako se u carinsko područje Republike Hrvatske protupropisano uveze krivotvoreni novac te opojne ili psihotropne tvari koje ne ulaze u gospodarske tokove, odnosno koje s obzirom na primjenu u medicinske ili znanstvene svrhe podliježu strogom nadzoru ovlaštenih tijela.

U svrhu kaznenih propisa za djela protivna carinskim propisima smatra se da je carinski dug nastao u slučajevima kad kazneno pravo predviđa da je carina osnova za izricanje kazne ili da je postojanje carinskoga duga osnova za pokretanje kaznenoga postupka.

Članak 216.

Carinskim propisima utvrđena oslobođenja od plaćanja uvozne ili izvozne carine (članci 187. do 190.) primjenjuju se i u slučajevima nastanka carinskoga duga iz članka 205. do 208., 213. ili 214. ovoga Zakona ako carinski dužnik nije postupao namjerno ili s grubim nemarom te ako dokaže da su ostali uvjeti za ostvarivanje povlastice ispunjeni.

Članak 219.

Carinski dug nastaje u mjestu u kojemu su nastupile činjenične okolnosti koje uvjetuju njegov nastanak.

Ako se ne može utvrditi mjesto u smislu stavka 1. ovog članka, smatra se kao da je carinski dug nastao u mjestu u kojemu je prema nalazu carinarnice roba bila u okolnostima koje uvjetuju nastanak carinskoga duga.

U slučajevima kad carinski postupak za određenu robu nije okončan, smatra se da je carinski dug nastao u mjestu:

- u kojemu je dotična roba bila stavljena u određeni carinski postupak ili

- u kojemu je u okviru carinskoga postupka roba unesena u carinsko područje Republike Hrvatske.

Ako carinarnica na temelju poznatih joj okolnosti zaključuje da je carinski dug već bio nastao dok se roba nalazila u kojemu drugom mjestu, smatra se da je carinski dug nastao u mjestu u kojemu se roba gledajući unatrag nalazila u najranijemu trenutku u kojemu se može utvrditi postojanje carinskoga duga.

Članak 220.

Ako je prema uvjetima iz sporazuma koji je Republika Hrvatska sklopila s drugom zemljom za određenu robu predviđeno odobravanje povlaštene carine, u onim slučajevima kad je ta roba u Republici Hrvatskoj dobivena u postupku unutarnje proizvodnje ovjerenjenjem isprave kojom dobiveni proizvod stječe pravo na povlaštenu carinu u drugoj zemlji nastaje carinski dug za svu stranu robu koja je u postupku unutarnje proizvodnje upotrijebljena i utrošena za dobiveni proizvod.

Trenutkom nastanka carinskoga duga iz stavka 1. ovoga članka smatra se trenutak prihvaćanja izvozne carinske deklaracije za dotičnu robu.

Carinski je dužnik deklarant; u slučaju neizravnog zastupanja carinskim dužnikom smatra se osoba za čiji je račun izvozna carinska deklaracija podnesena.

Carinska svota koja odgovara tomu carinskom dugu određuje se na isti način kao da se radi o carinskom dugu koji bi nastao da je u tome trenutku podnesena carinska deklaracija za puštanje navedene robe podrijetlom iz treće zemlje u slobodni promet s namjerom završetka postupka unutarnje proizvodnje.

Članak 221.

Svaku svotu uvozne ili izvozne carine proizašle iz carinskoga duga (u daljnjem tekstu: svota carine), carinarnica mora odmah čim dobije potrebne podatke obračunati i proknjižiti.

Stavak 1. ovoga članka neće se primijeniti:

a) ako je privremeno uvedena antidampinška ili kompenzacijska pristojba,

b) kad je zakonski određena svota uvozne carine veća od svote utvrđene na osnovi obvezujućeg mišljenja.

Carinarnica može otpisati dug u slučajevima iz članka 225. stavka 3. ovoga Zakona ako nije mogla obavijestiti dužnika o iznosu duga do isteka propisanih rokova.

Ministar financija donijet će provedbeni propis o načinu i postupcima knjiženja.

Vlada Republike Hrvatske može propisati svotu carine koja se neće naknadno knjižiti.

Članak 223.

Rokovi za knjiženje propisani u članku 222. ovoga Zakona mogu se produžiti, ako posebne okolnosti onemogućuju carinarnicu da knjiženje provede u propisanom roku.

Članak 225.

Nakon što se svota davanja proknjiži, dužnika se na primjeren način obavještava o svoti davanja.

Ako je svota davanja koju treba platiti navedena u carinskoj deklaraciji, carinarnica neće o svoti davanja posebno obavijestiti dužnika i smatrat će se da je dug priopćen dužniku ako je carinarnica pustila robu deklarantu, osim u slučajevima iz članka 222. stavka 2. ovoga Zakona.

Ako se iznos naveden u deklaraciji ne podudara s iznosom koji je obračunala carinarnica, carinarnica na primjeren način obavještava dužnika o svoti davanja.

Obavještavanje dužnika o dugu neće se provoditi nakon isteka roka od tri godine od dana kad je dug nastao. Tok roka prekida se i ponovno počinje teći svakom službenom radnjom Carinske uprave usmjerenom na utvrđivanje nastanka ili naplate carinskoga duga koja je carinskom dužniku stavljena na znanje.

Članak 226.

Svotu davanja priopćenu u skladu s člankom 225. ovoga Zakona dužnici moraju platiti u roku od 30 dana od dana priopćavanja duga dužniku, a u slučaju jednostrukog knjiženja 15 dana od dana isteka razdoblja odobrenog za jednostruko knjiženje.

Produljenje roka dopustit će se po službenoj dužnosti ako je dužnik bio prekasno obaviješten o dugu te s tog razloga nije mogao izvršiti plaćanje u propisanome roku.

Vlada Republike Hrvatske će propisati uvjete pod kojima se naplata duga može obustaviti ako je podnesen zahtjev za otpuštanje duga u skladu s člancima 233. do 235. ovoga Zakona ili ako je roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme u skladu s člankom 230. točkom c) podto

Članak 230.

Uz poštivanje propisa koji se odnose na zastaru duga ili neplaćanje duga u slučajevima pravno utvrđene nesposobnosti plaćanja dužnika, carinski dug bit će otpisan:

a) plaćanjem svote duga,

b) otpustom svote duga,

c) ako je za robu deklariranu u carinski postupak za koji nastaje obveza plaćanja carine:

- carinska deklaracija poništena,

- roba prije puštanja ili zadržavanja i istodobno ili naknadno i oduzeta, uništena po nalogu carinarnice, uništena ili ustupljena u korist države prema članku 185. ovoga Zakona ili uništena ili nepovratno izgubljena kao posljedica vrste robe ili nepredvidivih okolnosti ili više sile;

d) ako je roba za koju je carinski dug nastao prema članku 205. ovoga Zakona zadržana zbog nezakonita unosa i istodobno ili naknadno oduzeta.

U slučaju zapljene i oduzimanja robe smatrat će se da carinski dug nije otpisan ako je prema kaznenomu zakonu carinski dug podloga za utvrđivanje prekršajne kazne ili je postojanje carinskoga duga podloga za pokretanje kaznenoga postupka.

Carinski dug nastao prema članku 220. ovoga Zakona bit će otpisan kad se ponište sve radnje i postupci učinjeni radi stjecanja prava na povlaštenu carinu kako je to navedeno u članku 220. ovoga Zakona.

Na zastaru obračuna i naplate carinskog duga primjenjuju se odredbe Općega poreznog zakona.

Članak 237.

Ako carinarnica vrati svotu uvozne ili izvozne carine, uključujući i svotu kamate odnosno zatezne kamate koje je zaračunavala prilikom naplate, na vraćeni iznos

obračunat će i platiti kamatu u visini utvrđenoj propisima o zateznoj kamati.

Članak 238.

Ako je plaćena neka od kamata iz članka 237. ovoga Zakona, treba je vratiti.

Ako je carinski dug nezakonito ili greškom otpušten ili vraćen, dužnik je obavezan platiti prvotni dug.

Na svotu duga iz stavka 2. ovoga članka obračunat će se i naplatiti kamata sukladno propisima o zateznoj kamati.

Članak 239.

Novčanom kaznom od 50.000,00 do 2.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

1) ako carinarnici ne prijavi opojne droge ili sirovine za izradbu opojnih droga,

2) ako carinarnici ne prijavi oružje, streljivo ili eksploziv,

3) ako carinarnici ne prijavi opasni otpad.

Novčanom kaznom od 4.000,00 do 20.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 240.

Novčanom kaznom od 20.000,00 do 1.750.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

1) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti robu u carinsko područje izvan graničnoga prijelaza ili preko graničnoga prijelaza u vrijeme kad granični prijelaz nije otvoren,

2) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti skrivenu robu preko graničnoga prijelaza,

3) ako ne prijavi kulturna ili prirodna dobra koja iznosi iz carinskoga područja ili unosi u carinsko područje.

Novčanom kaznom od 2.000,00 do 10.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 241.

Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.500.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba:

1) ako ne prijavi robu,

2) ako bez prijave prilikom ulaska ili izlaska iz carinskoga područja pokuša ili u carinsko područje uđe s vozilom na kojemu su krivotvoreni identifikacijski brojevi šasije ili na koji su stavljeni nepripadajuće registrarske oznake

ili ako za vozilo podnese krivotvorene ili nepripadajuće prometne isprave ili krivotvorene isprave o podrijetlu i vlasništvu nad vozilom,

3) ako ne podnese ili pravodobno ne podnese skraćenu deklaraciju,

4) ako istovari ili pretovari robu bez odobrenja carinarnice ili na mjestu koje nije za to određeno ili odobreno,

5) ako ne preveze unesenu robu putem i na način koji je odredila carinarnica,

6) ako premjesti robu iz mjesta na koje je prvotno smještena bez odobrenja carinarnice,

7) ako robu u privremenome smještaju upotrebljava suprotno uvjetima koje je odobrila carinarnica,

8) ako u provoznome postupku ne preda robu i pripadajuće isprave određenoj carinarnici ili robu preda u promijenjenu stanju,

9) ako ne pruži isprave, podatke ili objašnjenja potrebna carinskoj službi za provedbu carinskih propisa,

10) ako ne čuva isprave ili podatke sukladno rokovima određenim ovim Zakonom,

11) ako ne podnese deklaraciju za carinski dopušteno postupanje ili uporabu sukladno rokovima određenim ovim Zakonom,

12) ako u carinskoj deklaraciji neistinito, netočno ili nepotpuno navede količinu, vrstu, tarifnu oznaku, kakvoću, vrijednost ili podrijetlo robe ili ne navede svu robu, pa je zbog toga carinski dug obračunat ili plaćen u svoti manjoj od propisane,

13) ako podnese isprave u svezi s provedbom carinskoga postupka u kojima je navedena druga količina, vrsta, kakvoća, vrijednost ili podrijetlo robe,

14) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti oslobođenje od plaćanja uvozne carine ili primjenu povoljnije carine,

15) ako ometa ovjerovljenje prihvaćene deklaracije,

16) ako upotrebljava robu ili raspolaze njome prije nego što je carinarnica pusti u zahtijevani carinski postupak,

17) ako ukloni, ošteti ili uništi carinska obilježja,

18) ako ne podnese dopunsku deklaraciju u propisanu roku,

19) ako o robi ne vodi evidenciju propisanu za određeni carinski postupak ili drugi oblik carinski dopuštenoga postupanja s robom,

20) ako ne obavijesti carinarnicu o činjenicama koje su nastale nakon donošenja odobrenja za carinski postupak s odgodom ili za carinski postupak s gospodarskim učinkom,

21) ako robu oslobođenu od plaćanja uvozne carine ili puštenu uz plaćanje povoljnije carine prije isteka propisana roka proda, posudi, da drugome na uporabu, u zalog, najam ili kao osiguranje za druge obveze, a da prethodno ne podmiri carinski dug,

22) ako raspolaze robom kao da je puštena u slobodni promet iako nisu provedene sve formalnosti za puštanje robe u slobodni promet, odnosno nije plaćena uvozna carina ili nisu ispunjeni drugi uvjeti propisani za uvoz robe,

23) ako ne postupa u skladu s propisanim uvjetima i obvezama te odobrenju carinarnice za carinski postupak s odgodom i carinski postupak s gospodarskim učinkom,

24) ako onemogućuje carinski nadzor nad poslovanjem u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu,

25) ako u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu obavlja djelatnost suprotno zakonskim odredbama ili bez suglasnosti carinarnice,

26) ako robu čiji je uvoz zabranjen ne odveze iz carinskoga područja u roku koji je odredila carinarnica,

27) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti povrat ili otpust carinskoga duga.

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 242.

Novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba i fizička osoba:

1) ako robu u provoznome postupku ne preda u određenu roku određenoj carinarnici,

2) ako privremeno uvezenu ili privremeno izvezenu robu u određenu roku ponovno ne izveze ili uveze,

3) ako robu u postupku unutarnje proizvodnje u određenu roku ne izveze ili ponovno izveze ili ishodi drugi carinski dopušten postupak ili uporabu,

4) ako robu u postupku vanjske proizvodnje u određenu roku ponovno ne uveze,

5) ako robu u postupku vanjske proizvodnje u slučaju prethodnog uvoza nadomjesnih proizvoda privremeno ne izveze u propisanu roku.

Novčanom kaznom od 500,00 do 2.500,00 kuna kaznit će se za prekršaj i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 243.

Osoba koja na bilo kojoj osnovi primi robu za koju zna ili je prema okolnostima slučaja mogla znati da je njome počinjen prekršaj iz članka 239. do 241. ovoga Zakona kaznit će se kao da je sama počinila prekršaj, istom kaznom koja je propisana za počinitelja prekršaja.

Novčanom kaznom iz članka 239. stavka 2., članka 240. stavka 2. i članka 241. stavka 2. ovoga Zakona kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i odgovorna osoba u pravnoj osobi.

Članak 244.

Novčanom kaznom od 400,00 kuna kaznit će se na mjestu počinjenja prekršaja fizička osoba koja počini prekršaj iz članka 241. ili članka 242. ovoga Zakona, ako se radi o robi do vrijednosti 4.000,00 kuna.

Novčanu kaznu iz stavka 1. ovoga članka izriče i naplaćuje carinski službenik. Ako počinitelj prekršaja odbije platiti kaznu, protiv njega se pokreće redoviti prekršajni postupak.

Članak 245.

Roba koja je predmet prekršaja iz članka 239. stavka 1. točke 1) i 2), roba koja je predmet prekršaja iz članka 240. stavka 1. točke 1) i 2) i roba koja je predmet prekršaja iz članka 243. u svezi s člankom 239. stavkom 1. točkom 1) i 2) i člankom 240. stavkom 1. točkama 1) i 2) ovoga Zakona mora se oduzeti.

Roba koja je predmet prekršaja iz članka 240. stavka 1. točke 3) i roba koja je predmet prekršaja iz članka 243. u svezi sa člankom 240. stavkom 1. točkom 3) ovoga Zakona može se oduzeti.

Roba koja je predmet prekršaja iz članka 239. stavka 1. točke 3) i roba koja je predmet prekršaja iz članka 243. u svezi s člankom 239. stavkom 1. točkom 3) ovoga Zakona mora se vratiti u inozemstvo ili uništiti na način dopušten od ovlaštenih tijela o trošku osoba koje su počinile prekršaj iz članka 239. stavka 1. točke 3) i članka 243. ovoga Zakona.

Članak 246.

Roba će se oduzeti ako je vlasništvo počinitelja carinskoga prekršaja koji nije dostupan ili ako je počinitelj carinskoga prekršaja nepoznat.

Članak 248.

Prijevozno ili prijenosno sredstvo čija su skrovišta mjesta iskorištena za prijevoz odnosno prijenos robe preko granične crte, odnosno na carinsko područje, a koja je predmet prekršaja iz članka 240. ovoga Zakona, može se oduzeti ako je vrijednost robe koja je predmet prekršaja veća od 1/3 vrijednosti prijenosnog ili prijevoznog sredstva.

Prijevozno ili prijenosno sredstvo koje je iskorišteno za prijevoz robe iz članka 239. ovoga Zakona ili prijevozno ili prijenosno sredstvo u koje je ugrađen poseban

prostor za skrivanje robe može se oduzeti i ako vrijednost robe koja je predmet prekršaja nije veća od 1/3 vrijednosti prijevoznog ili prijenosnog sredstva.

Prijevozno ili prijenosno sredstvo može se oduzeti i kad nije vlasništvo počinitelja prekršaja ako je njegov vlasnik znao ili je mogao znati da je ono upotrijebljeno za izvršenje prekršaja iz članka 239. i 240. ovoga Zakona.

Članak 249.

Roba koja je predmet carinskoga prekršaja za koji je propisano oduzimanje robe zadržat će se pod carinskim nadzorom do okončanja prekršajnoga postupka.

Carinarnica može u opravdanim slučajevima uz polaganje jamstva u visini vrijednosti robe zadržanu robu ostaviti kod dotične osobe, upozoriti da robu ne smije upotrijebiti, prodati ili na drugi način raspolagati njome.

Prilikom zadržavanja robe sastavlja se zapisnik koji između ostalog sadržava iscrpan opis robe. Primjerak tog zapisnika i potvrdu o primitku predmetne robe carinarnica treba uručiti osobi koja je predala robu, odnosno od koje je roba uzeta.

Carinarnica može do okončanja carinskoga postupka također zadržati robu koja nije navedena u stavku 1. ovoga članka ako postoji opravdana sumnja da je roba bila upotrijebljena ili namijenjena za izvršenje prekršaja, odnosno da je nabavljena carinskim prekršajem ili da je dobivena u zamjenu za robu nabavljenu carinskim prekršajem.

Ako zadržavanje robe nije više potrebno radi daljnjega postupka, robu treba vratiti osobi od koje je bila oduzeta.

Carinarnica može zadržati robu sukladno stavku 1. i stavku 4. ovog članka bez obzira na prava trećih osoba.

Članak 250.

Postupak za carinski prekršaj ne može se pokrenuti ako je proteklo više od dvije godine od dana kad je prekršaj učinjen (zastara).

Zastara prekida svaku radnju ovlaštenoga tijela koja se poduzima za gonjenje počinitelja prekršaja. Sa svakim prekidom rok zastare počinje iznova teći, ali se postupak za carinski prekršaj ne može ni u kojemu slučaju pokrenuti niti dalje voditi nakon isteka četiri godine od dana kad je prekršaj učinjen.

Članak 251.

Robu koja je oduzeta u carinskome prekršajnom postupku carinarnica može vratiti na zahtjev vlasnika robe ili počinitelja prekršaja ako se radi o robi za koju su ispunjeni uvjeti za uvoz te pod uvjetom da podnositelj zahtjeva plati vrijednost robe i uvoznu carinu.

Članak 252.

Carinarnica koja je vodila prekršajni postupak u prvome stupnju može u opravdanim slučajevima dopustiti da se izrečena novčana kazna i vrijednost oduzete robe uplaćuje u ratama, ali rok otplate ne može biti dulji od jedne godine.

Članak 254.

Roba oduzeta u prekršajnome postupku i roba koju je carinarnica oduzela prema drugim odredbama ovog zakona izložiti će se prodaji.

Carinarnica može odmah prodati lako pokvarljivu robu i životinje zadržane sukladno članku 249. stavku 1. ovoga Zakona.

Članak 255.

Carinarnica prodaje robu u pravilu izlaganjem javnoj prodaji, pri čemu postupa sukladno posebnim propisima.

Ako se radi o robi koja se ne smije izložiti javnoj prodaji, carinarnica je može prodati osobi koja je sukladno posebnim propisima ovlaštena raspolagati tom robom.

Ako se radi o robi koja se ne može prodati, odnosno upotrijebiti zbog zdravstvenih, veterinarskih, fitopatoloških, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih posebnim propisima, carinarnica će njome raspolagati, odnosno pitanje te robe riješiti sukladno posebnim propisima.

Članak 256.

Sredstva ostvarena prodajom robe moraju se najprije rasporediti tako da se naplati carina, porezi i druge pristojbe koje se obračunavaju prilikom uvoza robe, zatim troškovi postupka, pa troškovi smještaja, te novčane kazne izrečene sukladno carinskim propisima. Ostatak sredstava prihod je državnoga proračuna.

Članak 257.

Osim prodaje može se i na drugi način raspolagati robom iz članka 254. ovoga Zakona.

Ovlašćuje se Vlada Republike Hrvatske da propiše postupak za druge oblike raspolaganja robom iz stavka 1. ovoga članka.